

Reflecții coranice

Înțelegerea obiectivelor versetelor
coranice

AMR KHALED

Partea a 1/3

Dedicație

Iubitului nostru Profet Muhammed (SalleAllahu aleihi we sellem – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care ne-a învățat că mândria și puterea noastră constă în credința noastră în Cartea Sfântă, spunând: „Într-adevăr, prin această Carte (Nobilul Coran) Allah îi ridică în rang pe unii oameni și îi umilește pe alții.”

Onorabilului companion Zeyd Ibn-Thaleb, care a colectat Coranul și căruia i s-a încredințat cea mai importantă sarcină în istorie de la începutul perioadei de înflorire.

Tinerilor Islamului, copiilor onorabililor companionii care au fost strigați în toiul bătăliei: „Oameni ai Coranului, onorați Coranul prin faptele voastre!”

Oamenilor Coranului, care sunt oamenii lui Allah și slujitorii ai Lui, îi dedic această carte: Reflecții coranice – O înțelegere a obiectivelor versetelor Coranului.

Recunoaștere

Onorabililor oameni de știință, profesorilor dreți și necunoscuților soldați care au luat parte la pregătirea acestui material coranic, care nu au fost zgârciți cu cunoștințele lor, nici cu efortul lor și nici cu timpul lor.

Autorul Amr Khaled

Prefață

„Mărire lui Allah Care i-a pogorât Robului Său Cartea și nu a lăsat în ea nici o strâmbătate.” (Coran 18:1)

„... „Laudă lui Allah care ne-a călăuzit spre acestea! Și noi nu am fi fost îndreptați pe calea cea bună, dacă Allah nu ne-ar fi călăuzit!”...”(Coran 7:43)

Această carte nu este o interpretare a sensurilor Coranului, iar scopul ei nu este acela de a oferi o explicație detaliată a versetelor Coranului. Dacă asta este ceea ce cauți, atunci ar trebui să recurgi la cărțile principale de tefsir (de interpretare), cum ar fi tefsirul lui At-Taberi sau al lui Ibn-Kethir sau la oricare din celelalte cărți de interpretare care se găsesc în librăriile noastre islamice. Ideea acestei cărți este diferită și la fel și scopul ei.

Ideea care se află în spatele acestei cărți m-a urmărit timp de zece ani, în special în Ramadanul fiecărui an, când musulmanii din toate țările islamice (și nu numai) își dedică timpul lor recitării întregului Coran pe perioada acestei luni binecuvântate. Cu toate acestea, am constatat că este cu adevărat regretabil faptul că această dorință sinceră de a citi Coranul nu este asociată cu o înțelegere clară a obiectivelor fiecărei surei, a cauzelor revelării și a mesajului central adresat nouă. În consecință, am descoperit oameni care recitau Coranul și simțeau că înțelesurile lui erau oarecum străine de ei. Unii chiar le găseau enigmatice sau destinate recitării fără o înțelegere propriu-zisă a esenței lor sau a scopurilor lor. Alții puteau să înțeleagă sensul cuvintelor versetelor, dar nu găseau nici o legătură între un verset și următorul și, în schimb le considerau un șir de versete fără legătură cu subiectul unei singure sure. Ei puteau chiar să creadă că nu există nici un obiectiv principal care să lege toate versetele surei. Acesta este scopul principal al cărții. Este o părticică modestă a unei munci care sparge barierele dintre tinerii comunității noastre și Sfântul Coran al lui Allah (SWT).

Această carte scoate în evidență faptul că versetele fiecărei sure sunt bine combinate și îndeaproape înrudite. Acest lucru demonstrează că fiecare sură are un singur subiect și obiective specifice și că, deși, la prima vedere versetele ar putea să pară împrăștiate și fără legătură între ele, atunci când te vei uita îndeaproape vei descoperi subiectul surei și legătura uimitoare dintre versete. Aceasta te va conduce la o înțelegere mai clară a obiectivului surei, îți va spori iubirea pentru Cartea lui Allah și îți va întări credința în natura sa divină, o revelație de la Cel Înțelept, Atoateștiutor: **„Dacă ar fi el (Coranul) de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri” (Coran 4:82).**

În consecință, cineva vede că fiecare sură a Coranului este o entitate fundamentală, care atinge un scop precis și fiecare verset servește acestui scop. Însuși titlul surei are legătură cu obiectivul ei (acesta luminează asupra alegerii titlului pentru surele Coranului cum ar fi: Al-Baqara (Vaca), Al-'Imran (Familia lui 'Imran), Yunus (Iona) și An-Neml (Furnicile)).

Mai mult, fiecare sură este îndeaproape înrudită cu surele precedente și cu cele următoare, deoarece ordinea surelor coranice a fost revelată, de asemenea, de către Allah (SWT). Noi, în consecință, ajungem la concluzia că surele Coranului sunt șiruri continue, astfel că, dacă le vei înțelege obiectivul lor (sau obiectivele lor) vei pricepe scopul lui Allah (SWT) și ceea ce vrea El să te învețe din această Carte.

Chiar dacă nu înțelegi fiecare verset luat în parte sau fiecare cuvânt, înțelegerea obiectivelor generale ale surelor te va conduce la înțelegerea Coranului în totalitatea sa.

Astfel, această carte este la fel de folositoare publicului și celor care sunt lipsiți de experiență, furnizându-le lor principiile esențiale de înțelegere a Coranului, precum și celor care memorează Coranul și celor care sunt interesați de știința tefsirului. Aceasta este o încercare modestă, din partea mea, de a prezenta ideile și subiectele principale ale surelor Coranului.

Metoda adoptată în expunerea reflecțiilor coranice este după cum urmează:

- Indicarea cu precizie a obiectivului surei.
- Clarificarea legăturii dintre titlul surei și obiectivul ei.
- Expunerea relației dintre fiecare sură cu cea precedentă și cu cea următoare.
- Alegerea câtorva versete pentru a comenta asupra lor.

Încă o dată, aș vrea să accentuez faptul că această carte nu este o interpretare a sensurilor Coranului, ci un mic efort și o încercare de a-i ajuta pe tineri să înțeleagă mai bine versetele Coranului și legătura dintre sure. Nimeni nu poate avea ultimul cuvânt asupra subiectului Coranului. Orice încercare - făcută pentru a completa înțelegerea și priceperea subiectelor și ideilor principale ale surelor este o sarcină exhaustivă, datorită elocvenței cuvintelor lui Allah, a profunzimii impenetrabile și a acurateții - este o adăugare la abilitățile mele limitate și insuficiente.

Amr Khaled

Cuprins

Prefață

Sura Al-Fatiha – (Deschizătoarea)

Sura Al-Baqara – (Sura Vacii)

Sura Al-Imran (Sura familiei Imran)

Sura An-Nisa (Sura Femeilor)

Sura Al-Ma'ide (Sura Mesei)

Sura Al-An'am (Sura vitelor)

Sura Al-A'raf („Creste de ziduri”)

Sura Al-Enfal (Sura prăzilor)

Sura At-Teube (Sura căinței)

Sura Al-Fatiha – (Deschizătoarea)

Sura Al-Fatiha este o sură mekkană. Este a cincea sură în privința ordinii revelației și este alcătuită din șapte versete.

În primul rând, sunt multe probleme de ridicat. Care este misterul surei Al-Fatiha? De ce este ea cea care inaugurează Sfântul Coran? De ce este numită ‘mama Sfântului Coran’? De ce o recităm de cel puțin 17 ori zilnic? De ce rugăciunea noastră este anulată în cazul în care nu recităm sura Al-Fatiha?

Semnificația surei Al-Fatiha

Abu Said Ibn Al-Mu’alla a relatat: ‘În timp ce mă rugam în moschee, Profetul (SAWS) m-a chemat, dar eu nu i-am răspuns. Mai târziu i-am spus: „O, Mesager al lui Allah! Eu tocmai ce mă rugam (atunci când m-ai chemat).” El a spus: „Nu a spus oare Allah: „**Răspundeți lui Allah (prin supunerea față de El) și Trimisului Său, dacă vă cheamă.**”(Coran 8:24)?” Apoi mi-a spus: „Te voi învăța o sură care este cea mai minunată dintre surele Coranului, înainte să pleci din moschee.” Apoi Profetul (SAWS) m-a apucat de mână, și când a intenționat să plece (din moschee), i-am spus: „Nu mi-ai spus că: ‘Te voi învăța o sură care este cea mai minunată dintre surele Coranului?’ ” El a răspuns: „(Da) *Al-hamdu-lillah Rabb il-alamîn* (Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor) ea constă în cele șapte versete care se repetă și în Coranul cel glorios care mi-a fost dăruit.”

Allah (SWT) ne demonstrează în sura Al-Hijr (Teren stâncos) caracterul sublim al Coranului spunând: “**Noi ți-am dat șapte versete ce se repetă (Sura Al-Fatiha, deoarece ea include laudă și slavă (preamărire) adusă lui Allah în cele șapte versete) și Coranul cel măreț.**” (Coran 15:87) ‘Cele șapte versete care se repetă se referă la sura Al-Fatiha pentru că ea este recitată în mod repetat.

Profetul (SAWS) a spus: “Pe Cel în mâinile Căruia se află sufletul meu, Allah nu a revelat în Tora, în Noul Testament, în Psalmi și nici în Coran nimic asemănător ei; ea constă în cele șapte versete care se repetă.”

Din acest motiv, acestei sure i-au fost date multe atribuite precum: ‘mama Sfântului Coran’, ‘cele șapte versete care se repetă’, ‘cuprinzătoare’, ‘consistentă-consecventă’, datorită tuturor sensurilor inclusive.

Această sură umple viața credinciosului cu lumina ei sublimă, grandioasă. Este o grație divină care blochează căile ispitelor și îl conduce pe credincios către porțile milei, binecuvântării.

Ce mister se află înăuntrul ei? Care este sublimitatea ascunsă în inima acestei minunate sure; sură pe care mulți musulmani o recită fără să-i înțeleagă sensurile și mesajele ei?

Conținutul obiectivelor Coranului

Sura Al-Fatiha conține toate sensurile Coranului. Acesta este misterul inerent. Fiecare sens inclus în Coran a fost găsit în sura Al-Fatiha și toate sensurile și semnificațiile Coranului au fost rezumate în aceste șapte versete.

Haideți să savurăm și să explorăm împreună caracterul sublim al primei sure din Coran.

Ideile principale ale Coranului

Conținutul Sfântului Coran se învâрте în jurul a trei pivoți prezentați celor care cred în el și îl recită:

- 1- Credința (să crezi în Allah)
- 2- Acte de adorare (să știm cum să reușim să-l adorăm pe Stăpânul nostru în Care credem)
- 3- Mod de viață (modul de viață care a fost ales de către Allah (SWT) pentru noi).

În primul rând, Coranul ne învață adevărata credință, de exemplu să crezi în Allah (SWT) în modul cel mai corespunzător și în baza unor principii cuviincioase corespunzătoare.

În al doilea rând, Coranul promovează acte de adorare (ritualuri) potrivite, corespunzătoare. Cu toate acestea, actele de adorare de unele singure nu sunt suficiente, deoarece Islamul este un mod de viață cuprinzător.

Sura Al-Fatiha include aceste trei obiective. Privitor la credință, cineva recită cuvintele lui Allah, care pot fi traduse astfel: **„2- În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător. Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor (omenire, gini și tot ceea ce există) 3- Cel Milostiv, Îndurător” (Coran 1:2-3).** Monoteismul și credința în Ziua Judecării reprezintă esența credinței islamice. Privitor la acte de adorare, noi recităm ceea ce poate fi tradus astfel: **„5- (Doar)Pe Tine Te adorăm și (doar) la Tine căutăm ajutor (pentru fiecare și oricare lucru).”**

Privitor la modul de viață al musulmanilor, Allah (SWT) spune: **„Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept. Drumul celor cu care Tu ai fost dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rătăciților. (Este obișnuit sa se spună „amin” la sfârșitul surei). (Coran 1:5-7)**

Toate surele Coranului care urmează după sura Al-Fatiha ori clarifică credința ori explică sensul versetului **„Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor (omenire, gini și tot ceea ce există)”** și sensul versetului **„3- Cel Milostiv, Îndurător”** și cel al **„4- În Ziua de Apoi Cărmuitor (Singurul Stăpânitor al Zilei Judecării, Singurul Judecător)”**. Mai mult, surele Coranului fac referire la principiile ce trebuie urmate în această viață, precum și la faptele tiranilor, la soarta oamenilor disperați, cât și la situația sufletelor salvate. Deci, găsim multe versete care explică sensul versetului **„6-Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept.”**

Bazele Islamului

Sura Al-Fatiha ne amintește de bazele credinței noastre, de minunatele ei sensuri și semnificații:

- 1- Aducerea aminte a generozității și înzestrării lui Allah (SWT): „**Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor (omenire, gini și tot ceea ce există)**”.
- 2- Să arătăm sinceritate atunci când recităm „**(Doar) Pe Tine Te adorăm**”. Aceasta înseamnă că Te adorăm pe Tine și pe nimeni altcineva în afară de Tine, Stăpânul nostru. Pe Tine Singur Te adorăm și doar Ție îți cerem ajutor: „**(Doar) la Tine căutăm ajutor (pentru fiecare și oricare lucru)**.”
- 3- Să căutăm o companie bună și folositoare: „**Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept. Drumul celor cu care Tu ai fost dăruitor**”
- 4- Să prevenim o companie rea, neplăcută: „**(nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rățăciților)**” (Coran 1:5-7)
- 5- Aducerea aminte și repetarea celor mai frumoase nume ale lui Allah punând accent pe ‘**Cel Milostiv, Îndurător**’, pentru că relația dintre Allah (SWT) și omenire se bazează pe milă, îndurare. Acesta este motivul pentru care ‘**Cel Milostiv, Îndurător**’ se repetă de două ori.
- 6- Urmarea drumului cel drept: „**Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept**.”
- 7- Ziua Judecării și pregătirea credinciosului pentru ea.
- 8- Importanța și codul rugii (sura se încheie cu o rugă).
- 9- Unitatea comunității (ummah) noastre, după cum vei vedea că toate pronumele personale adresate cititorului și toate rugile din sura Al-Fatiha sunt la plural. Dacă cineva se roagă singur în camera sa, rugile lui nu vor fi acceptate dacă el spune: „Pe Tine Singur eu Te ador și doar la Tine eu caut ajutor” sau „Călăuzește-mă pe mine pe drumul cel drept”. Noi trebuie să spunem: „călăuzește-ne pe noi”, „(doar) pe Tine Te adorăm” și „(doar) la Tine căutăm ajutor” toate la plural. Te face să simți că aparți unei singure comunități și că nu ești singur în acest univers.

Delicatețea adoratorului în relația sa cu Allah

Ca o completare la ceea ce am subliniat mai sus, această sură îi învață pe adoratorii lui Allah cum să Îi arate respect, pentru că ea este împărțită în două părți. Prima parte este un tribut lui Allah, iar cea de-a doua parte este o rugă adresată Lui. Putem observa preamărirea lui Allah în următorul verset: „**Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor (omenire, gini și tot ceea ce există). Cel Milostiv, Îndurător. În Ziua de Apoi Cârmuitor (Singurul Stăpânitor al Zilei Judecării, Singurul Judecător)**.”

(Doar)Pe Tine Te adorăm și (doar) la Tine căutăm ajutor. Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept. Drumul celor cu care Tu ai fost dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rătăciților. (Coran 1:1-7)

Cea de-a doua parte este o rugă: „**Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept. Drumul celor cu care Tu ai fost dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rătăciților.**” Numărul literelor preamăririi din prima parte a surei Al-Fatiha este egală cu numărul literelor rugii în cea de-a doua parte!

Deci, sura îl învață pe individ cum să se adreseze lui Allah. Dacă vrea să se roage, este preferabil să înceapă cu cuvinte de laudă (deci începe prin preamărirea și glorificarea lui Allah, apoi continuă cu salutul, ruga pentru Profet (SAWS)). Apoi poate să se roage și să ceară orice, iar Allah va răspunde rugii lui dacă dorește.

Menținerea unui dialog cu Allah

Recitarea surei Al-Fatiha ne conferă cea mai minunată onoare: aceea de a intra în dialog cu Allah (SWT), așa cum a fost explicat în următorul Hadith Qudsi: „Abu Huraira a relatat: Profetul lui Allah (SAWS) a spus: „Dacă cineva observă o rugăciune în care nu recită mama Coranului (umm Al-Qur’an) este deficientă [și a repetat asta de trei ori] și nu este completă.” I s-a spus lui Abu Huraira: „Dar atunci când suntem în spatele imamului.” El a răspuns: „Recit-o pentru tine însuși.”, pentru că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah (SAWS) declarând că Allah a spus: „Eu am împărțit ruga în două părți, între Mine și robul Meu, iar robul Meu va fi înzestrat cu tot ceea ce cere. Când robul recită: „**Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor**”, Allah spune: „Robul Meu M-a slăvit (preamărit).” Când el recită: „**Cel Milostiv, Îndurător**”, Allah spune: „Robul Meu M-a laudat.” Când robul recită: „**În Ziua de Apoi Cârmuitor**”, Allah spune: „Robul Meu M-a glorificat.” Iar uneori va spune: „Robul Meu Mi-a încredințat (treburile, problemele lui).” Și când robul recită: „**(Doar)Pe Tine Te adorăm și (doar) la Tine căutăm ajutor.**” Allah spune: „Această (credință, loialitate) este între Mine și robul Meu, iar el va fi înzestrat cu tot ceea ce cere. Apoi când robul recită: „**Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept. Drumul celor cu care Tu ai fost dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rătăciților.**”, Allah spune: „Aceasta este pentru robul Meu, iar el va fi înzestrat cu tot ceea ce cere.”

Astfel, de fiecare dată când vei recita sura Al-Fatiha vei simți că Allah (SWT) îți răspunde. Ce onoare minunată este pentru tine să fi pomenit de către Allah, cu toate că rostim cuvintele lui Allah.

Sensibilitatea lui Omar

Omar Ibn-Abdul-Aziz (RA) obișnuia să recite sura Al-Fatiha, verset după verset, cu o pauză între fiecare verset. Când a fost întrebat pentru motivul acestor pauze tăcute, el a răspuns: “Să mă bucur de răspunsul lui Allah (la ruga mea).”

Dacă fiecare inimă ar simți răspunsul lui Allah atunci când recită această sură s-ar umple de fericire.

Acum simți semnificația acestei sure? Ibn-Al-Qayyim a spus în legătură cu acest subiect: “Allah (SWT) a revelat 104 cărți, El a rezumat sensurile lor în trei cărți: Tora, Noul Testament și Coranul. Apoi a rezumat aceste trei cărți în Coran, iar apoi a rezumat Coranul în sura Al-Fatiha. El a rezumat toate sensurile surei Al-Fatiha în: **„(Doar)Pe Tine Te adorăm și (doar) la Tine căutăm ajutor.”**”

Acest verset este împărțit în două părți, și amândouă sunt esențiale în Islam, adorarea lui Allah (SWT), de exemplu prin practicarea ritualurilor Sale: **„(Doar)Pe Tine Te adorăm”**, bazându-ne pe ceea ce Allah a creat pe acest pământ și folosindu-l pentru a obține succes în această viață, pentru a governa acest pământ corespunzător metodologiei Sale (așa cum vom vedea în sura Al-Baqara). Companionii Profetului (SAWS) au înțeles foarte bine acest verset și au pus în aplicare ambele părți ale versetului, astfel obținând succes atât în această viață cât și în Viața de Apoi.

În zilele noastre, vedem unii musulmani care aplică doar o singură parte (a versetului) **„(Doar)Pe Tine Te adorăm”** limitând înțelegerea lor a Islamului la simple practici religioase. Între timp Vestul aplică cea de-a doua jumătate (a versetului): **„(doar) la Tine căutăm ajutor.”**, și umblă de colo-colo utilizând resursele pământului pentru a-l governa și pentru a-l umple (a-l reînprospăta). Cu toate acestea, Islamul recomandă un echilibru între cele două părți. Acesta este lucrul pe care sura Al-Fatiha îl arată clar (îl scoate în evidență).

Cheia Coranului

De ce a fost numită sura Al-Fatiha (Deschizătoarea)?

Există două interpretări. În primul rând, este sura care deschide Coranul, de aceea este numită Al-Fatiha (acest cuvânt este derivat din cuvântul arab ‘feteha’, care înseamnă a ‘a deschide’). Totuși, un motiv mai puțin vizibil este acela că ea (sura) deține cheia Coranului (de ex. semnificațiile ei). Primul ei verset deschide fiecare sura a Coranului. Această sură deține comorile Coranului. Dacă înțelegi sura Al-Fatiha, vei înțelege toate surele Coranului care urmează.

Unul dintre cele mai minunate lucruri legate de Coran este acela că toate surele lui sunt secvențiale în înțelesurile și obiectivele lor. Fiecare sură este legată de cea precedentă, în ordinea corespunzătoare Coranului, și poate să fie legată numai de sura care o precede; cu excepția surei Al-Fatiha. Dacă reciti Al-Fatiha înainte de orice altă sură, vei găsi un înțeles înrudit sau complementar între cele două. De aceea, începem rugăciunea noastră cu sura Al-Fatiha urmată apoi de orice altă sură, fără să-și piardă coerența în înțeles.

Două sure pentru a explica două cuvinte

Aș vrea să-ți atrag atenția asupra interconexiunii dintre sura Al-Fatiha și cele două sure care îi urmează, în conformitate cu ordinea lor în Coran: acestea sunt al-Baqara și Al-‘Imran. Cineva recită versetul șase din sura Al-Fatiha: **„Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept.”**

În timp ce sura Al-Baqara începe cu: „Aceasta este Cartea (Coranul), cea fără îndoială; Ea este călăuză pentru cei smeriți”. Acest verset se referă la cuvintele lui Allah din sura Al-Fatiha: „Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept.” Pentru a spune că aceste cuvinte vor fi explicate în sura Al-Baqara.

Cum? Allah (SWT) spune: **„Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept. Drumul celor cu care Tu ai fost dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rătăciților.”** Aceia care au câștigat mânia lui Allah și aceia care au luat-o pe căi greșite sunt atributele unor oameni care au stârnit (atras) mânia lui Allah asupra lor sau care s-au abătut de la calea Lui. Sura al-Baqara explică (versetul): **„nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat”**, în timp ce sura Al-‘Imran explică (versetul): **“nici al rătăciților.”**

O întreagă sură (sura Al-Baqara), alcătuită din 286 de versete, explică o singură expresie din sura Al-Fatiha: **„nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat”**. Iar întreaga sură Al-‘Imran ilustrează expresia: **“nici al rătăciților.”**

Există o consistență minunată în termenii obiectivelor și a subiectelor, care va deveni mai clară și mai tangibilă (palpabilă) așa cum vom vedea în cele două sure, în detaliu.

Îndurare asupra tuturor creaturilor

Observăm că **„Cel Milostiv, Îndurător”** a fost repetat de două ori în sura Al-Fatiha: **„În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător”** și **„Cel Milostiv, Îndurător”**. Putem simți din acest înțeles accentuat că îndurarea lui Allah cuprinde această viață cât și viața de Apoi.

Prima dată a urmat după versetul **„Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor (omenire, gini și tot ceea ce există)”**. Apoi, *alemin* (întreaga lume) și tot ceea ce există în această viață funcționează în virtutea grației lui Allah sau a îndurării Sale. După **„Cel Milostiv, Îndurător”** urmează **„În Ziua de Apoi Cârmitor”** pentru a scoate în evidență că Ziua Judecării va avea loc numai în virtutea Atotputerniciei lui Allah și a grației Sale. Această sură ne calmează frica și ne amintește că originea acestui univers este grația lui Allah și că la baza relației dintre Allah și robii Săi se află îndurarea.

Al-Alemin și oamenii

Menționând cuvântul *al-alemin* (oameni și gini) în acest context are o semnificație minunată. Al-Fatiha – care este prima sură din Coran – începe cu **„Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor (omenire, gini și tot ceea ce există)”**, pe când ultima sură a Coranului se sfârșește cu **„ginilor și oamenilor”**. Deci, Sfântul Coran începe cu

cuvântul „*al-alemin*” și se termină cu cuvântul „*nas*”(omenire) sugerând că acest Coran nu a fost revelat numai pentru musulmani ci pentru a călăuzi întreaga omenire.

Grații gratuite

Sura Al-Fatiha are o caracteristică fără pereche, deoarece nu necesită nici o dificultate în privința regulilor de tevid. Este ușor pentru orice să recite sura Al-Fatiha, chiar și pentru cei care nu vorbesc limba arabă.

Într-adevăr, Al-Fatiha este poarta noastră pentru a înțelege Coranul și pentru a întreține un dialog intim cu Allah (SWT). Cum putem să obținem această supunere totală în rugăciunile noastre și să simțim toate aceste semnificații invocate?

Echilibrul supunerii

Profetul (SAWS) a spus: „Robul lui Allah câștigă pentru rugăciunea sa atât cât s-a concentrat în ea.”

Cum te vei simți atunci, dacă vei fi răsplătit numai cu jumătate sau cu un sfert, sau cu o optime pentru rugăciunea ta? Haideți să recităm împreună sura Al-Fatiha și să reflectăm la versetele ei și la sensurile ei.

Dacă vei simți într-o zi că nu ai fost cu adevărat supus în rugăciunea ta, atunci trebuie să știi că există o înzestrare divină pe care ai uitat-o. Dacă ai fi spus: **”Laudă lui Allah”** cu atenție (meditând la ceea ce ai spus), ai fi simțit mai mult, și ai fi fost mult mai supus în rugăciunea ta și, ai fi simțit din tot sufletul fiecare înzestrare și favoare pe care Allah ți-a acordat-o. Indică pentru fiecare rekeat o binecuvântare sau o înzestrare pentru a reflecta asupra ei și pentru a-L slăvi pe Allah pentru aceasta. Poți să enumeri binecuvântările pe care Allah ți le-a dăruit? Încearcă. Începând cu Islamul și credința până la binecuvântarea revelării Coranului și trimiterea Profetului Muhammed (SAWS), toată bogăția (averea) și sănătatea de care te bucuri; simțurile, văzul și auzul etc... **„... și de ați socoti binefacerile lui Allah, nu le-ați putea număra. Dar omul este cu adevărat nelegiuit și necredincios.” (coran 14:34)**

Când reciți, **„Cel Milostiv, Îndurător”** îți amintești de îndurarea lui Allah asupra creației Sale, care se extinde din această viață până în Viața de Apoi – atunci poate că vei deveni supus în rugăciunea ta. De asemenea, când vei recita versetul: **„În Ziua de Apoi Cârmuitor”**, îți va reaminti de Ziua Judecății și de terorii ei (grozăviile ei). Îi vei cere Lui Allah să fie Îndurător cu tine în acea zi. În cele din urmă, te vei simți total supus, dedicat Lui Allah în rugăciunea ta.

În ceea ce privește cel de-al cincelea verset al surei Al-Fatiha: **„(Doar)Pe Tine Te adorăm și (doar) la Tine căutăm ajutor.”** Simpla pronunție a cuvintelor **„Pe Tine”** reînnoiește în tine devotamentul (dragostea) ta față de Allah chiar și pentru o zi, iar tu devi mai conștient că El Singur merită să fie adorat și că El Singur este Cel Care te poate ajuta. Acest lucru te va face supus în rugăciunea ta.

Acest verset, așa cum am spus și mai înainte, conține toate sensurile din Sfintele Cărți revelate. De aceea, să nu-l citim în fugă – fă-l motto-ul tău în viață și reînnoiește-i sensurile în inima ta de fiecare dată când îl citești.

În plus, când reciți cel de-al șaselea verset: „**Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept**”, trebuie să simți că nimeni altcineva, în afară de Allah, nu te poate călăuzi pe drumul cel drept în viață, și să te ții strâns (ferm) de acest drum. Categorie, nu există cineva, în afară de El, care să te poată călăuzi pe calea cea dreaptă (*sirat*), astfel încât să o poți străbate pentru a ajunge la El. Acest crez îți sporește speranța în Îndurarea (Mila) lui Allah și, în același timp, frica de pedeapsa Lui. Având toate acestea în minte, în cele din urmă vei fi supus (dedicat lui Allah) în rugăciunea ta.

Împarte cu ei fericirea

Când reciți cel de-al șaptelea verset: „**Drumul celor cu care Tu ai fost dăruitor**” ar trebui să îți imaginezi în mintea ta pe toți aceia asupra cărora Allah și-a revărsat grația, îndurarea Sa, înainte de tine. De exemplu, în primul rekeat, amintește-ți de Profetul Ibrahim (Abraham) (AS), Adem (AS), Nuh (Noe) (AS) și de Încheietorul profetilor Muhammed (SAWS) și cere-I lui Allah să te călăuzească pe drumul lor. Apoi, încearcă în cel de-al doilea rekeat să reflectezi asupra unui om deosebit ca Abu Bekr, Omar Ibnul-Khattab și restul companionilor, Allah să fie mulțumit de ei. În cel de-al treilea rekeat amintește-ți de Salahu-ddin și de alți eroi ai Islamului. În final, în cel de-al patrulea rekeat meditează la musulmanii care trăiesc în jurul tău și la prietenii tăi buni, corecți și roagă-te la Allah să-i mențină pe aceștia drepti. Acest este modul în care poți păstra acest verset în fața ochilor tot timpul.

Când reciți cea de-a doua parte a acestui verset: „**nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rățăciților**” ar trebui să-ți amintești de dușmanii Islamului și de necredincioșii din toate timpurile; aceia care s-au abătut de la calea cea dreaptă sau și-au pierdut drumul (în viață) și au atras asupra lor mânia lui Allah.

Toate aceste sensuri, repetate la sfârșitul surei, lasă în urmă mii de exemple atât bune cât și rele, din trecut și prezent, pentru a-i da cititorului Coranului sentimentul de supunere totală și de apropiere de Allah, și o promisiune fermă de a urma legile lui Allah, rugăciune după rugăciune, reînviind astfel rugăciunea noastră.

Cheia de înțelegere a Coranului

Aceasta este sura Al-Fatiha, identitatea personală a fiecărui musulman, și poarta lui (sau a ei) de a înțelege Coranul.

După ce am meditat asupra unor aspecte deosebite ale acestei sure, și am înțeles care este cheia de pătrundere pe tărâmul sensurilor Coranului, haideți să pornim într-o călătorie a iluminării, să studiem cu atenție și să analizăm versetele și legile lui Allah folosind eforturi extreme pentru a învăța legătura dintre sure.

Sura Al-Baqara – (Sura Vacii)

Aceasta este o sură medinită, și este prima sură revelată în Medina după emigrarea Profetului. Din această cauză întreaga revelație a acoperit perioada medinită; deci revelația a fost sincronizată cu fondarea societății islamice de la începuturile ei timpurii. Sura Al-Baqara este cea mai lungă sură din Coran fiind alcătuită din 286 versete.

Cum îndrăznim să fim speriați în timp ce îndrăgim această sură în inimile noastre?

Există două relatări în legătură cu sura Al-Baqara. Prima relateare (hadith) a fost făcută de Imam Muslim: ‘An-Nawwas Ibn Sam’an (RA) a relatat: “L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (SAWS) spunând: “În ziua Reînvierii, Nobilul Coran și aceia care l-au recitat și au acționat conform lui va fi adus înainte. Cele două sure Al-Baqara și Al-‘Imran vor pleda (vor insista) în interesul celor care le-au recitat.’

Ambele sure îi vor apăra pe aceia care le-au memorat și le-au recitat cu regularitate.

Într-o altă relateare, Abu Umame a spus că l-a auzit pe Profet (SAWS) zicând: “Recită Coranul, pentru că în Ziua Reînvierii el va fi un mijlocitor pentru cei care l-au recitat. Recită cele două sure luminoase, Al-Baqara și Al-‘Imran, pentru că în Ziua Reînvierii ele vor fi ca doi nori sau două umbre, sau două stoluri de păsări, pledând pentru cei care le-au recitat. Recită sura Al-Baqara, pentru că a recurge la ea este o binecuvântare, în timp ce a renunța la ea este un motiv de întristare, iar vrăjitorii nu se pot confrunța cu ea.”

Căldura Zilei Reînvierii este arzătoare; soarele se apropie mai mult de capetele creaturilor, iar sura Al-Baqara îi va umbri pe cei care au memorat-o, i-au aplicat învățăturile și au recitat-o cu regularitate.

Al doilea Hadith în legătură cu sura Al-Baqara a fost relatat de Muslim. Abu Huraira (Allah să fie mulțumit de el!) a spus: „Mesagerul lui Allah (SAWS) a spus: „... Satana fuge din casele în care se recită sura Al-Baqara” și într-o altă relateare: „Satana nu intră în ea (în casa în care este recitată sura Al-Baqara) pentru trei zile.” De aceea, mulți oameni insistă în recitarea surei Al- Baqara pentru a împiedica intrarea lui Șeytan în casele lor.

Unde sunt deținătorii surei Al-Baqara?

Profetul (SAWS) obișnuia să-i strige pe musulmani în toiul bătăliei spunând: „Unde sunt deținătorii surei Al-Baqara?” se pare că deținătorii surei Al-Baqara erau o rasă specială care obișnuiau să răspundă prompt chemării Profetului (SAWS).

În respect pentru aceasta, îi chem pe toți să îndrăgească în sufletul lor sura Al-Baqara (să o recite și să o memoreze, și cel mai important să urmeze poruncile menționate în ea) pentru a fi unul dintre ultimii oameni în această viață, și parte integrantă dintre aceia care au fost înzestrați cu umra lui Allah (în Ziua Judecării) în Viața de Apoi.

Obiectivul surei

Examinarea obiectivului surei ne ajută în înțelegerea progresului versetelor și în descoperirea legăturilor dintre diferitele ei subiecte.

Unii învățați chiar au spus că diferitele capitole ale Coranului au fost numite „Surahs” (sure) deoarece fiecare dintre ele corespundea unui singur subiect. Versetele surelor sunt asemenea unui gard care înconjoară obiectivul surei și se rotesc în jurul lui pentru a-i clarifica sensul. (Amintește-ți că, cuvântul „surah” este derivat din cuvântul arab „sur” care înseamnă „gard” în arabă.) Astfel, fiecare sură are o singură idee principală și un singur obiectiv. Acum, haideți să tratăm o întrebare, care este obiectivul acestei sure? Care este ideea principală ce leagă cele 286 de versete între ele, în două „juzuri” (părți) și jumătate ale Coranului.

Obiectivul principal al acestei sure îl reprezintă succesiunea omului pe pământ. Pentru a-l exprima în termeni mai simpli, putem spune: „O, voi, musulmani sunteți răspunzători de pământ”. Aceia care recită sură Al-Baqara trebuie să știe că ei sunt răspunzători de pământ și că steaua lor călăuzitoare în această lume este sura Al-Baqara.

Norocoși sunt aceia care iau exemplul (și un avertisment) de la alții

Allah (SWT) a însărcinat multe neamuri, de-a lungul istoriei cu responsabilitatea guvernării (stăpânirii) pământului. Unii au reușit, iar alții nu. Este timpul ca acest popor să-și asume reponsabilitatea și să-și atingă acest scop divin. Allah (SWT) nu a preferat pe nimeni, nici măcar comunitatea Profetului Muhammed (SAWS) (deasupra) altor comunități. Dacă o comunitate nu reușește în misiunea ei, atunci va fi înlocuită cu alta, asemenea neamurilor de mai înainte. Deci, acum este clar de ce Sura Al-Baqara este prima sură în Coran după sura Al-Fatiha. Este sura care conturează metodologia Islamului. De asemenea, clarifică de ce este prima sura revelată, în Medine, de-a lungul a nouă ani pe care Profetul i-a petrecut acolo. Acest motiv este foarte izbitor. Profetul (SAWS) a emigrat la Medine, atunci când musulmanii erau victimele unor persecuții continue în Mekke, și s-a stabilit acolo pentru a găsi comunitatea (Ummah).

De aceea, această sură a fost revelată în timpul întemeierii societății islamice. Îndrumă comunitatea să accepte (identifice) modul de asumare a responsabilității pe pământ. Oricine recită această sură ar trebui să știe că fiecare verset îi cere să își îndeplinească misiunea pentru care a fost creat. O musulmani, sunteți răspunzători de reformă (îmbunătățire), umplere (reîmprospătare) și conducere pe pământ. Este obligatoriu pentru fiecare persoană să nu rateze în viață, să fie capabil de a-i călăuzi pe oameni și de a obține succes. Toate acestea sunt explicate în sura Al-Baqara.

Părțile surei Al-Baqara

Sura Al-Baqara este alcătuită dintr-o introducere și apoi din două părți, urmate de o încheiere.

Prima parte (a surei Al-Baqara), acoperă primul juz (parte) al Coranului și descrie trei tipuri de oameni, pe care Allah i-a însărcinat cu stăpânirea acestui pământ. A doua parte a surei este alcătuită din versetele, începând cu numărul 143 și continuând până la

versetul 283, și descrie o serie de porunci și interdicții ce trebuie urmate de Ummah (comunitate).

Primul juz al Coranului

Acest juz este alcătuit din opt părți:

- prima parte (hizb) se ocupă de diferite tipuri de oameni pentru a expune cele trei grupuri de oameni care există pe pământ, deoarece lor li se va da responsabilitatea de a stăpâni pământul.
- A doua parte vorbește despre experiența primului succes al pământului: Adem (AS).
- Începând cu a treia parte și până la a șapte parte, versetele ne vorbesc despre un neam căruia i s-a încredințat responsabilitatea stăpânirii pământului, dar a eșuat: evreii.
- A opta (ultima) parte vorbește despre succesiunea reușită a Profetului Ibrahim (AS).

Încercarea prin care a trecut Adem a fost o experiență pregătitoare cu scop instructiv. Confruntarea dintre Adem (AS) și Satana a fost punctul de început al lui Adem și al descendenților săi în legătură cu responsabilitatea stăpânirii pământului. Evreii au fost un exemplu al nereușitei, atunci când li s-a dat aceeași reponsabilitate. Sura, mai apoi, detaliază greșelile lor nu pentru a-i ofensa (jigni), ci pentru a spune acestei Ummah (comunități): „Fii atent să nu urmezi exemplul comunității precedente!”

Ultima parte este un exemplu al unei experiențe de succesiune reușită, reprezentată de profetul Ibrahim (AS), căruia Allah i-a încredințat pământul. Aceasta este o rânduială logică. A început cu Adem, prima încercare, și a încheiat cu o experiență reușită pentru a ne ridica moralul.

Verstele introductive: Trei tipuri de oameni

Versetele introductive prezintă trei tipuri de oameni. Caracteristicile primului tip de oameni, cei pioși, sunt trasate în primele cinci versete. Cel de-al doilea tip, necredincioșii, sunt descriși în următoarele două versete. Caracteristicile celui de-al treilea tip de oameni, ipocriții sunt prezentate în ultimele 13 versete (8-20) datorită pericolelor importante pe care le reprezintă.

Este ca și cum, dacă introducerea ți s-ar adresa spunând: „, aceste sunt tipurile de oameni, așa că alege pentru tine. Care din aceste tipuri vrei să fii? Numai unul dintre aceste tipuri care a rezistat responsabilității stăpânirii pământului.

Amintește-ți că, prima caracteristică a oamenilor pioși, așa cum este menționat în versetul următor, în care Allah (SWT) spune că ei: „**ei cred în nevăzut (ghaib...)**” (Coran 2:3)

Cea mai importantă calitate a comunității, care îndreaptă omenirea, este credința ei în nevăzut. În contrast, cea mai rea trăsătură a comunității precedente (evreii) a fost materialismul lor absolut, care va fi ilustrat ulterior.

Adem: primul succes al pământ

După versetele introductive urmează povestea lui Adem (AS). Povestea începe cu următorul verset pivot, în care Allah spune: **„Și [adu-ți aminte] când Stăpânul tău le-a zis îngerilor: „Vreau să pun pe pământ un înlocuitor (succesor).”...” (Coran: 2:30)**

În calitate de ființă umană, ești răspunzător de guvernarea pământului (după legile divine) așa cum a fost și tatăl Adem (AS). Pământul nu este responsabilitatea acelor care nu se supun lui Allah și renunță la legile Lui. Adem (AS), precursorul întregii rase umane, a fost prima persoană căreia i s-a dat această responsabilitate. Remarcă faptul că întrebarea îngerilor, referitoare la crearea lui Adem (AS), nu a însemnat o obiecție pentru hotărârea lui Allah. De fapt, (îngerilor) le era teamă că Adem îi va înlocui pe ei. Ei erau devotați în adorarea și glorificarea lui Allah. Allah le-a răspuns lor în același verset: **„Cu siguranță eu știu ceea ce voi nu știți.” (Coran 2:30)**

Allah îl învață pe Adem (AS) „tehnologia vieții”

Următorul verset este de asemenea un pivot: **Și l-a învățat pe Adem numele tuturor lucrurilor” (Coran 2:31)**

Ce înseamnă asta?

Înseamnă că Allah (SWT) l-a învățat pe Adem (AS), ceea ce putem numi „tehnologia vieții”. L-a învățat numele și funcțiile tuturor creaturilor, asemenea soarelui, lunii, mării, copacilor și culturilor. Versetul reprezintă un avertisment pentru credincioși. Ei ar trebui să știe cum să conducă pământul pentru a fi răspunzător de el. Aici, în versetul 22 găsim o bună referire: **„Cel Care v-a făcut vouă pământul un covor și cerul o zidire” (Coran 2:22)**. Allah (SWT) detaliază aici sensurile succesiunii lui Adem pe pământ și cum omenirea (copiii lui Adem) poate să folosească în mod optim pământul, cerul, plantele și celelalte.

Acesta este un avertisment, care nu are menirea de a restricționa învățăturile Islamului pentru a simplifica actele de adorare. Un musulman trebuie să ceară știință, cu ajutorul căreia va putea conduce viața și pământul. Allah (SWT) l-a învățat pe Adem (AS) cum să conducă pământul, pentru a ne face pe noi să înțelegem că devoțiunea (pietatea) în sine nu este de ajuns. Amândouă, știința și tehnologia sunt elemente cruciale ale unei bune succesiuni.

Nesupunerea față de Allah este motivul înlocuirii

Următorul verset descrie experiența lui Adem cu Iblis (Șeitan). Allah spune: **„Și Șeitan i-a ademenit să mănânce din el și i-a lipsit de bucuria în care se aflau...” (Coran: 2:36)**.

Acest lucru demonstrează că Allah îi înlocuiește pe cei care nu se supun față de El cu cei care dau ascultare poruncilor Sale. Ca și când acest verset ne este adresat nouă, astăzi spunând: „O, voi, comunitatea lui Muhammed, vi s-a dat vouă responsabilitatea guvernării pământului timp de 1300 de ani, iar ceea ce vi s-a întâmplat vouă (prăbușirea voastră) în ultimul secol, este rezultatul nesupunerii voastre. Luați exemplu de la ce i s-a întâmplat precursorului vostru Adem (AS).” Cu toate acestea, greșeala lui Adem nu poate fi comparată cu gravele păcate comise în zilele noastre, zi și noapte. De aceea, învățați

din greșelile voastre anterioare și evitați păcatele pentru a recupera succesiunea pe pământ.

Următoarele versete, până la versetul 38, continuă cu relatarea poveștii lui Adem. Allah (SWT) spune: **„Coborâți [din Rai] cu toții și când va veni (verbul are o formă de întărire, în felul acesta spunând că îndrumarea va veni) pentru voi de la Mine o îndrumare, cei care vor urma îndrumarea Mea nu vor avea a se teme și nici nu se vor întrista.” (Coran 2:38)**

Îndrumarea trimisă de Allah (SWT), așa cum s-a menționat în acest verset, a fost Sfântul Coranul – precum a fost indicat la începutul surii: **„Aceasta este Cartea, cea fără îndoială; Ea este Călăuză pentru cei smeriți (Al-Muttequn- credincioșii pioși ai monoteismului Islamic, care se tem de Allah mult [se abțin de la săvârșirea de păcate și de la împlinirea de fapte rele] și Îl iubesc pe Allah mult (împlinesc toate tipurile de fapte bune pe Care El le-a poruncit) .” (Coran 2:2)**

Este aceeași îndrumare pe care o cerem atunci când recităm sura Al-Fatiha (Capitolul deschizător al Sfântului Coran): **„Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept.” (Coran 1:6)** Acum savurezi dulceața Coranului și legătura dintre versete?

Experiența evreilor

Sura Al-Baqara relatează experiența evreilor (începând cu versetul 40). Aici se indică eșuarea lor în încercarea divină de a fi răspunzători de pământ.

Îndatorire: Amintirea de binecuvântările lui Allah

În primul verset, al acestui subiect, Allah spune: **„O, voi fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele ce v-am făcut și țineți-vă legământul făcut Mie și-Mi voi ține legământul făcut vouă și de Mine temeți-vă.” (Coran 2:40)**

Allah se adresează, încă de la început, evreilor spunând: **„aduceți-vă aminte de binele ce v-am făcut...”** În mod asemănător, primul verset cu care Allah ni se adresează în Coran este: **„Laudă lui Allah, al lumilor Stăpânitor (omenire, gini și tot ceea ce există).” (Coran 1:2).** Ca și cum prima îndatorire a comunității (Ummei) de a fi răspunzătoare de pământ este să-și amintească de binecuvântările lui Allah.

Exemple de binecuvântări pe care Allah le-a dăruit evreilor

Allah (SWT) menționează unele dintre binecuvântările pe care le-a dăruit evreilor. Allah spune: **„Și am despiciat pentru voi marea și v-am mântuit și am înecat neamul lui Faraon, pe când voi priveați.”(Coran 2:50)** Allah, de asemenea spune: **„V-am iertat pe voi după aceea, nădăjduind că veți fi mulțumitori.” (Coran 2:52)**

Allah, de asemenea spune: **„Și am făcut să vă umbrească nori și am pogorât peste voi mana și prepelițe. „Mâncați din bunățile cu care v-am aprovizionat!”. Iar ei nu au fost nedrepti cu Noi, ci față de sufletele lor au fost nedrepti.” (Coran 2:57)**

Versetele succesive se ocupă de binecuvântările și greșelile evreilor pentru a ne avertiza și sfătui să nu comitem aceleași păcate.

Păcatele neamurilor anterioare

Allah (SWT) expune păcatele evreilor în următorul verset: **„Și (aduceți-vă aminte) când ați zis voi: „O, Moise! Nu te vom crede până nu-L vom vedea pe Allah cu ochii noștrii (deslușit).” (Coran 2:55)** Asta ne demonstrează că ei reprezintă o națiune foarte materialistă. Materialismul absolut este un păcat fatal care duce la înlocuirea unui neam cu altul. Aceasta ne amintește de prima trăsătură a credincioșilor pioși, menționată la începutul surei: **„Care cred în cele nevăzute...” (Coran 2:3).**

Versetele continuă să enumere păcatele grave ale evreilor cum ar fi: necredința în revelația lui Allah, uciderea pe nedrept a profeților, nesupunerea față de Allah, încălcarea și înșelarea Sabatului. Apoi ajungem la povestea vacii, principala poveste a Coranului.

De ce acest titlu?

Unii oameni probabil că se întrebă de ce această sură a fost numită Sura Al-Baqara. Ei vor spune că ea relatează povestea vacii. Cu toate acestea, sura cuprinde, de asemenea multe alte povești. Deci, de ce această poveste, în mod special, a fost aleasă ca titlu?

De fapt, povestea vacii exemplifică păcatele majore comise de evrei. Este folosită ca titlu al surei pentru a le aminti musulmanilor, comunității răspunzătoare de pământ, de aceste păcate în loc să le evite.

Controversa este originea relelor (nenorocirilor, dezastrelor)

Păcatele evreilor sunt prezentate în sură, începând cu versetul 67: **„Și (aduceți-vă aminte când) Moise a zis neamului său: „Allah vă poruncește să înjunghiați o vacă!” Și au răspuns ei: „Ne iei în derâdere?” Iar el le-a răspuns: „Sș mă ferească Allah să nu fiu dintre cei neștiutori!” Au zis: „Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate limpede cum să fie!” El a răspuns: „Iată, El zice ca ea să fie o vacă nici prea bătrână, nici prea tânără, între acestea. Și acum faceți ce vi se poruncește!” Au zis: „Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate limpede culoarea ei!” A răspuns: „Iată, El zice să fie o vacă de culoare galben strălucitor, să placă privirilor.” Au zis: „Roagă-te pentru noi Domnului tău să ne arate limpede care să fie ea, căci vacile sunt la fel în ochii noștri, dar noi, dacă va voi Allah, vom fi îndreptați!” A zis: „Iată el zice să fie o vacă nu slăbită, ce ară pământul și adapă semănăturile, ci sănătoasă, fără nici o pată pe ea”. Au zis: „Acum ai adus adevărul!” Și au înjunghiat-o, dar puțin a lipsit să nu o facă.” (Coran 2: 67-71)**

Înțelepciunea alegerii

Povestea este despre un evreu, care a fost omorât, iar criminalul a rămas necunoscut, făcându-se speculații și acuzații. Allah, astfel, i-a inspirat pe evrei să sacrifice o vacă, să ia o bucată din carnea ei și să lovească cu ea victima. Allah (SWT) îl va reînvia apoi, pentru a spune cine l-a omorât. Allah a vrut să testeze supunerea evreilor. Ei erau foarte materialști, iar Allah a intenționat să le arate Atotputernicia și Voința Sa

de a reînvia o persoană moartă prin intermediul altei creaturi moarte; ceva ce ar putea să le dovedească că viața nu este în întregime materialistă.

Cu toate acestea, evreii nu au înțeles înțelepciunea poruncii lui Allah. De când au crezut în materialismul absolut, ei au refuzat să îndeplinească porunca. Din acest motiv, povestea vacii prezintă păcatele evreilor, materialismul și controversa. Mai mult, ei nu se supuneau profeților și nici lui Allah (SWT).

Chiar și atunci când îndeplineau porunca lui Allah, ei o făceau șovăitori (în silă) și se forțau. Acest lucru este indicat în versetul în care Allah spune: **„Și au înjunghiat-o, dar puțin a lipsit să nu o facă.” (Coran 2:71)**

Povestea vacii ne avertizează împotriva materialismului, controverselor în legătură cu religia lui Allah, nerecunoașterea poruncilor Sale, șovăiala în îndeplinirea ordinelor Sale. Acesta este motivul pentru care sura a fost numită astfel.

Versetele continuă până când Allah se adresează credincioșilor pentru prima dată. Allah spune: **„O, voi, cei care ați crezut, nu ziceți „Ra’i-na!” (această formă a verbului era folosită de evrei și avea o conotație batjocoritoare în limba ebraică. Aici în verset are sensul de „Fii atent la noi”), ci „Privește spre noi!”. Și fiți ascultători, căci pentru necredincioși pedeapsă dureroasă va fi! (Coran 2:104)**

Evreii obișnuiau să repete termenul „ra’i-na” atunci când se adresau Profetului (SAWS), cu sensul de „privește la noi” în limba arabă. Oricum, intenția lor era de a-l insulta indirect pe Profet cu acest cuvânt, deoarece înțelesul acestuia în limba ebraică era „ascultă, sper să devii surd”. Astfel, cineva care nu era familiarizat cu limba ebraică, din greșală credea că evreii spun „privește la noi”. Pentru aceasta, Allah le-a poruncit companionilor Profetului să nu folosească acest cuvânt „ra’i-na” ci să folosească în schimb sinonimele acestuia „unurna”.

Deși, ambele cuvinte (ra’i-na și unurna) sunt sinonime, Allah (SWT) vrea ca noi să fim o comunitate minunată, unică, o națiune diferită de toate celelalte, chiar și în cuvintele pe care le folosim. Astfel, Allah îi avertizează pe musulmani să urmeze și chiar să imite națiunile anterioare, și anume evreii, care au comis păcate majore. Mai exact, toți musulmanii ar trebui să fie o comunitate care se distinge chiar și în termenii pe care îi folosește în viața de zi cu zi.

Există o legătură între acest verset din sura Al-Baqara și alt verset din sura Al-Fatiha, acolo unde credinciosului îi este cerut să fie diferit de evrei. Allah spune: **“nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rătăciților.” (Coran 1:1-7)**

Care este situația tinerilor arabi, care în prezent imită alte națiuni și Vestul în chestiunile cele mai banale, în timp ce Allah (SWT) i-a învățat pe musulmani să fie diferiți chiar și în termenii pe care îi folosesc?

Apoi, peste tot în sură urmează o serie de versete care ne avertizează împotriva imitației, care începe cu chestiuni secundare minore (banale) și se sfârșește cu necredința.

Allah spune: **„Voit-au mulți din neamul Scripturii (neamul Cărții: creștinii și evreii) să vă facă din nou, după credința voastră, necredincioși, din pricina pizmei din sufletele lor, după ce li s-a arătat adevărul.”(Coran 2:109)**

O experiență reușită: Ibrahim (AS)

Ultimul *hizb* al primului *juz* (al Sfântului Coran) se ocupă de încercarea la care a fost supus Ibrahim. Este, într-adevăr, o experiență reușită cu care primul *juz* se sfârșește, pentru a reprezenta pentru noi un apel stimulent (încurajător) de a ne strădui în obținerea succesului în examenul succesiunii. Allah spune: **„Și (aduceți-vă aminte) când pe Ibrahim (Avraam) l-a încercat Domnul său cu cuvinte și le-a împlinit și a zis: „Eu te fac peste oameni Imam”. (Coran 2:124)**

Profetul Ibrahim (AS) nu numai că a reușit să treacă de probele la care a fost supus, ci a făcut acest lucru într-un mod remarcabil, așa cum a fost indicat în verset: **„I-a încercat Domnul său cu cuvinte și le-a împlinit”**. Profetul Ibrahim (AS) a răbdat la toate încercările prin care a trecut, ca de exemplu atunci când a fost aruncat în foc, și când i s-a poruncit să migreze de pe pământurile natale către deșert, unde a lăsat-o pe soția lui și pe fiul nou născut. De asemenea, mai târziu i s-a poruncit să-și sacrifice fiul. În consecință, Allah (SWT) i-a spus că îl va face imam (lider, conducător) al omenirii pentru că I s-a supus.

Versetul continuă astfel: **“A întrebat: „Și pe scoborătorii mei?” I-a răspuns: „nu-i privește legământul Meu pe cei nelegiuiți!”(Coran 2:124)**

Asta demonstrează că Allah (SWT) nu favorizează pe nimeni, chiar și pe cei care fac parte din comunitatea islamică. De aici reiese, de asemenea, faptul că succesiunea este asociată cu supunerea și nu cu rudenia.

Profetul Ibrahim (AS) i-a cerut lui Allah să trimită un Mesager dintre ei, așa cum observăm în următorul verset: **„Doamne, trimite-le lor un Trimis dintre ei, care să le recite versetele și să îi învețe Cartea (și într-adevăr Allah a răspuns rugii lui prin trimiterea profetului Muhammed)...” (Coran 2:129)** Este important să subliniem aici faptul că, începuturile acestor trei povești au început cu versetele succesiunii, și toate includ încercări ale supunerii față de Allah.

Povestea lui Adem (AS) începe cu un examen de supunere, când Allah i-a poruncit să nu mănânce din copacul interzis. Allah spune: **„Și (adu-ți aminte) când Stăpânul tău le-a zis îngerilor: „Voi să pun pe pământ un înlocuitor...” (Coran 2:30)**

Povestea evreilor începe cu un examen de supunere și recunoștință față de Allah, care este: vor îndeplini poruncile lui Allah și Îi vor mulțumi pentru binecuvântările (cu care i-a înzestrat) sau nu. Allah spune: **„O, voi, fii ai lui Israel, aduceți-vă aminte de binele ce v-am făcut și că Eu v-am ales înaintea lumilor (omenire și gini .” (Coran 2:47)**

Povestea profetului Ibrahim (AS) începe prin testarea supunerii sale, Allah dându-i lui anumite porunci. Când Ibrahim l-a adorat pe Allah și s-a abținut de la adorarea idolilor, el a trebuit să se confrunte cu tatăl său și cu poporul său. În consecință, el a fost aruncat în foc. Mai mult, Allah i-a poruncit să migreze de pe pământul natal, să-și lase bebelușul nou născut și soția în deșert, și apoi să-și sacrifice fiul.

Allah spune: **„Și (aduceți-vă aminte) când pe Ibrahim (Avraam) l-a încercat Domnul său cu cuvinte și le-a împlinit și a zis: „Eu te fac peste oameni Imam”. (Coran 2:124)**

Binecuvântări și grații

Spre sfârșitul primului *juz*, un minunat verset rezumă povestea vieții profetului Yaqub „Iacob” și a evreilor. Allah spune: **„Sau ați fost voi martori când a venit moartea la Iacob, atunci când el i-a întrebat pe fiii lui: „Pe cine veți cinsti voi după moartea mea?” Și i-au răspuns ei: „Voim să-l cinstim pe Domnul tău și pe Domnul părinților tăi Avraam, Ismail și Isaac, pe Allah Cel Unic. Noi numai Lui Îi vom fi supuși.” (Coran 2:133)**

Așa cum reiese și din verset, profetul Yaqub a fost devotat în comunicarea mesajului și păstrarea succesiunii primite de la părinții săi, Ibrahim și Ishaq „Isaac” și să o transmită mai departe celor din neamul său (evreii).

Următorul verset se află la sfârșitul primului *juz*, după enumerarea celor trei povești: a lui Adem, a evreilor și a profetului Ibrahim: **„Spuneți: „Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și ceea ce a fost trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și semințiilor; în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Isus și în ceea ce le-a fost dat (tuturor) profeților de către Domnul lor. Noi nu facem deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuși!” (Coran 2:136)**

Acest verset îi descrie pe aceia asupra cărora Allah și-a revărsat grația sa și la care se face referire și în sura Al-Fatiha, în următoarele versete: **„Călăuzește-ne pe noi pe drumul cel drept. Drumul celor cu care Tu ai fost dăruitor, nu al celor pe care Tu Te-ai mâniat, nici al rătăciților. (Coran 1:6-7)**

Te îndemn să reciti acest *juz*, cu starea sufletească a cuiva care intenționează să conducă umanitatea către bunătate și să merite onoarea de a fi succesori pe pământ; care învață din greșelile altor neamuri. De asemenea, acest *juz* ne avertizează împotriva materialismului, controverselor și trufiei (mândriei) față de Legea lui Allah; ne îndeamnă să ne supunem lui Allah în toate faptele (acțiunile) noastre.

Cel de-al doilea *juz* al surei Al-Baqara menționează poruncile și interdicțiile lui Allah, de care comunitatea islamică trebuie să se țină strâns pentru a conduce omenirea. Toate aceste porunci și interdicții pot fi rezumate în trei concepte:

1. Supunerea față de Allah.
2. Să devenim o singură națiune.
3. Să ne temem de Allah.

Musulmanii care îndreaptă omenirea trebuie să aibă o metodologie pentru a-și organiza acțiunile.

Această metodologie este conturată clar în al doilea *juz* al surei Al-Baqara.

Schimbarea direcției Qibleului: un test de supunere și o poruncă de diferențiere

Cel de-al doilea *juz* începe cu un comentariu asupra unui anumit eveniment: porunca lui Allah către musulmani de a schimba direcția Qible-ului de la Moscheea Al-Aqsa din Ierusalim către Keabe (în Mekke).

Allah spune: **„Vor zice cei fără chibzuință dintre oameni: „Ce i-a întors de la Qibla (Qibla este Keabe din Mekke, direcția spre care se îndreaptă musulmanii în timpul rugăciunii) lor pe care o avuseseră mai înainte?” (Coran 2:142)**

Care este legătura dintre acest hizb (al surei) și hizbul precedent?

Primul juz se ocupă de trei povești, și anume, povestea lui Adem, a evreilor și a profetului Ibrahim (AS). Factorul comun al acestor povești este acela că toate reprezintă probe ale supunerii față de Allah. Adem (AS) a fost testat atunci când i s-a poruncit să nu mănânce din copacul interzis, evreii au fost testați când li s-a poruncit să sacrifice vaca, iar profetul Ibrahim a trecut cu succes este testele de supunere la care a fost supus.

Allah spune: **„Și (aduceți-vă aminte) când pe Ibrahim (Avraam) l-a încercat Domnul său cu cuvinte și le-a împlinit” (Coran 2:124)**

După ce Allah le-a povestit musulmanilor despre neamurile anterioare, El a intenționat să le schițeze o metodologie; prima regulă a acesteia este supunerea. Cele trei povești au fost povestite pentru a lăsa conceptul de supunere să prindă rădăcini în inimile oamenilor, care vor îndrepta omenirea. Deci, schimbarea direcției Qiblei spre care musulmanii se îndreaptă la fiecare rugăciune va fi un test practic al supunerii musulmanilor. Versetul explică clar acest sens.

„... Și nu am ales Qibla pe care ai avut-o decât pentru a-l ști pe cel care-l urmează pe Profet (când o vom schimba) și pe cel care se întoarce pe călcâile sale... (Coran 2:143)

Unii oameni se pot gândi că acest lucru este ușor de făcut. De fapt, nu a fost deloc ușor pentru arabi să îndeplinească o asemenea poruncă. Deși, pentru ei Keabe era Sfântă încă din timpul Profetului Ibrahim, Allah le-a poruncit musulmanilor să se îndrepte către Moscheea Al-Aqsa în timpul rugăciunii. Apoi, Allah le-a poruncit să schimbe direcția Qiblei din nou, de data aceasta către Keabe, doar pentru a le testa supunerea față de Allah.

Observă legătura dintre hizbul anterior al primului juz și acest hizb: Al șaptelea hizb pregătește calea pentru aplicarea abrogării, care este schimbarea unei reguli islamice.

Allah spune: **„Dacă Noi ștergem un verset sau îl facem uitat, Noi aducem altul mai bun decât el sau asemenea lui. Nu știi că Allah este cu putere peste toate?” (Coran 2:106).**

Al optulea hizb se ocupă de construirea Sfintei Keabe. Allah spune: **„Și când au ridicat Avraam și Ismail temelile Casei (Keabe în Mekke)...” (Coran 2:127).**

În cele din urmă, sfârșitul primului juz arată că abrogarea (anularea) unei reguli, în acest caz, va fi schimbarea direcției Qiblei. Ce frumoasă legătură între versete!

O comunitate unică cu o remarcabilă dicție

Acest hizb ne atrage atenția către un alt obiectiv. Așa cum am menționat anterior în primul juz, este important pentru musulmani să fie diferiți și unici chiar și în vocabular și în întrebuintărea cuvintelor, așa cum este indicat și în acest verset: **„O, voi, cei care ați crezut, nu ziceți „Ra’i-na!”, ci „Privește spre noi!” (Coran 2:104)** Același lucru este valabil și în porunca legată de schimbarea direcției Qiblei.

Evreii obișnuiau să se îndrepte către Ierusalim în rugăciunile lor. Astfel, musulmanilor li s-a poruncit să fie diferiți de ei și să se îndrepte către Keabe în

rugăciunea lor. Cum ar putea Allah să încredințeze unei anumite comunități responsabilitatea de a conduce omenirea în timp ce ea îi imita pe alții? Cum ar putea amândoi, liderul și cei care-l urmează, să conducă omenirea în mod egal? Aceasta a necesitat o poruncă care să-i diferențeze pe musulmani de celelalte națiuni; schimbarea direcției Qiblei. Deci, după ce Allah a schițat metodologia pentru musulmani, prima poruncă a Lui adresată acestora, a fost aceea de a se distinge și de a fi o comunitate unică și să nu imite niciodată alte națiuni.

Diferențiere moderată

Al doilea hizb al celui de-al doilea juz începe cu următorul verset în care Allah spune: **„As-Safa și Al-Merua (sunt două coline din apropierea Moscheii Sfinte Din Mekke) sunt dintre rânduielile lui Allah, iar cel care face pelerinajul la Casă (Hajjul) sau pelerinajul mic (Umre), nu comite nici un păcat dacă le înconjoară...” (Coran 2:158)**

Unii oameni s-ar putea să se gândească că, versetul exprimă faptul că *tauaf-ul* dintre As-Safa și Al-Merua este un ritual opțional al *hajj-ului*. Cu toate acestea, cunoașterea motivului ce se află în spatele revelării acestui verset este foarte importantă. Politeiștii obișnuiau să înconjoare cei doi munți As-Safa și Al-Merua. Ei obișnuiau să pună doi idoli, Asaf și Na'ilah, în vârful celor doi munți și să-i înconjoare. Deci, când companionilor Profetului li s-a poruncit să fi diferiți, prin schimbarea termenilor pe care îi foloseau și prin schimbarea direcției Qible-ului, au simțit că *tauaful* lor între As-Safa și Al-Merua era în contradicție cu această poruncă. Deci, versetul a fost revelat pentru a indica că nu toate acțiunile credincioșilor erau greșite. De fapt, originea înconjurării celor doi munți a fost o hotărâre divină și un act de urmare a pașilor Profetului Ibrahim (AS). Prin urmare, musulmanii care cred cu adevărat în Unicitatea lui Allah și îl urmează pe Profet (SAWS) trebuie să fie moderați atunci când fac această diferențiere.

Hizbul include un verset important care aduce în continuare musulmanilor o altă regulă a metodologiei lor. Allah spune: **„Astfel Noi am făcut din voi o comunitate cumpătată (care crede cu adevărat în monoteismul islamic și îl urmează cu tărie pe Profetul Muhammed și Sunnah –ul lui), pentru ca să fiți martori în legătură cu oamenii...” (Coran 2:143)**

Tu aparți unei remarcabile comunități. Imaginează-ți, tu vei fi martor peste toți oamenii (vei depune mărturie în legătură cu oamenii). Ți-ai dat seama de intensitatea responsabilității pe care o vei avea în Ziua Judecării?

Islamul și reforma ei completă

Cel de-al treilea hizb al celui de-al doilea juz începe cu o serie de porunci care au ca scop reforma (îmbunătățirea) tuturor aspectelor vieții în comunitatea islamică. Începe cu acest verset în care Allah spune: **„Cuvioșia (al-birr – bunătatea) nu stă în a vă întoarce fețele spre Răsărit sau spre Apus, ci cuvios este acela care crede în Allah și în Ziua de Apoi, în îngeri, în Carte și în profeți, dă din avere - în pofida iubirii pentru ea – rudelor, orfanilor, cerșetorilor și pentru răscumpărarea robilor, își împlinește Rugăciunea, dă Dania, cei care-și țin legământul, dacă s-au legat, cei care**

sunt răbdători la nenorocire, la rău și în momentele de primejdie. Aceștia sunt cei evlavioși cu adevărat, aceștia sunt cei cu frică!” (Coran 2:177)

Oamenii de știință musulmani spun că acest verset include toate aspectele Islamului. Include toate principiile credinței (credința în Allah, în îngerii Săi și în Sfântul Coran), actele de adorare (*salat* – rugăciunea obligatorie de 5 ori pe zi) și *zekeatul* (dania), legământul (ținerea promisiunii) și comportamentul.

Haideți să privim împreună la minunata gradație a surei Al-Baqara:

1. Schimbarea direcției Qible-ului: „...Așadar, îndreaptă-ți fața spre Moscheea cea sfântă (Al-Masjit al-Haram)!...”(Coran 2:144).
2. Moderare în diferențiere: „As-Safa și Al-Merua (sunt două coline din apropierea Moscheii Sfinte Din Mekke) sunt dintre rânduielile lui Allah, iar cel care face pelerinajul la Casă (Hajjul) sau pelerinajul mic (Umre), nu comite nici un păcat dacă le înconjoară...” (Coran 2:158)
3. Dreptate (evlavie și fiecare act de supunere față de Allah) nu înseamnă numai supunere față de porunca în schimbarea Qible-ului – așa cum a fost indicat în versetul: „Cuvioșia (al-birr – evlavie, bunătatea, și fiecare act de supunere față de Allah, etc.) nu stă în a vă întoarce fețele spre Răsărit sau spre Apus...” (Coran 2:177).

Când Allah le-a poruncit musulmanilor să schimbe Qible-ul către Keabe, acesta a fost doar un test de supunere și o poruncă de diferențiere. Adevăratul obiectiv a fost acela de a executa toate actele de bunătate menționate în versetul de mai sus.

Limbajul cuprinzător al reformei

Începând cu al treilea hizb al celui de-al doilea juz, o serie de porunci și interdicții sunt enumerate pentru a schița un mod de viață cuprinzător pentru comunitatea islamică:

Coduri penale sunt indicate în următoarele două versete:

- „O, voi cei care credeți, v-a fost prescris talionul pentru cei uciși:....” (Coran 2:178)
- „Și voi aveți în talion (pavăză pentru) viață, o, voi, cei dăruiți cu minte, și poate că o să vă feriți!” (Coran 2:179).

Legea moștenirii în Islam este indicată în următorul verset:

- „Vi s-a prescris vouă – când vine la unul dintre voi moartea și lasă în urma lui avere – testamentul în favoarea părinților săi și a rudelor celor mai apropiate, după obiceiul drept, ca o datorie pentru cei care sunt cu frică.” (Coran 2:180)

Legislații religioase așa cum este indicat în următorul verset:

- „O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul, așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră – Poate că veți fi cu frică!” (Coran 2:183)

Evlavia (frica de Allah) este lumina călăuzitoare

În mod evident, toate regulile menționate se concentrează, în special asupra fricii credincioșilor de Allah. Aceasta este vizibilă în următorul verset legat de *Al-Qisas (talionul)* : „**Și aveți voi în talion (pavăză pentru) viață, o, voi, cei dăruți cu minte, și poate că o să vă feriți!**” (Coran 2:179)

Este, de asemenea, clar în versetele care descriu regulile moștenirii în Islam:

„Vi s-a prescris vouă – când vine la unul dintre voi moartea și lasă în urma lui avere – testamentul în favoarea părinților săi și a rudelor celor mai apropiate, după obiceiul drept, ca o datorie pentru cei care sunt cu frică.” (Coran 2:180)

Evlavia este de asemenea subliniată în versetele care recomandă postul: **„O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă Postul, așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră – Poate că veți fi cu frică!”** (Coran 2:183)

Este accentuată din nou spre finalul regulilor legate de post: **„Astfel arată Allah semnele sale oamenilor. Poate că ei vor fi cu frică!”** (Coran 2:187)

Metodologia lui Allah va fi adoptată numai de către credincioșii pioși (cu frică de Allah), care se disting prin evlavia lor, oameni care doresc să câștige mulțumirea lui Allah. Acești trei pivoți sunt apărătorii acestei metodologii. Ei sunt prezentați într-un mod coerent, într-un mod unic, total diferit de modul omului de a prezenta și explica lucrurile.

Pe măsură ce vei studia sura, cu atât mai mult vei descoperi aspectele desăvârșite ale metodologiei lui Allah. Sfântul Coran se ocupă mai întâi de codul penal, apoi de legislația religioasă. Unii oameni s-ar putea întreba care este legătura dintre cele două legislații. De fapt, prezentarea ulterioară a unor teme irelevante (fără legătură cu subiectul) în Sfântul Coran, indică faptul că Islamul le conține pe toate. Actele de adorare sunt nedespărțite de alte reguli legiferate în Islam. Acest lucru subliniază că metodologia lui Allah este desăvârșită și că ea include toate aspectele vieții.

Apărătorii neclintiți ai Islamului

Partea a patra se ocupă de legislația luptei pe calea lui Allah și de regulile *Gihadului*.

Allah spune: **„Luptați pe calea lui Allah împotriva acelor care se luptă cu voi, dar nu începeți voi lupta, căci Allah nu-i iubește pe cei care încep lupte! Omorâți-i unde-i prindeți și alungați-i de acolo de unde v-au alungat!...”** (Coran 2:190-191)

Versetele subliniază inevitabilitatea Gihadului pentru a apăra metodologia lui Allah și punerea accentului pe necesitatea cheltuirii banilor pe calea Gihadului (pe calea lui Allah): **„Dăruți pe calea lui Allah! Și nu vă aruncați cu propriile voastre mâini (pradă) pieirii (prin neglijarea cheltuirii pe calea lui Allah)!...”** (Coran 2:195)

Această metodologie necesită lupta (pe calea lui Allah) pentru a proteja Islamul de dușmanii și inamicii săi, care îi împiedică progresul; nu este o formă a terorismului și a vărsării de sânge. Există o regulă generală în Sfântul Coran; ori de câte ori gihadul este menționat, sunt explicate și regulile sale. De exemplu, porunca gihadului din versetul 190 este direcționată numai împotriva infractorilor.

Hajjul (o benzinărie spirituală)

Versetele explică apoi regulile hajjului.

De ce Hajjul este menționat imediat după discuția legată de Gihad?

De fapt, Hajjul este primul simbol practic al gihadului (Hajjul reprezintă punerea în aplicarea gihadului). Astfel, prin îndeplinirea Hajjului, Allah (SWT) le dă musulmanilor șansa de a practica gihadul și de a-și schimba obiceiurile urâte (o pregătire psihologică, psihică și spirituală completă). Remarcă cât de coerente și apropiate sunt versetele, deși tratează subiecte diferite!

Aceasta ne aduce aminte de ruga Profetului Ibrahim de la sfârșitul primului juz.

Această rugă este menționată în următorul verset, în care Allah spune: **„Doamne, fă-ne pe noi supuși Ție și fă dintre urmașii noștri o comunitate musulmană (supusă Ție!) Și arată-ne nouă rânduielele noastre (Menasik- toate rânduielele pelerinajului: Hajj și Umre) și iartă-ne pe noi, căci Tu ești Iertător și Îndurător!” (Coran 2:128)**

Deci, Allah a revelat versetele (196-200), care detaliază regulile Hajjului, ca un răspuns la ruga Profetului Ibrahim din versetul 128. Allah spune: **„Împliniți Pelerinajul și 'Umra pentru Allah! Dacă sunteți împiedicați, aduceți ca ofrandă ceea ce puteți! Și nu vă tundeți capetele voastre înainte ca ofranda să ajungă la locul său de junghiere! Acela dintre voi care este bolnav sau are o durere la cap (și trebuie să se tundă), acela trebuie să se răscumpere printr-un post sau printr-o pomană sau printr-o jertfă. Dacă v-ați regăsit liniștea, cine vrea să se bucure după 'Umra până la Pelerinaj trebuie să aducă o jertfă pe care o poate face ușor. Cel care nu are mijloace trebuie să postească trei zile în Pelerinaj și încă șapte, după ce v-ați întors, așadar zece cu toate. Aceasta este prescris pentru cel a cărui familie nu este în împrejurimile Moscheii celei Sacre. Și fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este aspru în pedeapsă! Pelerinajul are loc în lunile cunoscute. Aceluia care s-a decis să facă Pelerinajul în aceste luni îi sunt oprite în timpul Pelerinajului împreunarea cu muierea, nesupunerea și cearta. Și binele pe care îl faceți Allah îl știe. Luați cu voi provizie, dar cea mai bună provizie este evlavia! Și să fiți cu frică de Mine, voi cei care aveți minte! Nu este un păcat pentru voi să căutați un câștig de la Domnul vostru, apoi, când grăbiți de pe Arafat, pomeniți-l pe Allah la Al Maș'ar al-Haram (un loc în apropiere de Muzdelife) și aduceți-vă aminte că El v-a călăuzit bine, după ce mai înainte ați fost dintre cei rătăciți! Apoi porniți de unde oamenii pornesc grăbiți și cereți iertare de la Allah, căci Allah este Iertător și Îndurător! Și dacă ați împlinit rânduielele voastre, pomeniți-L (slăvindu-L) pe Allah, așa cum îi pomeniți pe părinții voștri, ba chiar și cu mai mare râvnă să-L pomeniți (arabii păgâni obișnuiau să-i slăvească pe strămoșii lor la sfârșitul Pelerinajului). Dar sunt printre oameni unii care spun (doar): „Doamne dă-ne nouă (bine) în lumea aceasta!”, însă aceștia nu vor avea parte în Lumea de Apoi.” (Coran 2:196-200)**

Stâlpii Islamului

Spre deosebire de alte sure ale Sfântului Coran, sura Al-Baqara detaliază și include cei cinci stâlpi de bază ai Islamului. Regulile postului sunt menționate numai în sura Al-Baqara. Regulile Hajjului și cele ale cheltuirii banilor pe calea lui Allah sunt detaliate numai în această sură. Această sură menționează de asemenea, că Islamul nu se

bazează pe camătă și pe zekeat. Primele versete ale surei se referă la primul stâlp al Islamului – Șehade (mărturisirea de credință). Allah spune: „...**cei care cred în nevăzut**” (Coran 2:3).

Următorul stâlp – Salat (rugăciunea zilnică obligatorie) – este considerat susținătorul Islamului. Subiectul salatului (rugăciunii) se repetă adesea în mai multe versete. Allah spune: „**Pliniți rugăciunea, aduceți Dania și prosternați-vă laolaltă cu cei care se prosternează!**” (Coran 2:43) și mai spune de asemenea: „**Împliniți cu sârguință Rugăciunile, cu osebire Rugăciunea de la mijloc! Și stați în picioare dinaintea lui Allah cu smerenie!**” (Coran 2:238) Rugăciunea asr (de după-amiază) a fost pomenită în acest verset, datorită minunatei sale semnificații. Merită să menționăm că acesta este singurul verset din Sfântul Coran care se referă la această rugăciune.

Intrarea perfectă în Islam

Fiind prezentate diferite reguli, un verset central este revelat. Allah spune: „**O, voi, cei care credeți! Intrați în Islam pe deplin și nu urmați pașii lui Șeitan, căci el vă este dușman învederat!**” (Coran 2:208)

În acest verset, Allah le poruncește credincioșilor să se comporte în conformitate cu înțelesul cuprinzător al Islamului. Islamul prezintă toate aspectele metodologiei, pe care Allah a schițat-o pentru musulmani. Versetele precedente au arătat aspectele acestei metodologii. Aceste aspecte includ acte de adorare, coduri penale, legea moștenirii, gihadul, regulile Hajjului, și cheltuirea banilor pe calea lui Allah. Acest verset vine, în special în acest context pentru a porunci oamenilor să îmbrățișeze Islamul ca un întreg și să adere la toate regulile lui. De asemenea, îi avertizează împotriva aplicării unora dintre aceste reguli prezentate și ignorarea altora, așa cum au făcut evreii. Allah spune: „...**Oare voi credeți numai într-o parte a Cărții și respingeți o altă parte?...**” (Coran 2:85)

Deci, versetul are drept scop punerea în alertă a comunității islamice, pentru ca musulmanii să îmbrățișeze Islamul în modul cel mai corespunzător și mai perfect. Musulmanilor nu li se permite să accepte unele reguli islamice și să le refuze pe altele. Acest lucru ne amintește de femeia musulmană care-și îndeplinește rugăciunea obligatorie, dar refuză să-și pună vâlul islamic, sau de musulmanii (bărbați sau femei) care îndeplinesc *qiyam* (rugăciunea din timpul nopții) și totuși se poartă urât cu vecinii.

Completarea metodologiei: Reguli de familie

În mai mult de două hizburi ale celui de-al doilea juz sunt detaliate reguli care abordează viața de familie, căsătoria, divorțul, alăptatul și logodna. Unii pot întreba de ce astfel de reguli sunt amânate până la sfârșitul surei? De ce nu la început? În mod potrivit, sura începe în ordinea prezentată credincioșilor, pentru a se supune lui Allah, pentru a fi pioși (cu frică de Allah), pentru a respecta legea privind postul, pentru a îndeplini Hajjul. Toate acestea sunt condiții necesare pentru pregătirea unui bun musulman, deoarece întemeierea unei familii este o sarcină dificilă. Milioane de reguli și prevederi religioase nu pot avea succes în îmbunătățirea și ameliorarea comportamentului unei persoane care se abate de la calea cea dreaptă. Deci, multe versete ale acestor două hizburi se sfârșesc prin a-ți reaminti frica de Allah și că El este Cel Care vede totul.

Acest lucru este indicat în următorul verset:

- „... **Și fiți cu frică de Allah și să știți că Allah e Atoateștiutor.**” (Coran 2:231)
- „... **Și să fiți cu frică de Allah și să știți că Allah este Cel Care Vede ceea ce faceți!**” (Coran 2:233)
- „... **Și Allah este Bineștiutor a toate câte le faceți.**” (Coran 2:234)
- „... **Însă dacă divorțați de ele înainte de a le atinge, dar după ce le-ați hotărât dota, atunci ele au dreptul la jumătate din ce ați statornicit, cu excepția situației în care ele se lipsesc (de aceasta) sau acela în mâinile căruia se află contractul de căsătorie se lipsește. Iar renunțarea este mai aproape de pietate... ,** (Coran 2:237)
- „**Celor divorțate să fie dăruite după cuviință. Aceasta este o obligație pentru cei care au frică.**” (Coran 2:241)

Deoarece evlavia (frica de Allah) învâluie regulile de familie, ordinea etică și cea practică în Islam, amândouă sunt legate îndeaproape.

Cine va rămâne ferm până la sfârșit?

Povestea luptei care a avut loc între Jalut (Goliath) și Talut (Saul) este menționată în versetele începând de la 246 și continuând până la 252. În această poveste este vorba despre două grupuri de oameni din rândul evreilor. Primul grup a reușit în conducerea omenirii, în timp ce, celălalt grup nu a avut succes în îndeplinirea aceleiași misiuni din mai multe motive. Grupul care a dat greș a abandonat poruncile lui Allah, s-a abținut de la luptă, nu s-a supus profetului lor, a eșuat în încercarea de a bea din râu, a luat măsuri materialiste drept criterie pentru a estima victoria și înfrângerea. Pe scurt, această poveste ilustrează o luptă, în care una din partea (participantă la luptă) a avut două grupuri de oameni; unui grup îi era frică să se angajeze în lupta împotriva dușmanului, în timp ce al doilea grup a avut curajul să se confrunte cu dușmanul. Povestea are ca scop afirmarea faptului că lupta este necesară pentru a proteja metodologia lui Allah. De asemenea, demonstrează faptul că lașii nu vor fi niciodată capabili să fie răspunzători de pământ și să conducă omenirea.

Următorul verset descrie această poveste. Allah spune: „**N-ai văzut tu adunarea căpeteniilor fiilor lui Israel, când după Moise, i-au zis unuia dintre profeții lor: „Alege-ne nouă un rege ca să luptăm pe calea lui Allah!”? Le-a zis el: „Și dacă nu luptați, după ce vi s-a poruncit lupta?” I-au răspuns: „Ce am avea ca să nu luptăm pentru Allah, când noi am fost alungați din căminele noastre, de lângă copiii noștri?” Dar când le-a fost poruncită lupta, ei au întors spatele, afară de puțini dintre ei. Însă Allah îi cunoaște bine pe nelegiuiți! Și le-a zis profetul lor: „Allah vi l-a trimis vouă pe Talut ca rege!” Au răspuns ei: „Cum să cârmuiască el peste noi, când noi suntem mai vrednici de domnie decât el?” El nu a fost dăruit nici cu bogăție din belșug”. Le-a zis: „Allah l-a ales pe el peste voi și l-a înzestrat cu prisos de învățătură și putere trupească!” Iar Allah dă stăpânirea Lui cui voiește El, căci Allah este Cel cu Har Nemărginit și El este Atoateștiutor. Și profetul lor le-a zis: „Un semn al stăpânirii sale este acela că va veni cu chivotul în care se află chezașia liniștii trimise de Domnul vostru, laolaltă cu rămășițele lăsate de neamul lui Moise și de neamul lui Harun, purtat de îngerii. În aceasta este un semn pentru voi, dacă sunteți credincioși!”**. Și când a purces Talut cu oștenii lui, a zis el: Iată, Allah voiește

să vă încerce cu un râu; acela care va bea nu va mai fi de partea mea, iar acela care nu va gusta din el va fi de partea mea, afară de cei care vor lua o sorbitură cu căușul palmei lor. Ei însă au băut din el, afară de puțini dintre ei. După ce au trecut, el și cei ce crezuseră împreună cu el, au zis ei: „N-avem astăzi putere față de Jalut și de oștenii săi!” Dar au zis și cei care erau convinși că Îl vor întâlni pe Allah: „De câte ori nu a învins o oștire mai puțin numeroasă o oștire mai mare, cu voia lui Allah, căci Allah este cu cei statornici!”. Și când au ieșit înaintea lui Jalut și a oștenilor săi, au zis ei: „Doamne revarsă asupra noastră statornicie, întărește picioarele noastre și ajută-ne pe noi să înfrângem acest neam de necredincioși!” Și i-au înfrânt cu îngăduința lui Allah, și Daud l-a omorât pe Jalut, iar Allah i-a dăruit (lui Daud) cârmuirea și înțelepciunea și l-a învățat ceea ce a voit El. Și dacă Allah nu i-ar ține pe oameni în frâu, unul prin altul, pământul ar fi stricat. Dar Allah este darnic cu toate lumile! Acestea sunt versetele lui Allah, pe care Noi ți le recităm întru adevăr. Și tu ești (neîndoielnic) dintre trimiși!” (Coran 2:246-252)

Ayet al-Kursi (Versetul Tronului):

Acum am ajuns la versetul cel mai minunat din Sfântul Coran, ayet Al-Kursi. Acest verset Îl descrie pe Allah (SWT) în modul cel mai minunat și splendid pe care l-a cunoscut vreodată umanitatea de la începutul istoriei.

Allah spune: „Allah!Nu este Dumnezeu în afară de El, Cel Viu, Veșnicul! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale lui sunt cele din ceruri și cele de pe pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le știe pe cele din fața lor și pe cele din urma lor. Și ei nu pricep nimic din știința Sa în afară de ceea ce El voiește. Tronul Lui se întinde peste ceruri și peste pământ și nu-I este grea păzirea lor. El este Preaînaltul, Mărețul!” (Coran 2:255).

Versetul care urmează după *Ayat Al-Kursi* are o anumită semnificație. Allah (SWT) spune: „Nu este (cu puțință) silirea la credință! Răzvedită este deosebirea dintre calea cea dreaptă și rătăcire” (Coran 2: 256). *Ayet Al-Kursi* constituie o dovadă pentru omenire că Allah (SWT) există (și El este Veșnic) și că noi trebuie să credem în El.

Deoarece musulmanii acționează în conformitate cu acea metodologie, ei au nevoie de o asigurare a faptului că această metodologie este stabilită de către Allah (SWT), Cine îi protejează pe aceia care aplică regulile Sale? Din acest motiv ayet Al-Kursi vine în mijlocul discuției despre această metodologie. Allah (SWT) spune: „Allah este ocrotitorul celor care cred: El îi scoate din întunericiuri la Lumină.” (Coran 2:257)

Dovezi și probe

Ayet Al-Kursi este urmată de trei povești care demonstrează exemple zilnice din viață. Prima poveste este despre profetul Ibrahim (AS) și An-Nemrud. Allah (SWT) spune: „...Și a zis Avraam: „Domnul meu este cel care dă viață și ia viața”. Și i-a răspuns el: „Și eu pot să dau viața și să iau viața!”. Atunci a zis Avraam: „Allah face ca soarele să vină de la Răsărit, deci fă-l tu să vină de la Apus!” Cel care nu

credea a rămas descumpănit, căci Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți.” (Coran 2: 258)

A doua poveste este despre Uzair (Ezra). Allah (SWT) spune: „Sau ca acela care a trecut pe lângă o cetate pustiită până în temelii și care a întrebat: ”Cum îl va readuce Allah la viață după moartea ei?” Allah l-a lăsat atunci pe el fără viață (vreme de) o sută de ani, apoi l-a înviat și i-a zis: „Cât (timp) ai stat tu (așa)?” (Coran 2:259).

A treia poveste descrie cum sunt aduși morții din nou la viață. Allah i-a poruncit lui Ibrahim să ia patru păsări, să le înjunghieze și apoi să le taie în bucăți și să pună o bucată din ele pe fiecare munte. Ibrahim le va chema apoi, iar ele vor veni la el în grabă, revenind la starea lor inițială. Allah (SWT) spune: „Și (adu-ți aminte când) Avraam a zis: „Doamne, arată-mi mie cum îi readuci la viață pe cei morți?!”, i-a răspuns: „Tot nu crezi?” El i-a zis: „Ba da! Ci numai să se liniștească inima mea! El (Allah) i-a zis atunci: „La patru păsări și taie-le mărunț, apoi pune pe fiecare munte o bucată din ele, apoi cheamă-le și ele vor la tine în grabă. Și să știi că Allah este Atotputernic și Înțelept!” (Coran 2:260)

Aceste povești declară Atotputernicia lui Allah (SWT) de a da viață și de a cauza moartea. Allah (SWT) spune: „Allah! Nu este Dumnezeu în afară de El, Cel Viu, Veșnicul!” (Coran 2:255). Deci, Ayat Al-Kursi urmează versetele care abordează metodologia de întărire a credinței musulmanilor și de sporire a încrederii în Allah (SWT). În consecință, aceasta îi va ajuta pe ei să poarte sarcinile grele-consacrate ale acestei metodologii.

Sistemul economico-financiar

Versetele prezintă ultimele aspecte ale metodologiei divine: sistemul economic în Islam. Economia islamică se bazează pe investirea banilor și nu pe camătă. Următoarele versete avertizează împotriva cametei:

- „Allah lipsește camăta (de câștig) și îl face să crească pe cel din milostenie. Allah nu-l iubește pe necredinciosul păcătos!” (Coran 2:276)

- „O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și lipsiți-vă de restul de camătă ce v-a mai rămas (la oameni), dacă sunteți credincioși! Dacă nu o veți face, vi se vestește război din partea lui Allah și a Trimisului Său. Însă dacă vă veți căi, veți avea banii voștri (mai puțin camăta). Nu nedreptățiți și nu veți fi nedreptățiți! (Coran 2: 278-279).

Acum am ajuns la cel mai lung verset din Sfântul Coran, versetul care abordează datoriile. Pentru a declara autentificarea în relațiile dintre oameni, acest verset se ocupă de problema datoriilor și cum contractarea unei datorii ar trebui notată. Allah (SWT) a spus: „O, voi, cei care credeți! Dacă voi contractați o datorie pentru un anumit timp, atunci însemnați-o în scris!...” Acest verset urmează după povestea lui Ibrahim atunci când i-a cerut lui Allah (SWT) să-i aducă o dovadă care i-ar putea consolida credința. Allah (SWT) a spus: „Doamne, arată-mi mie cum îi readuci la viață pe cei morți!” (Coran 2:260). Deci, cele două versete sugerează că certitudinea este necesară pentru musulmani în toate aspectele vieții lor. În mod considerabil, versetele care se ocupă de camătă sunt menționate printre versetele care se ocupă de cheltuirea banilor și de

investiții pentru a arăta că Islamul oferă o alternativă mai bună pentru orice faptă interzisă.

Sura Al-Baqara: Semnul conducerii

După ce am analizat sura Al-Baqara și am afișat caracterul atotcuprinzător al tuturor regulilor Islamului, observăm de ce Profetul Muhammed (SAWS) obișnuia să-l facă pe oricine memora sura Al-Baqara responsabil de ceilalți oameni. O astfel de persoană va fi cunosătoare a tuturor aspectelor metodologiei pe care Allah (SWT) a schițat-o pentru musulmani. Această metodologie cuprinzătoare este reprezentată de Calea cea dreaptă în sura Al-Fatiha și de Al-Aqidah (crența) în ayet Al-Kursi. Mai mult, ea implică adorare și comportament. Adorarea este indicată de regulile postului și ale hajjului. Comportamentul este indicat de regulile care se ocupă de cheltuirea banilor, însemnarea datoriilor și interzicerea cametei. Există, de asemenea, reguli referitoare la jihad. Aceste aspecte sunt cuprinse în trei pivoți: supunere, deosebire moderată (de ex. unicitatea) și evlavia.

Concluzie: Noi auzim și ne supunem

Sura este închisă cu două versete. Ele sunt considerate drept o comoară cu care Allah a înzestrat al-alemin de sub Tronul divin. Allah îi laudă pe credincioși în aceste versete. Allah (SWT) spune: „... **Și ei au zis: „Noi auzim și ne supunem! Iertarea Ta (o implorăm), Doamne, și la Tine este întoarcerea!”**” (Coran 2:285). Evreii au spus că au auzit poruncile lui Allah și nu s-au supus așa cum s-a indicat în versetul: „...**Au răspuns ei: „Am auzit, dar nu ne supunem.”**” (Coran 2:93). În contrast cu aceștia, comunitatea islamică susține motto-ul: „**Noi auzim și ne supunem**” pentru a rămâne în serviciul omenirii.

Versetul de mai sus este urmat de o rugă. Allah (SWT) spune: „**Allah nu impune nici unui suflet decât ceea ce este în putința lui. El are ca răsplată ceea ce și-a agonisit (din faptele bune) și ca pedeapsă ceea ce a dobândit (din faptele rele). Doamne nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit! Doamne, nu ne împovăra pe noi cu grea povară, așa cu i-ai împovărat pe cei dinaintea noastră. Doamne, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura! Și șterge-ne nouă greșelile noastre și iartă-ne pe noi și fii milostiv cu noi! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra celor necredincioși!**” (Coran 2:286).

Pe măsură ce omul își continuă viața încercând să acționeze în conformitate cu această metodologie el poate comite păcate și poate deveni invapabil să rămână ferm. Întoarcerea la calea cea dreaptă este călăuzire de la Allah. Astfel, musulmanii au nevoie de ajutorul lui Allah să-i ierte și să le ofere iertarea și îndurarea. Dacă un musulman luptă împotriva acelor care s-au opus legislației lui Allah și a susținătorilor ei, el trebuie să-i ceară lui Allah să-i dăruiască victoria asupra necredincioșilor. Allah, într-adevăr a răspuns unei asemenea rugi spunând: „**Da, am acceptat.**”

Sura Al-‘Imran (Sura familiei ‘Imran)

Sura Al-‘Imran a fost revelată în Medine după sura Al-Enfal. Este alcătuită din 200 de versete, iar în Coran urmează după sura Al-Baqara.

Legătura ei cu sura Al-Baqara

Sura Al-‘Imran este sora surei Al-Baqara conform hadithurilor (spuselor) Profetului (SAWS). Ele sunt numite “cele două luminoase, strălucitoare” în relatarea Profetului, “Recită cele două (sure) luminoase, sura Al-Baqara și sura Al-‘Imran”.

Există o asemănare deosebită între ele, deoarece amândouă încep cu **Alif-Lâm-Mîm** (aceste litere reprezintă unul din miracolele Coranului și nimeni în afară de Allah (Singur) nu știe înțelesul lor). Mai mult, ambele sure se sfârșesc cu un dua’ (o rugă). Este într-adevăr o grație a Coranului faptul că primele trei sure se sfârșesc cu o rugă (un dua’):

- Al-Fatiha → “Călăuzește-ne pe noi pe calea cea dreaptă” (Coran 1:5).
- Al-Baqara → “... Doamne nu ne pedepsi pe noi, dacă am uitat sau am greșit!...” (Coran 2:286).
- Al-Imran → “... Doamne, iartă-ne nouă păcatele noastre, șterge faptele noastre rele ...” (Coran 3: 193).

Aceasta este o referire la importanța rugii (dua’ ului) pentru un musulman, la care el trebuie să caute adăpost tot timpul.

Semnificația literelor (Alif-Lâm-Mîm)

Poate că una din cele mai importante asemănări dintre sura Al-‘Imran și sura Al-Baqara este aceea că amândouă încep cu literele separate **Alif-Lâm-Mîm**; o referire la faptul că fiecare verset din ambele sure conține aceste trei litere. Există multe versete în Coran care încep cu literele separate (precum **Alif-Lâm-Mîm** sau **Hâ-Mîm**), ca și cum ele reprezintă o cheie de accesare a semnificațiilor surei. O altă remarcă importantă este aceea că toate surele care încep cu aceleași litere au legătură între ele în ceea ce privește obiectivele și semnificațiile lor.

Unii se pot întreba în legătură cu intenția care stă în spatele începerii unor sure cu aceste litere. De fapt, mulți învățați au mai multe interpretări diferite în ceea ce privește acest subiect. Pentru a simplifica materia de studiu și pentru a o face mai bine înțeleasă, putem spune că aceste litere vin la începutul surelor pentru a-i provoca pe necredincioși. Este ca și cum Allah (SWT) le-ar spune necredincioșilor: Nu sunt acestea literele limbajului vostru? Nu sunt ele materia principală a voastră pentru a alcătui un cuvânt? Ești capabil ca prin folosirea lor să aduci ceva similar Coranului?

Ființele umane pot fi capabile să creeze calculatoare și mașini din materie și atomi, cu toate acestea ei nu pot supraviețui în ele. În mod similar, aceste litere pot fi

folosite în proză și poeme, dar pot aduce vreodată oamenii ceva asemănător unui Coran viu? Allah (SWT) spune: **“Astfel, ți-am revelat Noi un Duh, la porunca noastră...” (Coran 42:52).**

În consecință, cele mai multe sure care încep cu literele separate sunt urmate de o gloriificare a Coranului, revelația sau dhikr (pomenirea lui Allah).

Perseverența principiului

Obiectivul în jurul căruia se rotește această sură este strâns legat de cel al surei Al-Baqara. Cel din urmă îi informează pe musulmani de faptul că ei sunt răspunzători de pământ și demonstrează metodologia succesiunii. Sura Al-‘Imran accentuează importanța perseverării asupra acestei metodologii. Mulți oameni, după citirea și începerea asumării responsabilității lor, “se depărtează de pistă” și “se depărtează de vagon”; ei rătăcesc de la calea cea dreaptă, asemenea celui care se dedică adorării în Ramadan, apoi închide porțile supunerii și adorării o dată ce acesta (Ramadanul) a luat sfârșit.

Sura le vorbește acelor care au fost pioși mai mult de 20 de ani și îi consolidează pe ei în credința lor, precum și tânărului care doar ce-a început să devină evlavios. Îi îndeamnă pe amândoi să fie statornici în angajamentul față de religia lor pentru a realiza metodologia succesiunii musulmanilor pe pământ.

Cum să perseverezi în adevăr?

Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să știm în primul rând, cum se îndepărtează oamenii de la calea cea dreaptă. Oamenii sunt induși în eroare fie prin concepte care le zăpăcesc (încurcă) credința lor, fie prin distracții în mijlocul vieții lor ocupate, care le slăbesc fermitatea. În consecință, deteriorarea este cauzată de concepții (interne) sau fapte (externe). Prin urmare, sura îi incită pe credincioși să persevereze în ambele domenii și îi avertizează împotriva a ceea ce îi poate duce în rătăcire pe ei.

Ca atare, sura este împărțită în două părți:

1) Prima parte: Versetele (1-120)

Să rămâi ferm cu conceptul drumului cel bun în înfruntarea influențelor externe, prin discuția despre oamenii Scripturii și prin dialogul cu ei, care este primul dialog dintre credințe, din Coran.

2) A doua parte: Versetele (120-200)

Vorbește despre faptul că trebuie să rămâi stabil în acțiunile de înfruntare a influențelor interne, cu referire la bătălia de la Uhud, care este un exemplu al greșelilor ce se întâmplă și modul de împiedicare a lor.

Sura începe cu exteriorul; ea pregătește mediul înconjurător pentru musulmani, apoi începe să se ocupe de interior. Sura discută aceste două idei principale prin comentariul asupra a două incidente care s-au întâmplat în timpul Profetului (SAWS):

- Primul incident: Întâlnirea care a avut loc între Profet (SAWS) și delegația creștinilor Najran (numele tribului). Ei fuseseră musafiri în moscheea Nebewi, în care Profetul (SAWS) a conversat cu ei timp de trei zile.
- Al doilea incident: Bătălia de la Uhud și înfrângerea musulmanilor de către politeiști. Optzeci de versete au comentat acel incident, pentru că majoritatea credincioșilor nu fuseseră statornici în acea bătălie și nu urmaseră ordinele Profetului lor (SAWS), în special arcașii.

În ciuda faptului că aceste versete comentează incidentele care au avut loc acum 1400 de ani, sura încă se adresează musulmanilor după trecerea acestei perioade de timp, învățându-i pe ei cum să rămână statornici, atât în exterior cât și în interior, în gândirea și faptele lor.

De la început până la sfârșit

Sura începe cu ceea ce îi ajută pe musulmani să rămână statornici și, se încheie cu ceea ce îi consolidează pe ei pe calea cea dreaptă.

Citește începutul surei, Allah (SWT) spune: **“Alif, Lâm, Mîm. (Acestea sunt trei litere alfabetului arab, și numai Allah le știe sensul lor aici) Allah! Nu este Dumnezeu în afară de El, Cel Viu, Cel Veșnic. El ți-a pogorât Cartea (Coranul) cu Adevărul, întărindu-le pe cele de dinaintea ei. El a pogorât Tora și Evanghelia.” (Coran 3:1-3).**

Există o singură divinitate, Allah (SWT), și numai El te va ajuta să rămâi statornic. Coranul este Adevărul și calea ta către perseverență în această religie.

În ultimul verset, Allah (SWT) spune: **“O, voi cei care credeți! Fiți răbdători și îndemnați la răbdare, luptați statornic și fiți cu frică de Allah, pentru ca să aveți parte de izbândă!” (Coran 3:200)**

Ni se cere să fim răbdători și să-i ajutăm pe alții să fie răbdători. Ni se cere să rămânem de gardă și să fim pregătiți pentru a înfrunta și a îndepărtăm orice pericol care vine din exterior, fie ea o armată, un gând înșelător ori o simplă bănuială.

Referirea la Coran ca un factor de perseverență, este repetată de numeroase ori în sură. De exemplu, versetul 7 vine pentru a clarifica următoarele: Allah (SWT) spune: **“El este acela care ți-a pogorât Cartea. În ea sunt versete deslușite – și ele sunt temeiurile Cărții – și altele nedeslușite. Cei cu înclinare (către rătăcire) în inimi le urmăresc pe acelea în care este nedeslușire, în căutarea vrajbei și în căutarea tâlcuirii lor. Dar nu cunoaște tâlcuirea decât Allah. Aceia care sunt înrădăcinați în știință spun: “Noi credem în ea; toate sunt la Domnul nostrum!” Dar nu cugetă astfel decât cei dăruiți cu judecată.”(Coran 3:7)**

Astfel, o înțelegere corectă a Coranului este una din cele mai importante principii de bază pentru perseverența mintală (psihică). Mulți oameni pot rătăci de la calea cea dreaptă și se pot înșela. Ei urmează ceea ce este în aparență similar cu Coranul, fără să aibă vreo cunoștință despre adevăratul context. Mesajul transmis în sură este acela de-a ne avertiza împotriva unor astfel de înșelări.

Astfel, oamenii trebuie să fie echipați fermi cu cunoștințe. Ei trebuie, de asemenea, să facă dua' (rugă) de perseverență. Allah (SWT) spune: **“Doamne! Nu duce**

în rătăcire inimile noastre, după ce Tu ne-ai călăuzit și dă-ne nouă îndurarea Ta, căci Tu ești Cel Darnic!”(Coran 3:8).

Versete care cheamă la perseverență

În această sură există numeroase versete care cheamă la perseverență. În primul rând, acest lucru este făcut pentru a ne aminti de acei credincioși care au perseverat în confruntarea lor cu dușmanul.

În discuția despre bătălia de la Bedr, Allah (SWT) spune: **“Ați avut un semn în cele două oștiri ce s-au ciocnit: o oștire care lupta pe calea lui Allah și o alta, necredincioasă, care i-a văzut (pe credincioși) de două ori mai mulți decât ei, cu proprii lor ochi. Allah îl întărește cu ajutorul Său pe cel care voiește El! În aceasta este o pildă pentru cei care au ochi să vadă!” (Coran 3:13).**

În al doilea rând, sura ne amintește de situația în care *Al-Hawâriyyûn* (discipolii lui Isus) au fost determinați să sprijine religia lui Allah (SWT) și au crezut în ea. Allah (SWT) spune: **“Apoi, când Isus a simțit necredința lor, le-a zis: “Cine sunt sprijinatorii mei (în chemarea) la Allah?” Apostolii au răspuns: “Noi suntem sprijinatorii (religiei) lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie că noi (lui Allah) Îi suntem supuși (musulmani)!” (Coran 3:52).**

Vorbind despre națiunile trecute, Allah (SWT) ne amintește de perioada profetilor și de perseverența lor în slujirea Islamului. Allah (SWT) spune: **“Și când Allah a încheiat un legământ cu profetii, (le-a zis El): “Vă dau vouă o Carte și Înțelepciune. Apoi, dacă va veni la voi un trimis pentru a întări ceea ce aveți, voi trebuie să credeți în el și să-l sprijiniți!...” (Coran 3:81).**

Mai mult, în sura Al-‘Imran găsești versete care fixează evlavia și stabilitatea pe calea cea dreaptă până la moarte. Allah (SWT) spune: **“O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, așa cum se cuvine să fie frica de El și să nu vă săvârșiți din viață decât fiind musulmani!” (Coran 3:102).**

Mesajul este: Atenție să nu mori fără să nu fii musulman!

Probabila întrebare este aici: cum poate cineva să garanteze asta, din moment ce el nu știe când va muri? Răspunsul este să fii pios (evlavios) lui Allah (SWT), să observi care este îndatorirea ta și, să fii supus poruncilor Lui. Ulterior, ți se va garanta un sfârșit bun inșă Allah (cu voia lui Allah).

În versetul care urmează imediat, Allah (SWT) spune: **“Și țineți-vă strâns de Frânghia lui Allah și nu vă scindați!...”(Coran 3:103).** În consecință, dacă vrei să perseverezi pe calea cea dreaptă, aderă la Coran, fii în preajma oamenilor evlavioși și drepecți, și evită conflictele, Allah (SWT) spune: **“Nu fiți asemenea acelor care s-au scindat și au fost cu neînțelegere după ce le-au venit semnele limpezi, căci aceia vor avea parte de o pedeapsă cumplită!” (Coran 3:105).**

Versetele continuă să motiveze perseverența în diferite situații; haideți să speculăm în legătură cu ceea ce spune Allah (SWT) despre perseverență, atunci când îl întâlnim pe dușman. Allah (SWT) spune: **“Câți profeci au luptat – și laolaltă cu ei nenumărați ucenici – și nu au slăbit în fața loviturilor pe care le-au primit pe calea**

lui Allah! Nu au slăbit și nu au cedat niciodată! Și Allah îi iubește pe cei statornici!” (Coran 3:146).

Mai mult, meditează la ceea ce Allah (SWT) spune: **“Acelora cărora lumea le-a spus: “Oamenii s-au adunat împotriva voastră, deci temeți-vă de ei!”, credința le-a sporit și au zis ei: “Ne este de ajuns (ajutorul lui) Allah și El este Cel mai bun ocrotitor al nostru! Și ei s-au întors (după aceea) cu binefacerea lui Allah și harul Său, fără să-i fi atins nici un rău. Ei au căutat mulțumirea lui Allah, căci Allah este Dătător de har nemăsurat” (Coran 3:173-174).**

Numeroase versete insuflă musulmanilor să fie persistenți, statornici și să nu slăbească în nici o circumstanță. Pentru că perseverența este o problemă importantă, sura ne avertizează împotriva cauzelor care fac să se clatine credința credinciosului și îi slăbesc perseverența.

Obstacolele perseverenței: (Lăcomie și păcate)

La începutul sursei, Allah (SWT) spune: **“Frumoasă a fost făcută să pară în ochii oamenilor dragostea pentru cele jinduite, cum sunt muierile, progeniturile, comorile îngrămădite de aur și argint, caii de rasă aleasă, cirezile de vite și ogoarele înverzite. Acestea sunt plăcerea vieții celei pământești, în vreme ce la Allah este buna întoarcere.”(Coran 3:14)**

Deci, atașarea de lucrurile trecătoare ale vieții și de plăcerile ei temporare reprezintă factori periculoși care afectează perseverența națiunii. Allah (SWT) spune: **„Pe aceia dintre voi care au întors spatele în ziua când s-au întâlnit cele două oști, numai Șeytan i-a făcut să se poticnească pentru unele (fapte rele) pe care le-au agonisit. Dar Allah i-a iertat, căci Allah este Iertător și Blând”(Coran 3:155).**

Versetul explică faptul că unii companioni, care au întors spatele în bătălia de la Uhud, au avut păcate în trecut, cu care Iblis (Șeytan) i-a ispitit și le-a slăbit perseverența. Un alt verset conține același concept. Allah (SWT) spune: **„Când o nenorocire v-a lovit – dar voi ați lovit altă dată de două ori pe-atât! – ați zis: „De unde a venit aceasta?” Spune-le lor: „A venit de la voi înșivă!”. Allah are putere peste toate!” (Coran 3:165).**

Soluția: Căința

Astfel, versetele care încurajează grăbirea la căință se repetă în sură. Allah (SWT) spune: **„Care zic: „Doamne, noi credem! Iartă-ne nouă greșalele noastre și păzește-ne pe noi de chinurile Focului!””(Coran 3:16)**
„Afară de aceia care se căiesc după aceea și se îndreaptă, căci Allah este Iertător și Indurător”(Coran 3:89)

Faceți ca acest verset să fie un motto pentru tinerii care comit păcate, să se grăbească la căință și să ceară iertare, pentru ca noi să ne putem menține stabilitatea și să ne asigurăm Paradisul care este atât de larg cât cerurile și pământul.

A devenit foarte clar, până în prezent, faptul că perseverența pe calea cea dreaptă este o problemă esențială și crucială și, că obstacolele pentru menținerea ei sunt

numeroase. Acest lucru ne conduce către următoare întrebare importantă: Care sunt factorii care ne ajută să menținem perseverența pe calea cea dreaptă?

Sura se centralizează pe cinci elemente care servesc acestui scop:

1- Întoarcerea către Allah (SWT)

Perseverența este o binecuvântare de la Allah (SWT), iar El este Cel Atotputernic care ne dă posibilitatea să continuăm în baza metodei Sale. Din acest motiv sura încurajează să facem dua' la Allah (SWT), încă de la început.

Allah (SWT) spune: **„Doamne! Nu ne duce în rătăcire inimile noastre, după ce Tu ne-ai călăuzit și dă-ne nouă îndurarea ta, căci Tu ești Cel Darnic”(Coran 3:8);**

„Doamne! Tu îi vei aduna pe oameni într-o Zi, în legătură cu care nu este nici o îndoială. Allah (cu adevărat) nu-și calcă făgăduința!” (Coran 3:9).

„Spune: „O, Doamne, Stăpân peste toate! Tu dai stăpânia aceluia care voiești Tu și iei stăpânia de la cel care voiești Tu. Tu îl cinstești pe cel care voiești Tu și îl umilești pe cel care voiești Tu. În mâna Ta se află Binele și Tu ești Cel care are putere peste toate.” (Coran 3:26).

Coranul continuă să dea exemple strălucitoare pentru a descrie cum oamenii caudă adăpost la Allah (SWT).

O vedem pe soția lui 'Imran făcând dua' la Allah (SWT); Allah (SWT) spune: **„Doamne, Îți juruiesc (numai) Ție ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Ție...” (Coran 3:35).**

De asemenea, Zekeriya (AS) (Zaharia) a făcut dua'. Allah (SWT) spune: **„Atunci, Zaharia s-a rugat Domnului său, zicând: „Doamne, dăruiește-mi mie de la Tine vlăstare alese, căci Tu ești Cel care Aude ruga!””(Coran 3:38).**

Versetele continuă în sură pentru a încuraja și a îndemna la dua'.

Un dua' al popoarelor din trecut în ceea ce privește perseverența, atunci când îi întâlneau pe dușmani. Allah (SWT) spune: **„Și ei n-au avut alt cuvânt decât să spună: „Doamne, iartă-ne nouă păcatele noastre și silnicia din purtarea noastră, întărește picioarele noastre și ajută-ne pe noi să-i înfrângem pe oamenii necredincioși!” (Coran 3:147).**

De asemenea, aceasta este ruga Oamenilor Înțelepți ('*uli al-albab*). Allah (SWT) spune: **“Doamne, Noi a auzit un vestitor chemând la credință: “Credeți în Domnul vostru!” Și a crezut. Doamne, iartă-ne nouă păcatele noastre, șterge faptele noastre rele și așează-ne pe noi, după moartea noastră, alături de oamenii evlavioși!”**

“ Doamne! Dă-ne nouă ceea ce ne-ai făgăduit prin trimișii Tăi și nun e acoperi pe noi de rușine în Ziua Învierii, căci Tu nu-Ți calci făgăduința!”

“Domnul lor le-a răspuns: “Eu nu las să se piardă nici o faptă plinită de vreunul dintre voi, bărbat sau femeie, deopotrivă unul cu altul! Iar pe cei care au pribegit, care au fost alungați din căminele lor, care au fost prigonți pe calea Mea, care au luptat și au fost omorâți voi să-i ispășesc de faptele lor rele și să-i fac să intre în Grădini pe sub care curg pâraie, drept răsplată din partea lui Allah”. La Allah se află bună răsplată!” (Coran 3:193-195).

2- Adorarea lui Allah (SWT)

Despre Meryem (AS) (Maria), Allah (SWT) spune: **“Și de fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu...” (Coran 3:37).**

Meryem (AS) a trăit într-un templu și s-a dedicat rugăciunilor, iar acest lucru l-a învățat Zakeriya (AS) de la ea.

De aceea, atunci când îngerii l-au chemat pentru a-i prevesti de Yahya (AS) (Ioan), el însuși se ruga. Allah (SWT) spune: **“Atunci, l-au chemat îngerii, în vreme ce el se ruga, stând în picioare, în templu...” (Coran 3:39).**

Atmosfera de adorare este evidentă în sură până la sfârșit, unde Allah (SWT) descrie caracteristicile Oamenilor Înțelepți: **“Care Îl pomenesc pe Allah, stând (în picioare), șezând (jos) sau pe o parte...” (Coran 3:191).**

3- Da'wa (chemarea la Islam) pe calea lui Allah (SWT)

Există o zonă în creierul uman numită zonă de mulțumire, iar acolo există o zonă mai adâncă și mai solidă, care este a identității și a simțului de apartenență.

Pentru a transfera un gând de la primul la ultimul trebuie să discutăm despre acesta. O persoană poate să fie convinsă de conceptul Islamului; cu toate acestea, Islamul nu a devenit identitatea sa. De aceea, pentru a confirma conceptul și pentru a aparține într-adevăr lui, cineva trebuie să vorbească despre el în mod excesiv. În acest fel, cineva poate să întărească idea și să persiste în ea.

Exersarea chemării la Islam (dawa') este fundamentală pentru perseverență, de vreme ce, cel care cheamă la Islam este primul care susține țelul despre care le vorbește oamenilor.

În consecință, sura conține multe versete care-l încurajează pe credincios să exerseze da'wa. Allah (SWT) spune: **“Să se facă din voi o comunitate care să cheme la tot ceea ce este bun, să poruncească ceea ce este drept și să oprească de la ceea ce este nedrept! Aceștia sunt cei care izbâdesc.” (Coran 3:104)**

„Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce este nedrept și credeți în Allah. Dacă oamenii Cărții ar fi crezut, ar fi fost mai bine pentru ei. Printre ei sunt și credincioși, dar cei mai mulți dintre ei sunt nelegiuți.” (Coran 3:110).

4- Să ai un scop bine determinat

Un alt factor critic al perseverenței este acela, ca cineva să aibă scopuri bine determinate în viață. Allah (SWT) spune: **„Care-L pomenesc pe Allah, stând în picioare... „Doamne n-ai făcut acestea în deșert! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de pedeapsa Focului!” (Coran 3:191).**

De aceea, trebuie să înțelegem faptul că universul nu a apărut așa în mod arbitrar (după bunul plac), ci mai degrabă pentru un scop precis. Scopul este de a-L adora pe Allah (SWT), de a-L cunoaște și, de a fi răspunzător de pământ (așa cum s-a explicat în sura Al-Baqara).

5- Frăția

Allah (SWT) spune: **„Și țineți-vă cu toții strâns de Frânghia lui Allah (de Coran) și nu vă scindați...” (Coran 3:103).**

Frăția de dragul lui Allah (SWT) asigură o tovărășie dreaptă credinciosului, care este una din cele mai importante binecuvântări ale lui Allah (SWT) oferite ființelor umane. Allah (SWT) spune: **„... și a făcut pace între inimile voastre (la primirea Islamului) și prin harul Lui ați devenit frați...” (Coran 3:103).**

De aceea, versetul îi avertizează pe musulmani împotriva pierderii acestui cadou al frăției și împotriva dezbinării. Allah (SWT) spune: **„Nu fiți asemenea celor care s-au scindat și au fost cu neînțelegere după ce le-au venit semnele limpezi, căci aceia vor avea parte de o pedeapsă cumplită!” (Coran 3:105).**

Stabilitate intelectuală

Am menționat anterior faptul că sura este împărțită în două părți. Prima parte a surei (de la versetele 1-120) se ocupă de credința ('aqide) oamenilor Cărții (evreii și creștinii); un mod politicos, rafinat, științific de a discuta credința lor. Nu are ca scop învinuirea ideilor lor, ci mai degrabă țintește către întărirea credinței și conceptelor musulmanilor credincioși și către purificarea de orice concepții greșite.

Revenind la această discuție, observăm că evenimentele au avut loc în moscheea Profetului (SAWS) cu un grup al creștinilor Najran (un trib cu acel nume care a trăit atunci), care a rămas în Medine trei zile, pentru a lua parte la un discurs, primul de acest gen dintre musulmani și creștini, cu Profetul lui Allah.

Este important să scoatem în evidență aici, faptul că dezbateră sau discuția, cu un grup secund al unei credințe diferite, nu necesită nici o cale de compromis nici unei părți a credinței, valorilor sau a loialității. Acesta poate să fie clar observată și în discursul prezent în sură și, în împărțirea elegantă și sensibilă a Coranului, a etapelor acestui discurs.

Întărirea credinței musulmanilor înainte de discuție

Sura începe prin acordarea unui sprijin de credință musulmanilor. Allah (SWT) spune:

- **„Allah mărturisește că nu este Dumnezeu afară de El. Și îngerii (mărturisesc) și cei înzestrați cu știință (mărturisesc) cu dreptate că (Allah în toate este și că) „Nu este Dumnezeu afară de El, Atotputernicul, Înteleptul!” ” (Coran 3:18);**
- **„(Singura) religie acceptată de Allah este Islamul...” (Coran 3:19);**
- **„Doresc ei o altă religie decât religia lui Allah, de vreme ce Lui I s-au supus, de voie ori de nevoie, toate (creaturile) din ceruri și de prepământ și când la El se întorc?” (Coran 3:83);**
- **„Acela care dorește o altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” (Coran 3:85), și**
- **„Dacă ei se împotrivesc ție, spune-le: „M-am supus cu totul lui Allah, eu și cei care m-au urmat!”...” (Coran 3:20).**

Identificarea punctelor comune

Este important să găsești un motiv comun înainte de începerea oricărei dezbateri; acest lucru este clar demonstrat în Coran. Allah (SWT) spune: **„Spune: „O, voi oameni ai Cărții, veniți la un cuvânt comun între noi și între voi: să nu credem decât în Allah, să nu punem nimic în rând cu El și să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei, în afara lui Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneți-le: Mărturișiți (cel puțin) că noi suntem supuși (musulmani)!””** (Coran 3:64).

Sura indică credința în toți trimișii lui Allah (inclusiv trimișii din Scripturi) ca o altă credință comună care este împărțită cu ei. Allah (SWT) spune: **„Spune, (Muhammed): „Noi credem în Allah, în ceea ce ne-a trimis nouă și a trimis lui Avraam, lui Ismail, lui Isaac, lui Iacob și semințiilor, precum și în (cărțile) date lui Moise, lui Isus și tuturor profeților de către Domnul lor. Noi nu facem nici o deosebire între ei și noi Lui îi suntem supuși (musulmani)”**. (Coran 3:84).

Declarații doveditoare și mărturii constau în metoda de confirmare a Coranului

Allah (SWT) spune:

- **„Înainte de Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui „Fii” și el a fost.”** (Coran 3:59);
- **„O, voi oameni ai Cărții, de ce discutați voi asupra lui Avraam, când Tora și Evanghelia nu au fost revelate decât după el? Voi nu aveți judecată?”** (Coran 3:65);
- **„Voi sunteți aceia care ați avut dispute asupra lucrurilor de care ați avut cunoștință, dar de ce stârniți dispute despre lucruri pe care nu le cunoașteți?...”** (Coran 3:66);
- **„Avraam nu a fost nici iudeu, nici creștin. El a fost credincios adevărat și întru totul supus lui Allah (musulman), și nu a fost dintre cei care-I fac semeni”** (Coranul 3:67).

Numeroase versete care sunt convingătoare în mod rațional și logic

Allah (SWT) spune:

- **„Nu se cuvine ca un om căruia Allah i-a dăruit Cartea, Înțelepciunea și Profeția să spună apoi lumii: „Fiți închinători mie și nu lui Allah”, ci se (cuvine să spună): „Fiți supuși Domnului, pentru că voi ați învățat (pe alții) Cartea și ați iscodit-o.”** (Coran 3:80).

Avertizarea oamenilor Cărții în legătură cu tăgăduirea și contradicțiile

După ce versetele au furnizat o serie de dovezi logice și raționale, ele s-au îndreptat către un alt stil al discursului, unul de avertizare și de provocare a fricii. Allah (SWT) spune:

- **„O, oameni ai Cărții, de ce nu credeți voi în versetele lui Allah, când voi mărturișiți (că sunt de la El)?”** (Coran 3:70);

- „O, oameni ai Cărții, de ce îmbrăcați voi adevărul cu neadevăr și ascundeți adevărul cu bună știință?” (Coran 3:71);
- „Dar cum va fi, când îi vom aduna, într-o Zi în legătură cu care nu este nici o îndoială, când fiecare suflet va fi răsplătit după ceea ce a agonisit și când ei nu vor fi nicidecum nedreptățiți?” (Coran 3:25).

Provocarea intensă

Allah (SWT) spune: „Acelora care se ceartă cu tine (o, Muhammed), în privința lui (Isus), după știința pe care ai primit-o, spune-le: „Veniți, să-i chemăm pe fiii noștri și pe fiii voștri, pe femeile noastre și pe femeile voastre, pe noi înșine și pe voi înșivă, apoi să ne rugăm și să chemăm blestemul lui Allah asupra celor care mint!”” (Coran 3:61).

Acest verset este numit versetul invocării (Al-Mobahala); cele două grupuri opuse (care se află dispută) se vor uni și se vor ruga și Îl vor invoca pe Allah (SWT) pentru ca El să facă victorios grupul care spune adevărul și să blesteme grupul fals; cu siguranță creștinii Najran nu au acceptat această provocare severă.

Dreptatea și echilibrul în conversație

Întrucât Islamul este o religie așa de nobilă, conversația va încheia numai prin menționarea binelui despre unii oameni ai Scripturii. Nu numai așa, mai mult, îi determină pe musulmani să folosească corectitudinea ținând cont de ei.

Allah (SWT) spune:

- „Dar ei nu sunt toți la fel. Se află printre oamenii Cărții o comunitate dreaptă, care recită versetele lui Allah în timp de noapte și se prosternază (rugându-se).” (Coran 3:113);
- „Printre oamenii Cărții (iudeii) sunt unii care, dacă le-ai încredințat un qintar, ți-l dau înapoi, dar printre ei sunt și alții care, dacă le-ai încredințat un dinar nu ți-l dau înapoi decât dacă tu stăruie fără încetare. Și toate acestea pentru că ei zic: „Noi nu avem datorință față de acești neînvațați”. Și ei spun minciuni împotriva lui Allah cu bună știință.” (Coran 3:75).

Coranul ne învață faptul că, fiind nemusulman nu înseamnă că toate faptele lor sunt greșite.

Toți musulmanii ar trebui să învețe ce înseamnă echilibrul, din sura Al-'Imran, în relația lor cu nemusulmanii. Mai mult, Coranul îi laudă pe profeții și trimișii oamenilor Cărții, deoarece Allah (SWT) spune: „Allah i-a ales pe Adam, pe Noe, familia lui Avraam și familia lui Imran peste toate lumile (din vremea lor)” (Coran 3:33).

Allah (SWT) o laudă pe Maria, alegând-o pe ea peste toate femeile lumilor. Allah (SWT) spune: „(Adu-ți aminte) când îngerii au spus: „O, Maria! Allah te-a ales și te-a făcut curată. El te-a ales peste femeile lumilor!” (Coran 3:42). Ce principiu desăvârșit al dreptății și al echității, pentru că acest verset nu a laudat-o pe soția sau pe fiica Profetului Muhammed (SAWS), din contră a laudat-o pe Meryem (AS) (Maria).

„Nu” unei imitări necugetate

În aceeași măsură, Coranul ne avertizează împotriva imitării necugetate a oamenilor Cărții, după ce ne-a arătat nouă credința lor. Allah (SWT) spune:

- **„O, voi cei care credeți! Dacă voi urmați unei părți dintre aceia cărora li s-a dăruit Cartea, aceasta vă va împinge de la credința voastră, făcându-vă din nou necredincioși!” (Coran 3:100);**
- **„Și cum ați putea voi să nu credeți, când vi se recită versetele lui Allah și între voi se află Trimisul Lui? Iar acela care se va ține neclinti de Allah, va fi călăuzit pe un drum drept” (Coran 3:101);**
- **„Iată că voi îi iubiți pe ei, în vreme ce ei nu vă iubesc pe voi. Voi credeți în Carte. Când se întâlnesc cu voi, ei zic: „Noi credem (în Islam)”, dar când rămân singuri, își mușcă vârfurile degetelor de ciudă împotriva voastră...” (Coran 3:119),**
- **„Nu fiți asemenea celor care s-au scindat și au fost cu neînțelegere după ce le-au venit semnele limpezi, căci aceia vor avea parte de o pedeapsă cumplită!” (Coran 3:105).**

Haideți să nu uităm că în mijlocul acestei discuții se află Al-’Imran (familia lui ’Imran), această familie nobilă, după care Allah (SWT) a intitulat această sură. Începând cu soția lui ’Imran, celibatul ei și rugile pentru Meryem (AS), apoi Zekeriya (AS) și rugile lui și, continuând cu Isa (AS) și mama sa și, apoi finalizând cu înălțarea lui Isa în ceruri. Toate sunt versete profunde.

Încheierea secțiunilor surei cu un mesaj de a rămâne stabil

Încheierea primei părți cu ideea de stabilitate reprezintă unul din semnele clare. Allah (SWT) spune: **„... Însă dacă veți fi cu răbdare (față de răul lor) și vă veți teme (de Allah), viclenia lor nu vă va pricinui nimic rău...” (Coran 3:120).**

În mod similar, a doua parte a surei a fost încheiată în aceeași manieră. Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Fiți răbdători și îndemnați la răbdare, luptați statornic și fiți cu frică de Allah, pentru ca să aveți parte de izbândă!” (Coran 3:200)**

Angajamentul urmează stabilitatea intelectuală

După stabilirea infrastructurii externe împotriva concepțiilor greșite și a ideilor răutăcioase, Coranul continuă cu întărirea infrastructurii interne. Coranul cel Glorios tratează acest subiect prin comentariul asupra bătăliei de la Uhud.

Musulmanii au ieșit din această bătălie simțindu-se rușinați, cu inima frântă din cauza sfidării lor a ordinelor Profetului Muhammed (SAWS). Ei s-au retras și nu s-au supus ordinelor, dezamăgindu-l astfel pe Profet (SAWS). Cu toate acestea, Coranul s-a ocupat de această problemă în modul cel mai nobil și mai plăcut prin:

1. Amintirea lor de Îndurarea lui Allah revărsată asupra lor:

Versetele le amintesc lor, de asemenea, că victoria este de la Allah (SWT). Apoi li s-a reamintit de bătălia de la Bedr. Allah (SWT) spune: „(Adu-ți aminte), când două oștiri de-ale noastre s-au gândit să se întoarcă, (socotind că nu vor izbândi)... (ei nu au perseverat în dreptate); „... dar Allah a fost Ocrotitorul lor;...” (El este Cel Care i-a întărit pe ei) (Coran 3:122). Allah (SWT) spune: „Allah v-a dat vouă victoria la Bedr, măcar că erați umili; ...” (Coran 3:123).

În același context putem observa sublinierea faptului că victoria vine întotdeauna de la Allah (SWT), deoarece El (SWT) spune: „Ba da! Dacă voi răbdați și aveți frică (de Allah), atunci când (dușmanii) se năpustesc asupra voastră numai-decât, Domnul vostru vă va trimite ca întăriri cinci mii de îngeri înzestrați cu semne.” (Coran 3:125). Observă faptul că răbdarea și evlavia au fost menționate în mod repetat la sfârșitul secțiunilor surei. Mai mult, acestea au fost menționate aici pentru a sublinia faptul că amândouă sunt esențiale pentru coborârea îngerilor din ceruri și în cele din urmă pentru victorie.

2. Porunca la căință și întoarcerea la calea lui Allah (SWT):

Aceasta este o altă ilustrare extraordinară a tehnicilor Sfântului Coran în domeniul dezvoltării personale și a stabilității. Înaintea enumerării greșelilor lor sau a muștrării lor, Coranul îi cheamă pe ei la căință și la întoarcerea lor la calea lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune:

- „Și grăbiți-vă spre iertarea Domnului vostru și spre Raiul cel întins cât cerurile și pământul, pregătit pentru cei cucernici...” (Coran 3:133), și
- „Și pe cei care – dacă au săvârșit o faptă josnică sau au fost nedrepti cu propriile lor suflete – își aduc aminte de (măreția lui) Allah și cer iertare pentru păcatele lor – și cine poate ierta păcatele decât Allah?! – și care nu persistă cu bună știință în ceea ce săvârșesc. ” (Coran 3:135).

3. Consolarea

Versetele le-a ridicat moralul companionilor Profetului (SAWS).

Acestea sunt versete minunate care se adresează musulmanilor din toate timpurile și locurile pentru a-i întări, în ciuda tuturor greutăților și suferințelor prin care este posibil să treacă.

Allah (SWT) spune:

- „ Nu fiți slabi și nici întristați, căci voi veți fi cei mai înălțați, dacă sunteți credincioși” (Coran 3:139), și
- „Dacă ați primit o rană (aceasta se referă la bătălia de la Uhud), și ceilalți oameni (necredincioșii) au primit răni asemenea ei. Astfel schimbăm Noi aceste zile între oameni... ” (Coran 3:140).

Versetele mângâie cu tandrețe durerile companionilor, amintindu-le lor că necredincioșii și-au pierdut, de asemenea, viețile în luptă și, în aceeași măsură, au îndurat suferințe și greutăți. Apoi, urmează un verset splendid al perseverării, în

care Allah (SWT) spune: „**Sau ați crezut voi că veți intra în Rai fără ca Allah să-i știe pe cei care au luptat dintre voi și să-i știe pe cei care au fost statornici?**” (Coran 3:142). Gennetul (Raiul) are un preț scump și, de aceea, este necesar ca, oricine dorește Raiul trebuie să se lupte și să aibă răbdare, pentru ca el/ea să-l poată merita.

4. Un reproș blând

După ridicarea moralului, începe un reproș tandru. Allah (SWT) spune:

- „**Bineînțeles, voi ați dorit moartea înainte de a o întâlni, dar acum ați văzut-o, ați privit (la ea cu ochii voștri).**” (Coran 3:143),
- „**Și Muhammed nu este decât un trimis – și au mai fost înainte de el și alți trimiși. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcâiele voastre? Cel care s-ar întoarce pe călcâiele lui nu i-ar aduce lui Allah nici o stricăciune. Și Allah îi va răsplăti pe cei mulțumitori.**” (Coran 3:144), și o altă mustrare
- „**(Aduceți-vă aminte) când fugeați voi urcând, fără să vă întoarceți spre nimenea, în vreme ce în urma voastră, Trimisul vă chema (să vă întoarceți)!...**” (Coran 3:153).

Imaginează-ți această scenă: musulmanii fugind de pe câmpul de luptă înspăimântați, alergând în toate direcțiile, neatenți la instrucțiuni, în timp ce Profetul (SAWS) își păstrează poziția fermă pe câmpul de luptă, chemându-i pe ei, amintindu-le lor de Viața de Apoi și de ceea ce îi așteaptă pe ei acolo, amintindu-le de stabilitatea și de împrejurarea acelor din neamurile anterioare. Allah (SWT) spune: „**Câți profeți au luptat – și laolaltă cu ei nenumărați ucenici – și nu au slăbit în fața loviturilor pe care le-au primit pe calea lui Allah! Nu au slăbit și nu au cedat niciodată! Și Allah îi iubește pe cei statornici!**” (Coran 3: 146).

5. Înapoi la consolare

Allah (SWT) spune: „**Apoi a pogorât El asupra voastră, după durere, o liniște, un somn, care i-a învăluit pe o parte dintre voi...**” (Coran 3:154).

Mai mult, chemarea Profetului (SAWS) să aibă inima plină de compasiune pentru ei. Allah (SWT) spune: „**Și datorită îndurării lui Allah, tu, (Muhammed), ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te (lui Allah) pentru iertarea lor!...**” (Coran 3:159).

Chiar și după înfrângere, versetele îi poruncesc Profetului (SAWS) să nu abandoneze consultația cu musulmanii. Simte importanța acestei religii care combină reproșul, bunătatea și consolarea între cele mai întunecate și dificile circumstanțe.

6. Motivele înfrângerii și lipsa de stabilitate:

După toate cele care s-au spus ar trebui să încercăm să înțelegem cauzele care au dus la înfrângere, pentru ca musulmanii de pretutindeni să poată trage foloase din greșelile care au apărut:

a. Disputa și nesupunerea: Allah (SWT) spune: „Allah și-a ținut făgăduința Sa față de voi, căci cu îngăduința Lui i-ați nimic (pe dușmani) până ce v-ați poticnit și v-ați împotrivit unii altora asupra poruncii date...” (Coran 3:152). Allah (SWT) și-a îndeplinit promisiunea făcută vouă în legătură cu victoria: „...până ce v-ați poticnit...”, v-ați pierdut stabilitatea; „...v-ați împotrivit unii altora asupra poruncii date (porunca lui Allah)...”, și v-ați certat între voi; „...și nu v-ați supus (poruncii Profeului)...”, iar acesta este un indiciu al pericolelor păcatelor și al nesupunerii și al consecințelor acestora; „... după ce El v-a arătat vouă ceea ce iubiți (se face referire la bătălia de la Uhud, atunci când arcașii și-au abandonat posturile pentru a împărți prăzile)...” după ce ți-ai dat seama de semnele victoriei; „...unii care voiau această lume și alții care voiau Lumea de Apoi...”.

b. Păcatele: Allah (SWT) spune: „Pe aceia dintre voi care au întors spatele în ziua când s-au întâlnit cele două oști, numai Șeytan i-a făcut să se poticnească pentru unele (fapte rele) pe care le-au agonisit. Dar Allah i-a iertat, căci Allah este Iertător și Blând.” (Coran 3:155).

c. Încredere și afecțiune față de oameni: Atunci când oamenii se bazează pe un individ care susține o anumită idee, mai mult decât credința lor în acea idee, angajamentul față de acea idee slăbește, la fel se întâmplă și cu puterea lor. În bătălia de la Uhud, unii dintre companioni și-au pus armele jos, de îndată ce-au auzit zvonul că Trimisul lui Allah (SAWS) a fost omorât; astfel versetele au venit pentru a-i mustra. Allah (SWT) spune: „„Și Muhammed nu este decât un trimis – și au mai fost înainte de el și alți trimiși. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcăiele voastre?” (Coran 3:144).

Avertizare în legătură cu disputa din sură

Merită să observăm faptul că sura, în mod special, s-a concentrat pe avertizarea împotriva disputei, deoarece ea reprezintă unul din factorii majori care au dus la lipsa angajamentului și la trepidăția ifrastructurii interne, dacă deosebirea constă în ideologie sau practică (aplicare).

- a. Urmarea unor versete similare în Coran, care au legătură cu al-fitne (incitarea la rebeliune) și, căutarea sensurilor ei ascunse sau a explicațiilor alternative:** Allah (SWT) spune: „Cei cu înclinare (către rătăcire) în inimi le urmăresc pe acelea în care este nedeslușire, în căutarea vrajbei și în căutarea tâlcuirii lor;...” (Coran 3:7).
- b. Dezacordul și împărțirea părerilor:** Allah (SWT) spune: „Și țineți-vă cu toții strâns de Frângeria lui Allah (de Legea lui Allah=Coranul) și nu vă scindați!” (Coran 3:103). Sura ne avertizează, de asemenea, împotriva ciondăririi și

dezacordului în ceea ce privește versetele lui Allah. Allah (SWT) spune: „**Nu fiți asemenea celor care s-au scindat și au fost cu neînțelegere după ce le-au venit semnele limpezi, căci aceia vora avea parte de o pedeapsă cumplită!**” (Coran 3:105)

- c. **Camăta:** fiind unul din motivele certurilor dintre musulmani, Allah (SWT) spune: „**O, voi cei care credeți! Nu luați camătă înmulțită. Și fiți cu frică de Allah, ca să izbândați!**” (Coran 3:130).
- d. **A fi încăpățânat:** Versetele l-au instruit pe Profet (SAWS) să continue consultarea celor care l-au urmat (a companionilor), în ciuda tuturor celor întâmplătoare în bătălia de la Uhud. Allah (SWT) spune: „**... Deci iartă-le lor și roagă-te (lui Allah) pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor, dar o dată ce ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah!...**” (Coran 3:159).

Legătura dintre prima și a doua parte:

1. Să nu te bazezi sau să nu devii atașat de un individ în schimbul unei credințe: Zvonul că Profetul (SAWS) a fost omorât i-a făcut confunzi pe musulmani. În mod similar, povestea înălțării lui 'Isa în ceruri i-a tulburat pe creștini și a fost motivul devierii actuale de la adevăr. Sura Al-'Imran ne îndeamnă să îndrăgim ideea și nu persoana care o sugerează, pentru că oamenii vor muri și vor pieri, dar conceptul și religia rămân. Ca atare, aceasta este o indicație clară pentru musulmani să nu devină atașați sau să creadă într-o figură bine cunoscută sau un misionar al Islamului și să nu uite principiul și mesajul care se află în spatele lor.

2. Importanța supunerii: Sura pune accentul și pe importanța supunerii.

- În prima parte, Allah (SWT) spune: „**Apoi, când Isus a simțit necredința lor, le-a zis: „Cine sunt sprijinatorii mei (în chemarea) la Allah?” Apostolii au răspuns: „Noi suntem sprijinatorii (religiei) lui Allah! Noi credem în Allah și fă mărturie că noi (lui Allah) Îi suntem supuși!” (Coran 3:52).** Acest verset ilustrează scopul „**... în chemarea la Allah...**” și ne-a arătat resursele și drumul „**...Cine sunt sprijinatorii mei...**”, astfel ei trebuie să fie sprijinatorii lui Allah (SWT) și ai Trimisului Său (AS).

- În a doua parte există un verset cuprinzător, care menționează exemple ale oamenilor care au arătat supunere față de profeții lor, de-a lungul secolelor. Allah (SWT) spune: „**Câți profeți au luptat – și laolaltă cu ei nenumărați ucenici – și nu au slăbit în fața loviturilor pe care le-au primit pe calea lui Allah! Nu au slăbit și nu au cedat niciodată! Și Allah îi iubește pe cei statornici!**” (Coran 3:146).

Ca o completare este acest verset în care Allah (SWT) spune: „**(Aduceți-vă aminte) când fugeați voi urcând, fără să vă întoarceți spre nimenea, în vreme ce în urma voastră, Trimisul vă chema (să vă întoarceți)!...**” (Coran 3:153). Versetul îi muștră pe musulmani pentru lipsa de supunere față de Profet (SAWS) în bătălia de la Uhud.

Care este motivul alegerii acestui titlu Al-'Imran?

Care este legătura dintre tot ceea ce s-a spus despre statornicie și familia lui 'Imran sau Al-'Imran? Allah (SWT) a ales din această sură două simboluri ale statorniciei: soția lui 'Imran și Meryem (AS) – fiica lui 'Imran; povestea lor a fost prezentată în două subdiviziuni complete ale surei.

Meryem (AS) a fost dedicată supunerii și respectului față de Allah (SWT); ea și-a păzit castitatea până când a câștigat titlul în Coran unde Allah (SWT) spune: **„Și (adu-ți aminte) de aceea care și-a păstrat castitatea ei...” (Coran 21:91).**

Printre cele mai periculoase probleme care afectează indivizii și societățile în zilele noastre se numără eșecul angajamentului față de supunere și castitate. Astfel, Meryem (AS) a reprezentat un simbol al angajamentului pentru amândouă.

În ceea ce privește soția lui 'Imran, preocuparea ei principală era aceea ca copilul pe care ea îl purta în pântece să devină un susținător al religiei lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune: **„(Adu-ți aminte) când muierea lui 'Imran a zis: „Doamne! Îți juruiesc (numai) Ție ceea ce este în pântecul meu, devotat numai Ție! Primește-l de la mine!”...” (Coran 3:35).**

„Devotat numai Ție” înseamnă supus în totalitate lui Allah (SWT); deoarece ea vroia ca el să fie cel care eliberează Moscheea Aqsa din mâinile romanilor agresori. Astfel, ea a fost un simbol al angajamentului și al dedicării complete față de țelul ei, chiar și după ce ea a aflat că nou născutul ei este o fetiță. Allah (SWT) spune: **„Și când a născut, a zis ea: „Doamne, am zămislit o copilă!”, dar Allah știa bine ceea ce născuse ea. Și un băiat nu este întocmai ca o copilă! Eu i-am pus numele Meryem (Maria)...” (Coran 3:36).**

Allah (SWT) a acceptat de la soția lui 'Imran intențiile ei sincere spunând: **„Domnul ei a acceptat-o cu bună primire și a lăsat-o să crească cu bună creștere...” (Coran 3:37).**

Merită să notăm faptul că Allah (SWT) a menționat aceste două simboluri în sură, care se adresează oamenilor Scripturii într-o manieră distinctă cu care Coranul îi aduce pe oameni mai aproape, așa cum am văzut. În ciuda faptului că, Coranul dezmente, în ceea ce oamenii Scripturii cred, laudă cele mai seamă figuri în care ei cred, cum ar fi soția lui 'Imran și Meryem (AS).

Valoarea deosebită a femeilor în sură

Un alt punct pe care merită să-l menționăm este acela că, în sura care se ocupă de statornicie (stabilitate), Allah (SWT) demonstrează rolul model al celor două femei. Chiar dacă sura a fost numită „Familia lui 'Imran”, 'Imran însuși nu a fost menționat, ci mai degrabă sura s-a centralizat pe devotamentul soției lui și pe intențiile ei pure de a promova religia lui Allah (SWT), care a avut ca rezultat nașterea lui Meryem (AS) și apoi cea a lui Isa (AS).

Notează, de asemenea, că profetul Zekeriya (AS), cu toată importanța și meritul lui printre profeții lui Beni Israil (Fii lui Israil), a învățat de la Meryem (AS). Allah (SWT) spune: **„...Și de fiecare dată când intra Zaharia la ea în templu, găsea lângă ea mâncare. Și a întreat-o el: „O, Maria, de unde ai aceasta?” Iar ea îi răspundea: „Ea este de la Allah!”...” (Coran 3:37) și „Atunci Zaharia s-a rugat Domnului său...” (Coran 3:38).**

Deci, simbolul angajamentului în această sură îl reprezintă femeile, iar sura care urmează după sura Al-'Imran este sura An-Nisa (Femeile). Aceasta este cea mai clară indicație a onoarei pe care Islamul a acordat-o femeilor și ce rang înalt le-a stabilit lor. Mesajul către toți tinerii, bărbați și femei, este acela de a vă ruga să rămâneți statornici pe calea cea dreaptă, atât în ideologie cât și în practică (în faptele și acțiunile voastre) și trageți învățături valoroase de la cele mai minunate două femei care au fost menționate în această sură: soția lui 'Imran și Meryem (AS) fiica lui 'Imran.

Sura An-Nisa (Sura Femeilor)

Sura An-Nisa este o sură medinită. Ea a fost revelată după sura Al-Mumtehine și este alcătuită din 176 de versete. Este a patra sură din Coran, imediat după sura Al-'Imran (sura familiei 'Imran).

Sura An-Nisa este sura care cheamă la dreptate și la milă (îndurare), în special în relația cu oamenii vulnerabili și slabi. După sura Al-Baqara, care precizează responsabilitatea musulmanilor pe pământ și explică metodologia pe care credincioșii trebuie să o urmeze în viața lor, în calitate de succesori pe pământ, urmează sura Al-'Imran care îi îndeamnă pe musulmani să nu se abată de la calea cea dreaptă și să-și îndeplinească obligațiile pentru care au fost făcuți răspunzători. După aceste două sure urmează sura An-Nisa pentru a ne învăța că, cineva căruia i-a fost încredințat pământul, ar trebui să fie înzestrat cu dreptate și milă în relația sa cu cei slabi și cei de care este răspunzător. Este ca și cum prima calitate care ar trebui să-i caracterizeze pe aceia care poartă această responsabilitate este dreptatea.

Prin urmare, sura An-Nisa se ocupă de drepturile celor slabi în societate precum: orfanii, sclavii, servitorii, moștenitorii și cel mai important femeile. Sura se ocupă de asemenea și de minoritățile nemusulmane care trăiesc sub protecția Islamului și discută drepturile acestora. În plus, sura An-Nisa se adresează însuși celor slabi arătându-le lor cum trebuie să se comporte în diferite situații. Sura se referă de asemenea la călători și părinți, și cum ar trebui ei tratați. În consecință sura An-Nisa este o sura a îndurării și a dreptății. Referirea la „slab, dreptate și milă” în fiecare verset vine ca o minune coranică ce nu provoacă plictiseală cititorului.

Motivul alegerii acestui titlu: întotdeauna începe de acasă

Motivul intitulării surei drept „An-Nisa” (femeile) poate fi rezumat în cele ce urmează: dacă cineva reușește să fie drept cu soția sa în casa sa (în căminul său familial), atunci în cele din urmă, el va ști cum să fie drept cu alte grupuri slabe din societate. Din acest motiv ea este sura celor slabi. În mod firesc, Allah (SWT) a intitulat sura cu numele unuia dintre cei lipsiți de drepturi sau a celor slabi din societate, ca și cum ar spune: înainte de a vă încredința pământul arătați-Mi mie cât de drepti sunteți acasă. Deci, dacă noi suntem drepti și îndurători acasă, în mod indiscutabil noi vom exercita dreptatea și în societate. Dreptatea internă, în consecință, este o probă care, în angajamentul musulmanilor de a fi drepti în misiunea lor pe pământ, este măsurată. Cineva care aude acestea nu poate să mai afirme că, după toate acestea, Islamul asuprește femeia. Aceste afirmații nefondate nu-i vor mai înșela pe cititorii Coranului, în special pe cititorii surei An-Nisa, pentru că întreaga sură se ocupă cu problema dreptății și a îndurării față de femeie. Interesant, sura An-Nisa este precedată de sura Al-'Imran care o prezintă pe Meryem (AS) „Maria” și pe soția lui 'Imran în calitate de două modele de fermitate și credință, ca și cum sura Al-'Imran ne pregătește pentru onoarea acordată femeii în sura An-Nisa.

Acum, haideți să pătrundem în adâncimea (semnificațiilor) versetelor, cu intenția de a deveni mai drepti și mai miloși cu toată lumea, în special cu cei slabi.

Dreptatea: stâlpul moștenirii

Direct de la început, sura luminează obiectivul ei, așa cum spune Allah (SWT) în Coran: **„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei!... ” (Coran 4:1).** În acest verset, Allah (SWT) ne spune că întreaga omenire are aceeași origine: **„dintr-o singură ființă”**. Atunci, de ce domnește nedreptatea?

În verset Allah (SWT) explică faptul că femeile sunt create din bărbați, ceea ce necesită o bunătate arătată femeilor, ca și în hadithul Profetului Muhammed (SAWS): „Femeile sunt surorile complete ale bărbaților (în ceea ce privește credința)”. Merită să observăm că sura începe cu un apel universal (adresat întregii omeniri) **„O, voi, oameni!...”**, în timp ce sura Al-Ma’ide a început cu un discurs adresat numai credincioșilor, deoarece Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți!...” (Coran 5:1).** Motivul este acela că dreptatea este o lege universală pentru toate națiunile. Nici o națiune nu poate domina pe pământ dacă este nedreaptă. Dreptatea este bază suveranității, stabilității și a moștenirii.

Te rog să remarci că sura An-Nisa începe cu aceeași idee cu care se încheie sura precedentă: evlavie. Sura Al-’Imran se încheie cu acest verset: **„O, voi cei care credeți! Fiți răbdători și îndemnați la răbdare, luptați statornic și fiți cu frică de Allah, pentru ca să aveți parte de izbândă!” (Coran 3:200).** De asemenea, primul verset al surei An-Nisa este: **„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru” (Coran 4:1).**

Să nu înghiți jarul

Al doilea verset este o avertizare împotriva altui tip de nedreptate: **„Și dați orfanilor bunurile lor și nu-l schimbați pe cel rău cu cel bun. Și nu mâncați bunurile lor împreună cu bunurile voastre, căci aceasta este un mare păcat!” (Coran 4:2).** După aceasta Allah (SWT) spune: **„Iar dacă vă temeți că veți fi nedrepti cu orfanii ...” (Coran 4:3).** Versetul se referă la un obicei arab conform căruia un om obișnuia să asigure mijloacele de existență ale unui orfan de sex feminin din banii ei personali. Când orfana ajungea la vârsta căsătoriei, tutorele ei o mărita și îi dădea o sumă mică de bani drept zestre. Astfel, acest verset apără acest grup vulnerabil de femei. De asemenea, închide renumitul principiu care permite poligamia; în primul rând dreptatea, dreptatea și dreptatea, în caz contrar căsătoria numai cu una singură **„...dar dacă vă temeți că nu veți fi drepti (cu ele), atunci (luați) una singură ...” (Coran 4:3).**

Dreptul femeilor la zestre oferită cu toată sinceritatea

În cel de-al patrulea verset, Allah (SWT) declară dreptul femeilor la zestre și importanța faptului că bărbații trebuie să o ofere femeilor ca un cadou de bună voie (nesilit): **„Și oferiți femeilor zestrea de bună voie, iar dacă ele se lipsesc –nesilite- de ceva, atunci voi cheltuiți-o după cum doriți, cu plăcere!” (Coran 4:4).**

Această compasiune reciprocă dintre un soț și soție este ceea ce Islamul caută să înrădăcineze în relația dintre ei prin intermediul zestrei. Bărbaților li se cere să dea cu toată sinceritatea, iar femeilor li se dă ocazia, dacă să ia ceea ce bărbații trebuie să le ofere sau să îi dea înapoi soțului o parte din ceea ce a primit în semn de dragoste față de el. Este un verset minunat care combină o chemare la dreptate cu o chemare la o compasiune (milă) reciprocă întruchipată într-o dăruire făcută cu toată sinceritatea.

Dreptate chiar și nedorită

Versetele continuă pentru a se ocupa de dreptatea cu diferite grupuri sociale, incluzând și oamenii iraționali. Allah (SWT) spune: **„Și nu încredințați celor nepricepuți averile voastre, pe care Allah le-a făcut voi un mijloc de trai, ci hrăniți-i din ele, îmbrăcați-i și spuneți-le lor vorbe cuviincioase!” (Coran 4:5)**. Fără minte sunt aceia care nu sunt capabili să se descurce cu averea lor. Dacă li se va lăsa bani ei îi vor cheltui. Cu toate acestea, această categorie de oameni nu ar trebui exploatată sau insultată, deoarece unii oameni pot să abuzeze de banii lor, folosind inferioritatea lor mentală drept un pretext.

Cel de-al șaselea verset declară dreptul orfanilor la banii lor atunci când ei devin adulți: **„Cercați-i pe orfani până ce ei ajung la vârsta căsătoriei și dacă simțiți la ei judecată sănătoasă, încredințați-le bunurile lor! Nu le cheltuiți (în interesul vostru), risipindu-le cu nechibzuință, înainte ca ei să se facă mari!” (Coran 4:6)**.

În al șaptelea verset, Allah (SWT) declară dreptul tuturor femeilor la moștenire, dreptul care se obișnuia să le fie smuls în perioada Jahiliyyei (perioada preislamică): **„Bărbaților le revine o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele; asemenea le revine și femeilor o parte din ceea ce au lăsat în urmă părinții și rudele, de va fi puțin ori mult; o parte anumită (li se cuvine)” (Coran 4:7)**

Versetul al optulea vine să unească dreptatea cu binefacerea. Allah (SWT) spune: **„Dacă la împărțire sunt rude apropiate, orfani și sărmani, oferiți-le lor (ceva) din ea (din moștenire) și spuneți-le lor vorbe cuviincioase!” (Coran 4:8)**

Protejează-ți copiii după moartea ta prin dreptate

În versetul al nouălea Allah (SWT) rectifică o falsă credință predominantă: **„Să se teamă aceia care, dacă au lăsat în urma lor descendenți slabi, sunt îngrijorați pentru ei; să fie cu frică de Allah și să spună vorbe chibzuite!” (Coran 4:9)** Mulți oameni sunt indulgenți în dobândirea banilor pe căi ilegale, supărându-i pe alții, sub pretextul că ei vor să le asigure viitorul copiilor lor. În sura An-Nisa, Allah (SWT) lichidează această credință, deoarece El le spune oamenilor că ei trebuie să fie drepiți și întotdeauna să spună adevărul dacă vor ca Allah (SWT) să le protejeze copiii lor.

În cel de-al zecelea verset, Allah (SWT) avertizează nedreptății folosind cuvinte grele: **„Cei care mănâncă bunurile orfanilor pe nedrept, aceia mănâncă în pântecele lor foc și ei vor arde în Iad.” (Coran 4:10)**

O împărțire dreaptă a moștenirii

Regulile privind împărțirea moștenirii între fii și fiice sunt bine demonstrate în versetul al unsprezecelea, în care Allah (SWT) spune: **„ (Iată ce) hotărăște Allah în privința (moștenirii) copiilor voștri: un fiu are (o parte egală) cu partea a două fiice...” (Coran 4:11)**. Aceasta este dreptate deoarece împărțirea moștenirii nu se bazează pe preferința de sex sau pe o împărțire egală între bărbat și femeie, ci mai degrabă (se bazează) pe responsabilitățile și îndatoririle care le-au fost desemnate lor. Bărbații sunt răspunzători de acoperirea cheltuielilor atât ale casei cât și ale soțiilor, în timp ce femeia

nu are astfel de responsabilități. Chiar și atunci când o femeie se căsătorește, este responsabilitatea soțului ei s-o întrețină. În consecință, partea ei din moștenire și banii rămân intacti.

În versetul al doisprezecelea, Allah (SWT) explică în detaliu principiile moștenirii aplicate atunci când soția cuiva moare: **„Voi aveți jumătate din ceea ce lasă după ele soțiile voastre, dacă ele nu au nici un copil...” (Coran 4:12)**. Pe scurt, ori de câte ori simți că viața ta este lipsită de dreptate, în relația cu soția ta sau în relația cu oamenii fragili din jurul tău, încearcă să citești sura An-Nisa, sura dreptății, și evaluează-ți faptele tale în lumina acestor versete.

„Acelea sunt orânduilele lui Allah”

Ideile exprimate în versetele 13 și 14 sunt cruciale în sensul că ele îi încurajează pe oameni să fie cinstiți și drepti. Mai mult, versetele îi avertizează pe credincioși împotriva consecințelor nedreptății și împotriva încălcării limitelor fixate de Allah (SWT): **„Acestea sunt orânduilele lui Allah, iar acela care este supus lui Allah și Trimisului Său, pe acela îl va face (Allah) să intre în Grădini pe sub care curg pâraie, pentru a rămâne veșnic în ele, iar aceasta este mare izbândă. Însă pe acela care nu este supus lui Allah și Trimisului Său și calcă orânduilele Lui, îl va face (Allah) să intre în Foc, rămânând veșnic în el și el va avea parte de pedeapsă înjosoare.” (Coran 4:13-14)**

Ce s-ar întâmpla în eventualitatea în care oamenii ar tolera acte de nedreptate? Răspunsul este exact aici în versetul 17, în care Allah (SWT) acceptă căința: **„Însă Allah primește doar căința aceluia care săvârșesc răul într-o neștiință, dar se căiesc de îndată. Pe aceia Allah îi iartă, căci Allah este Atoateștiutor și Întelept.” (Coran 4:17)**

Emblema surei: „purtați-vă cu ele după cuviință”

Versetele se întorc la dreptatea arătată femeii, deoarece Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Nu vă este îngăduit să moșteniți muieri în pofida voinței lor...” (Coran 4:19)**. În acest verset Allah (SWT) avertizează împotriva moștenirii femeii în pofida voinței ei: **„... (mai exact prin constrângere) și nici să le opriți să se căsătorească (din nou) cu alții, ca să le luați o parte din ce le-ați dat (ca zestre), decât dacă ele au săvârșit un păcat învederat, ci purtați-vă cu ele după cuviință... ” (Coran 4:19)**.

Învățații sunt de părere că **„purtați-vă cu ele după cuviință”** nu înseamnă numai să fie drept cu soția, dar și răbdător pentru ca el să-i poată lumina inima ei pentru a o goli de mânie (supărare), așa cum însuși Profetul (SAWS) obișnuia să facă. Allah (SWT) spune: **„Iar dacă voi le urâți, se poate întâmpla să urâți un lucru pe care Allah l-a pregătit (să vă aducă) un mare bine” (Coran 4:19)**.

„Ele au primit de la voi legământ sfânt”

Apoi urmează versetul 20 în care, atât dreptatea cât și realismul, de care omul dă dovadă în comportamentul cu femeile, sunt combinate în ceea ce Allah (SWT) spune: **„Dacă vreți să schimbați o soție cu altă soție (prin divorț) și i-ați dat uneia dintre ele un qintar, nu luați nimic din el înapoi. Oare (voiți voi să-l) luați înapoi cu clewetire și cu păcat învederat?!” (Coran 4:20)**. Prima regulă, în tratarea femeilor cu dreptate, este

de a trăi și de a o întovărăși pe soția ta în bună înțelegere, iar dacă îți displace, ar trebui să încerci să fii răbdător cu ea. Dacă devii nerăbdător cu ea și te hotărăști să te căsătorești cu alta, nici să nu te gândești să iei vreo sumă de bani din zestrea primei tale soții. Nu contează cât de imensă a fost această sumă inițial, să nu te atingi deloc de ea. Allah (SWT) este foarte exigent în această privință: **„Oare (voiți voi să-l) luați înapoi cu clewetire și cu păcat învederat?!” (Coran 4:20)**. De ce Allah (SWT) consideră acest lucru un „păcat învederat”? Motivul este că, în perioada preislamică, când arabii vroiau să se recăsătorească le acuzau pe nedrept pe soțiile lor de adulter pentru a le obliga să le înapoieze zestrea pe care ei le-au dat-o! Deci, Allah (SWT) îi ceartă pe ei foarte tare pentru această comportare în acest verset.

Apoi, ne întâlnim cu unul dintre cele mai fermecătoare versete în ceea ce privește sensibilizarea inimilor pe de o parte și a întăririi și glorificării contractului de căsătorie pe de altă parte, atunci când Allah (SWT) spune: **„Cum să-l luați înapoi după ce ați trăit laolaltă și ele au primit de la voi un legământ sfânt?” (Coran 4:21)**. Cuvântul **„după ce ați trăit laolaltă”** reflectă profunda legătură dintre soț și soție. Puterea acestui verset constă în faptul că îi duce pe soț și pe soție înapoi la zilele și nopțile minunate petrecute împreună în dormitorul lor sau în alt locuri înainte ca relația lor să se deterioreze.

„Legământul sfânt” este contractul de căsătorie atunci când pui mâna pe mâna tutorelui soției și spui: „Urmând învățăturile Cărții lui Allah (Coranul) și Tradiția Profetului (Sunnah) Său (SAWS). Aceasta este o amenințare severă pentru fiecare soț care se gândește să anuleze înțelegerea, la care l-a luat pe Allah (SWT) drept martor. Este izbitor faptul că expresia **„legământul sfânt”** este menționată doar de trei ori în tot Coranul. În primul rând, prima expresie este folosită cu referire la profeții lui Allah: **„Noi am încheiat cu ei un legământ sfânt” (Coran 7:33)**. Apoi este folosit cu referire la *Ahl-ul-kitab* (oamenii Cărții), deoarece Allah (SWT) a luat de la ei **„legământul sfânt”**: **„...Și am luat de la ei legământ strașnic” (Coran 4:154)**. A treia oară le amintește tuturor bărbaților de cuvântul **„legământul sfânt”** pe care l-au dat în contractul de căsătorie.

Situațiile în care Islamul a onorat femeile

Femeile au fost subiectul nedreptății și abuzului de-a lungul istoriei. Oricum odată cu Islamul și cu revelarea surei An-Nisa, femeilor li s-au redat drepturile lor. În perioada preislamică, de exemplu, bărbații moșteneau toată averea părinților lor, inclusiv și pe cea a soțiilor lor! De sigur, această lege, care avea de gând să le umilească pe femei, a fost exercitată cu excepția moștenitoarei proprii mame. Acest lucru a fost atât de umilitor încât Allah (SWT) l-a interzis, spunând: **„Nu vă însurați cu muierile cu care au fost însurați părinții voștri – doar dacă s-au petrecut mai înainte – căci aceasta este o josnicie și un păcat cumplit! Și ce cale rea este această (căsătorie)!” (Coran 4:22)**.

Versetele ridică o altă problemă; drepturile tinerelor sclave în cadrul căsătoriei. Te rog să remarci faptul că Islamul abordează această problemă și impune legi pentru a proteja drepturile unor astfel de grupuri care au fost private de drepturi într-o perioadă în care nu exista nici o lege care să-i protejeze. În trecut, dacă un bărbat nu putea să se căsătorească cu o femeie liberă, atunci el se căsătorea cu o fată sclavă. Allah (SWT) spune: **„Luați-le de neveste cu voia familiilor lor (stăpânilor lor)...” (Coran 4:25)**. În acest verset, Allah (SWT) folosește cuvântul „familii” în loc de „stăpân” cu scopul de a-i încuraja pe oameni pentru a se purta cu ele cu milă și compasiune. **„Luați-le de neveste**

cu voia familiilor lor (stăpânilor lor) și dați-le zestrea lor, după cuviință.” (Coran 4:25). Versetul scoate, de asemenea, în evidență importanța acordării zestrei femeilor cu toată sinceritatea, fără să încalce vreun drept al lor din cauza sclaviei lor.

„... sau luarea de prieteni pentru ele însele”

Versetul le avertizează pe femei împotriva implicării într-o relație nelegitimă sub pretextul de prieten. Allah (SWT) spune: **„... sau luarea de prieteni pentru ele însele” (Coran 4:25).** Sura se referă la binecuvântarea arătată de Islam femeii în interzicerea lor de a avea amanți pentru a le proteja de frustrare și durerea care survine la sfârșitul relației extraconjugale. Acest lucru reprezintă categoric sfârșitul oricărei relații care începe cu păcat. Nu numai că aceste relații extraconjugale le deprimă pe femei, dar le distruge și viitorul și le defăimează. Femeile, în acest caz, reprezintă o fire specială de slăbiciune cauzată de delicatețea inimilor și de emoțiile puternice.

În consecință, sfatul meu adresat tinerelor femei este acela că voi sunteți scumpe pentru Allah (SWT) iar Islamul vă protejează sentimentele pentru a nu fi exploatare de tinerii bărbați iresponsabili care nu-și dau seama.

Pedeapsă ușoară pentru cei slabi

Versetul 25 se referă la un aspect interesant al îndurării și dreptății Islamului cu cei slabi, care în acest caz le privește pe fetele sclave. Allah (SWT) spune: **„... iar dacă s-au măritat și apoi preacurvesc, atunci ele să primească jumătate din pedeapsa cuvenită muierilor slobode.” (Coran 4:25).** Acest lucru vine în contradictoriu ceea ce este cunoscut despre legile vechilor romani și indieni, care au insistat pe pedepse exigente severe aplicate claselor mai inferioare. Islamul, pe de altă parte, este milos (îndurător) cu clasele inferioare și cheamă la atenuarea (ușurarea) pedepselor lor.

1. Versetele 26, 27 și 28 urmează apoi pentru a ne aminti de îndurarea și sensibilitatea de care Allah (SWT) dă dovadă în comportamentul nu numai cu comunitatea Profetului (SAWS), ci și cu toată umanitatea în general. Aceasta este de asemenea o formă de îndurare cu cei slabi. În această privință Allah (SWT) spune: **„Allah voiește să vă ușureze (lucrurile), căci omul a fost creat slab.”(Coran 4:28).** Haideți să citim versetele și să contemplăm la faptul cum Allah (SWT) ne arată dreptatea și îndurarea Sa și ne amintește nouă slăbiciunea noastră. **„Allah voiește să vă facă vouă limpezi (poruncile Sale) și să vă arate rânduielile acelor de dinainte de voi (cei bine călăuziți) și El vă iartă pe voi. Și Allah este Atoateștiutor și Înțelept. Și Allah voiește să vă ierte pe voi, în vreme ce aceia, care urmează poftele lor, râvnesc ca voi să vă abateți cât mai mult (de la El). Allah voiește să vă ușureze (lucrurile), căci omul a fost creat slab.”(Coran 4: 26-28).**

Dreptatea cu privire la bani și suflete

După ce am demonstrat diferite aspecte ale dreptății sociale cu privire la femei, familie și societate, este abordată dreptatea în comerț și tranzacții financiare. Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe**

nedrept, doar dacă este un negoț (legal), cu bună învoiala voastră...” (Coran 4:29). El (SWT) cheamă, de asemenea, la dreptate cu privire la viața omenească și la evitarea vărsării de sânge: **„Și nu vă ucideți voi înșivă! Allah este Îndurător cu voi!” (Coran 4:29).**

Nici un exces sau neglijență

În versetul 34, Allah (SWT) stabilește reguli care vor governa familiile musulmane. Bărbații, în încercarea lor de a fi drepiți cu soțiile lor, pot deveni prea indulgenți cu ele, iar acest lucru le poate conduce în cele din urmă pe unele soții la păcat. Acest verset ilustrează un echilibru islamic între fermitate și dreptate. În această privință, Allah (SWT) spune: **„Bărbații sunt protegiitori ai muierilor, datorită calităților deosebite cu care i-a dăruit Allah și datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor. Iar cele evlavioase (dintre femei) sunt ascultătoare și păzitoare (ale celor care trebuie păzite) în absența (soților lor), pe care și Allah le păzește. Pe acelea de a căror neascultare vă temeți, povățuiți-le, părăsiți-le în paturi și loviți-le! Dar dacă ele (revin și) ascultă de voi, atunci numai căutați pricină împotriva lor. Allah este Cel mai Înalt și Măreț.” (Coran 4: 34).** În Islam se așteaptă ca femeile să se supună soților lor pentru a-și menține viața de familie. Dacă femeiele se comportă greșit după ce li s-au dat toate drepturile, atunci bărbații nu ar trebui să le permită să facă tot ceea ce-și doresc de teamă să nu fie nedrepiți cu ele. Strictețea este necesară în acest caz. Mijloacele la care sunt sfătuiți să recurgă bărbații pentru a-și ajuta soțiile să revină la calea cea dreaptă sunt enumerate în aceste versete în ordinea în care acestea trebuie utilizate: muștrarea (avertismentul), abținerea de la împărțirea patului cu ele, și în final lovirea (bătaia). Ar trebui remarcat aici că bătaia trebuie aplicată numai în cazul unui comportament urât (rău) sau a unei nesupunerii grave și a unei încăpățănări, care au consecințe nefavorabile asupra bunăstării familiei și pot conduce la distrugerea ei. Bătaia, în consecință, este un caz rar, iar bărbații nu ar trebui să recurgă la ea ori de câte ori doresc sub pretextul că ea este menționată în Coran, neglijând legile precise care controlează această chestiune. Scopul bătaii nu este acela de a cauza durere, ci mai degrabă este acela de a o face pe soție să-și dea seama de greșeala ei. Cel mai bun exemplu de urmat în acest caz este Profetul Muhammed (SAWS) care nu a bătut niciodată o femeie sau o sclavă.

Să nu fii nedrept cu tine

Dreptatea devine din nou subiectul versetelor, atunci când Allah (SWT) avertizează împotriva politeismului: **„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic!” (Coran 4:36).** Aceasta pentru că politeismul este cea mai mare nedreptate pe care cineva poate să o facă față de sine însuși, deoarece versetele din sura Loqman indică: **„...Nu-I face lui Allah asociat, căci facerea de părtași este fărădelege mare!” (Coran 31:13).** În verset, Allah (SWT) extinde noțiunea dreptății și a binefacerii pentru a acoperi diferitele grupuri care includ societatea, în special cei slabi. Allah (SWT) spune: **„purtați-vă bine cu părinții”,** care înseamnă părinți, în special atunci când îmbătrânesc, și **„cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat și cu vecinul străin, cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre**

drepte, căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!” (Coran 4:36). Vezi cât de coerent este Coranul? Chiar dacă versetele diferă din punct de vedere al conținutului, ele toate se rotesc în jurul unei idei majore, care este dreptatea în toate formele posibile.

Obstacole în calea dreptății și a îndurării

Allah (SWT) enumeră caracteristicile nefavorabile care afectează în mod negativ capacitatea cuiva de a fi drept și îndurător, și anume zgârcenia și ipocrizia. Allah (SWT) spune: **„Acelora care sunt zgârciți și-i îndeamnă pe oameni la zgârcenie și ascund ceea ce le-a dăruit Allah din harul Său, le-am pregătit necredincioșilor pedeapsă umilitoare.” (Coran 4:37), „Și aceia care cheltuiesc banii lor (fac milostenie) numai ca să-i vadă oamenii și nu cred în Allah și nici în Ziua de Apoi. Iar acela căruia Șeitan îi este tovarăș, rău tovarăș are el! ” (Coran 4:38).**

„Allah nu este nedrept (față de nimeni), nici cât greutatea unui grăunte de praf”

După ce ne-a învățat despre dreptate, Allah (SWT) ne amintește de generozitatea și grația Sa. El ne tratează pe noi cu generozitatea Sa înainte de dreptatea Sa, atunci de ce omul disprețuiește să se comporte drept cu alții? Allah (SWT) spune: **„Allah nu este nedrept (față de nimeni), nici cât greutatea unui grăunte de praf, iar dacă este o binefacere, El o înmulțește și dă din partea Sa răsplată mare” (Coran 4:40).**

În următorul verset, Allah (SWT) ne amintește că Profetul (SAWS) va fi un martor în legătură cu dreptatea noastră în Ziua Judecății. Allah (SWT) spune: **„Și cum le va fi (celor nedrepti) când vom aduce din fiecare comunitate un martor și te vom face pe tine, (Muhammed), martor împotriva acestora?” (Coran 4:41).** Ca și când Allah (SWT) îi avertizează pe cei nedrepti să fie atenți și să se gândească asupra atitudinilor lor, deoarece Profetul (SAWS) va fi un martor al nedreptății lor. Mai mult, versetul aduce vești îmbucurătoare pentru cei drepti, din moment ce Profetul (SAWS) însuși va fi un martor al dreptății lor.

Apoi, urmează un verset crucial, care reprezintă esența surei, în care Allah (SWT) spune: **„Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă povățuiește Allah! Allah este Cel Care Aude Totul și Cel Care Vede Totul!” (Coran 4:58).**

Esența dreptății: supunerea față de Allah (SWT) și față de Profetul Său (SAWS)

Următorul verset face clar ca cristalul faptul că supunerea față de Allah (SWT) și față de Profetul Său (SAWS) constituie esența dreptății, deoarece Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și fiți cu supunere față de Trimisul Său și față de diriguitorii voștri (ulemaii (învățații) și cârmuitorii)! Apoi, dacă aveți neînțelegeri între voi (în legătură cu ceva), aduceți-le (pentru judecată) la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este mai bine și cu mai bune urmări.” (Coran 4:59).**

Recurgerea la legislația lui Allah și rezolvarea disputelor făcând referire la Coran și la Sunnah (Tradiția Profetului Muhammed (SAWS): spusele lui, faptele lui, modul lui de viață) sunt principalii susținători ai îndurării și dreptății în societate cu toate că ar putea să pară nedrepte. Acest lucru este clar în versetul 64; dacă credincioșii nu se supun poruncilor lui Allah (SWT) și Profetului Său (SAWS), ei vor fi nedrepti cu ei înșiși. Allah (SWT) spune: **„Noi nu trimitem nici un trimis, decât pentru a i se da ascultare, cu voia lui Allah. Și dacă, după ce au fost ei nedrepti cu propriile lor suflete, vor veni ei la tine și se vor ruga de iertare lui Allah și se va ruga pentru iertarea lor și Trimisul, îl vor afla ei pe Allah Iertător și Îndurător” (Coran 4:64).** Cum poate fi realizată dreptatea? Răspunsul îl găsim în versetul 65, în care Allah (SWT) spune: **„Însă nu! (Jur) pe Domnul Tău! Nu vor crede ei (cu adevărat) până ce nu te vor lua pe tine ca judecător pentru (certurile) care se iscă între ei și nu vor mai afla în sufletele lor temere față de ceea ce tu ai hotărât și nu se vor supune cu desăvârșită supunere (hotărârii tale).” (Coran 4:65).** Sfatul meu pentru toți credincioșii este acela ca întotdeauna să recurgă la învățăturile Coranului și la Sunnah Profetului (SAWS). Acceptă ceea ce Allah (SWT) și Profetul Său (SAWS) au poruncit și să nu eziți niciodată în urmarea poruncilor Profetului, din moment ce el este martorul dreptății tale în Ziua de Apoi.

Lupta pentru protejarea drepturilor celor slabi

Versetele continuă în discursul lor asupra războiului în exact un sfert întreg de hizb (Coranul este împărțit în 30 de juzuri (părți) și fiecare juz este împărțit în două hizburi, iar hizbul este împărțit în patru sferturi). Acest sfert începe cu versetul 74, în care Allah (SWT) spune: **„Să lupte, așadar, pe calea lui Allah aceia care dau viața lumescă de acum pentru Viața de Apoi! Iar acei care luptă pe calea lui Allah, de va fi ucis sau de va birui, Noi îi vom da mare răsplată! ” (Coran 4:74).** Care este legătura dintre acest sfert și dreptate? Pentru ca dreptatea să persevereze în societate, trebuie ca ea să fie susținută de o forță care protejează drepturile celor slabi. Lupta în Islam nu este un obiectiv final. Din contră, este o problemă de implementare a obiectivului. Dovada este versetul 75, în care Allah (SWT) spune: **„Și ce este cu voi de nu luptați pe calea lui Allah și pentru bărbații, muierile și copiii slabi care zic: „Doamne scoate-ne pe noi din cetatea asta cu neam nelegiuit și dă-ne nouă din partea Ta un ocrotitor și dă-ne nouă din partea ta un ajutor!” (Coran 4:75).** Interesant, cele mai multe legi și principii legate de război (de luptă) se găsesc în sura An-Nisa. Aceasta, deoarece femeile în primul rând sunt cele care îi fac pe *mujahidin* (luptătorii pentru cauza dreaptă a Islamului), și sunt de asemenea luptătoare în casele lor (în familiile lor). O femeie care îndură (rezistă) cu răbdare nedreptatea soțului este o *mujahidah* care luptă și devine martiră de o sută de ori pe zi. Putem deduce de aici că componenta legilor și principiilor de luptă în această sură, în mod special, este un fel de mesaj adresat femeilor, un mesaj care spune (și Allah știe cel mai bine), tu de asemenea, ești considerată o luptătoare pe calea lui Allah (SWT) atunci când ești răbdătoare cu soțul tău și când îți protejezi casa.

Influența Mass-Mediei asupra dreptății

Există, de asemenea, un verset important în acest sfert care se adresează oamenilor din Media din fiecare timp și loc. Descriind modul în care media influențează dreptatea, Allah (SWT) spune: „**Când vine la ei o știre de liniște sau de spaimă, ei o răspândesc de îndată. Dacă însă ei ar împărtăși-o Trimisului și cărmuitorilor lor, aceia dintre ei care caută să fie dumiriți, ar afla (adevărul)...**” (Coran 4:83). Media poate să aibă o influență negativă asupra judecătorilor și asupra opiniei publice, în măsura în care concepțiile pot schimba radical, influențând judecata multor oameni dreپți. Din acest motiv, zvonurile trebuie să fie în legătură cu autoritățile lor. În plus, cineva trebuie să se abțină de la denaturarea informației și de la tragerea de concluzii pripite. Versetul este un mesaj clar adresat musulmanilor din această perioadă, din moment ce Profetul (SAWS) va fi el însuși un martor al dreptății lor.

Pericolul ipocrițiilor

În plus, acum urmează un sfert întreg al unui hizb consacrat pericolului ipocrițiilor în societate. Allah (SWT) spune: „**De ce sunteți despărțiți în două grupuri în privința fățarnicilor, când Allah i-a întors (la necredință) pentru ceea ce au dobândit ei?...**” (Coran 4:88).

Menționarea ipocrițiilor vine ca o amenințare împotriva prezenței lor în societate, care reprezintă motivul major al pierderii dreptății și al pierderii de drepturi ale celor slabi. Ipocriții, pur și simplu, depravează societatea și valorile ei, în special valoarea dreptății.

Versetele continuă până când ajung la cel mai înalt sens al dreptății, dreptatea chiar și în timpul luptei. Allah (SWT) spune: „**O, voi cei care credeți! Dacă purcedeți (la luptă) pe calea lui Allah, luați bine seama...**” (Coran 4:94). Acestea sunt eticile de luptă pe care Islamul le promovează.

Fii pozitiv în obținerea dreptății

În versetele precedente, Coranul se adresează celor puternici și răspunzători, ordonându-le să fie dreپți și îndurători cu cei slabi. Cu toate acestea, versetul 97 îi îndeamnă pe cei slabi să fie pozitivi și activi, și să nu fie supuși sau învinși. Versetul clarifică faptul că cei slabi nu ar trebui să aștepte dreptatea în zadar, nici nu ar trebui să ceară îndurare de la alții. Allah (SWT) spune: „**Îngerii când iau sufletele celor care au fost nedreپți cu ei înșiși, le zic lor: „Ce ați făcut voi (pentru credința voastră)?” Și răspund ei: „Noi am fost slăbiți pe pământ!” Și le zic (îngerii): „Nu a fost pământul lui Allah destul de larg pentru ca voi să purcedeți în lume?” Adăpostul acestora este Gheena și ce soartă rea!**” (Coran 4:97).

Scurtarea (Qasr) Rugăciunii (este permisă scurtarea Rugăciunii obligatorii ca o îndurare de la Allah)

Allah (SWT) ne atrage apoi atenția asupra îndurării Sale nemărginite cu care El înconjoară creaturile și robii Săi, specificând scurtarea rugăciunilor și a rugăciunii din cauza fricii (rugăciuni speciale în situația unei frici deosebite sau a unui pericol) în versetul 101 în care Allah (SWT) spune: „**Iar dacă purcedeți spre alt pământ, nu va fi**

un păcat pentru voi de veți scurta Rugăciunea, dacă vă temeți că cei care nu cred vă vor pricinui vreun rău, căci necredincioșii vă sunt dușmani învederați.”(Coran 4:101). Prin acest verset, Allah (SWT) ne atrage atenția asupra îndurării Sale nemăsurate pentru a ne face și pe noi îndurători cu oamenii.

Dreptate cu minoritățile nemusulmane

În cele din urmă, observăm dreptatea islamică aplicată minorităților nemusulmane în societățile musulmane. Într-un incident care a avut loc în perioada Profetului Muhammed (SAWS), un musulman a comis o crimă (a omorât un hoț) și l-a acuzat pe un evreu pentru acest lucru. Un alt musulman știa adevărul, dar sub falsa impresie că este de partea fratelui său musulman, care urma să fie condamnat la o pedeapsă islamică prescrisă în cazul în care adevărul ar fi fost dezvăluit, el a preferat să păstreze această informație pentru el însuși și a depus mărturie falsă.

Drept urmare, sunt revelate versetele: **„Noi Ți-am trimis Cartea cu Adevărul, ca să judeci între oameni așa cum ți-a arătat Allah. Și nu fii apărător al celor haini!” (Coran 4:105).** Tonul devine chiar și mai sever, deoarece Allah (SWT) se adresează păcătoșilor nedrepti: **„Iar acela care dobândește o greșală sau un păcat și apoi îl pune pe seama unui nevinovat, acela s-a încărcat cu nedreptate și cu păcat vădit.”(Coran 4:12).** Allah (SWT) a demonstrat nevinovăția celui evreu proclamând aceste principii civilizate în comportamentul cu cei din alte religii.

O revenire la femei

Spre sfârșitul surei, există o revenire la principiile divine asociate femeilor în care este prezentată o accentuare deosebită a dreptății și a îndurării. Allah (SWT) spune: **„Ei îți cer sfatul în privința muierilor. Spune: „Allah vă stabilește rânduieli în privința lor și vă este vestit în Carte despre orfelinele (femei care au orfani), cărora nu le dați ceea ce le-a fost prescris...” (Coran 4:127).** Mai există de asemenea, o chemare la dreptate în cazul poligamiei: **„Și nu veți putea să vă purtați întocmai la fel cu (toate) soațele, chiar dacă ați” voi voi cu tot dinadinsul. Dar nu vă întoarceți cu totul (către vreuna dintre ele), lăsând-o (pe cealaltă) ca atârnată!...” (Coran 4:129).** Acest lucru este considerat o faptă nedreaptă a bărbaților care-și folosesc greșit autoritățile.

Să ai o poziție fermă în fața dreptății

Versetul 135, care urmează spre sfârșitul surei, ne amintește cu toată tăria de obiectivul surei: **„O, voi cei care credeți! Fiți făptuitori neclintiți ai dreptății, martori înaintea lui Allah, chiar împotriva voastră, împotriva părinților și rudelor – fie avuți sau săraci – căci Allah cunoaște cel mai bine ce este spre binele lor!” (Coran 4:135).**

Cuvântul *qauuamiin* (a rămâne ferm) este o formă exagerată a cuvântului *qa'im* (păzitorul dreptății) care este utilizat pentru a consolida semnificația expresiei „a rămâne ferm în fața dreptății”. Versetul ne avertizează, de asemenea, împotriva urmării propriilor noastre înclinații, care reprezintă un factor major în cauzarea nedreptății oamenilor.

Tirania împotriva oamenilor Cărții

Sura punctează apoi unele greșeli ale oamenilor Cărții, care au legătură cu subiectul materiei ei (surei), pentru a-i înștiința pe musulmani de faptele lor: **„Și din pricina ticăloșiilor celor care s-au iudaizat, Noi le-am oprit o parte din cele bune care le fuseseră îngăduite...” (Coran 4: 160)**. Datorită nedreptății lor, Allah (SWT) le-a interzis unele dintre bunurile halal (permise) care le fuseseră îngăduite.

Următorul verset demonstrează nedreptatea lor, deoarece Allah (SWT) spune: **„...și din pricina închiderii de către ei a drumului lui Allah pentru mulți (dintre oameni); Și din pricina luării de către ei a cametei –măcar că le-a fost oprită- și din pricina mâncării de către ei pe nedrept a averii oamenilor...” (Coran 4:160-161)**.

Allah (SWT) spune, de asemenea: **„O, voi oameni ai Cărții! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah alta decât numai adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este trimisul lui Allah, cuvântul Său pe care El l-a transmis Mariei și un duh de la El. Credeți, așadar, în Allah și în Trimișii Săi. Și nu spuneți „Trei!”**. Opriti-vă de la aceasta și va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. El este prea Înalt pentru a avea un fiu. Ale Lui (Allah) sunt cele din ceruri și de pe pământ și Allah este cel mai bun Protector. Niciodată Mesia nu va fi într-atât de semeț încât să nu se socotească rob al lui Allah, nici îngerii cei atât de apropiați (de El)! Pe aceia care se vor socoti într-atât de semeți și vor fi într-atât de trufași încât să nu se mai socotească robi ai Lui, îi va aduna la El cu toții.” (Coran 4: 171-172). Aceste două versete se ocupă de devierea din doctrina creștină. Menționarea acestui lucru aici servește la obiectivul surei, într-un alt mod. Devierea care a avut loc în religia lor și în cartea sfântă se datorează asuprii, pe care primele generații de creștini, au suferit-o în mâinile romanilor. Aceasta, într-un fel, sună ca un mesaj care îi îndeamnă pe credincioși să apere și să ajute Islamul, pentru a-l feri de divergența în care au căzut creștinii.

Aceste două versete sunt urmate de încă două, care implică o amenințare categorică împotriva nedreptății. Allah (SWT) spune: **„Pe aceia care nu cred și închid drumul lui Allah, pribegesc într-o rătăcire îndepărtată. Pe aceia care nu cred și sunt nedrepti, Allah nu-i va ierta nicidecum, nici nu-i va calauzi pe ei pe un drum.” (Coran 4:168-169)**.

Aceasta a fost sura An-Nisa, o chemare la respectarea dreptății și îndurării la nivelul tuturor claselor sociale. Mai mult, această sură are avantajul că conține cel mai mare număr cu referire la cele mai frumoase nume ale lui Allah (SWT) în ultimele sale versete (42 de referiri). Aceste nume includ pe cele ale cunoașterii și înțelepciunii (Cel Înțelept și Cel Atoateștiutor), pe cele ale abilității (capacității), compasiunii, iertării, toate acestea indică dreptatea lui Allah, compasiunea Sa, și înțelepciunea în toate legile pe care El le-a proclamat pentru realizarea dreptății.

Frați și surori în Islam, vă rog citiți sura An-Nisa cu intenția de a aplica dreptatea mai întâi în viețile voastre, acasă împreună cu familia voastră (în special cu soțiile și părinții), apoi cu vecinii voștri și cu oamenii din societatea voastră indiferent de religia lor sau de clasele sociale.

Sura Al-Ma'ide (Sura Mesei)

Sura Al-Ma'ide este o sură medinită, deși unele din versetele ei au fost revelate în Mekke după hajjetul weda' (pelerinajul de bun rămas pe care l-a îndeplinit Profetul (SAWS)). Ea a fost revelată după sura Al-Feth și urmează în Coran după sura An-Nisa. Este alcătuită din 120 de versete și este singura sură din Coran care începe cu: „**O, voi cei care ați crezut...**” (Coran 5:1). Această expresie se repetă în Coran de 88 de ori, 16 dintre ele se regăsesc în sura Al-Ma'ide.

Abdullah Ibn-Mes'ud a spus: „Dacă auzi „**O, voi cei care ați crezut...**”, ascultă cu atenție, deoarece, ori este vorba despre un lucru bun pe care ar trebui să-l faci ori este vorba despre un păcat rău care îți este interzis să-l comiți.”

Semnificația expresiei „**O, voi cei care ați crezut...**” este „O, voi cei care ați crezut cu adevărat în Allah, acceptați-L pe Allah ca pe Stăpânul vostru și adorați-L pe El, ascultați-L și supune-ți-vă Lui.”

Obiectivul acestei sure se află în chemarea

Obiectivul acestei sure este clar exprimat în prima chemare, deoarece Allah (SWT) spune: „**O, voi cei care ați crezut! Țineți-vă cu statornicie învoielile...**” (Coran 5:1); îndemnându-i astfel pe musulmani să-și îndeplinească angajamentele. Sura indică toate tipurile de angajamente, care se extind începând cu responsabilitatea omenirii asupra pământului și continuă până la problemele legate de supunere, cum ar fi Rugăciunea și purtarea hijabului (vălului Islamic). De asemenea, scoate în evidență abținerea de la faptele interzise, cum ar fi consumarea alcoolului și posedarea unor bani obținuți în mod ilegal.

Chemarea „**O, voi cei care ați crezut...**”, așa cum am menționat anterior, nu se repetă atât de mult în nici o altă sură din Coran așa cum se repetă în sura Al-Ma'ide. Chiar și sura Al-Baqara, care este alcătuită din mai multe versete, conține numai zece chemări similare. Aceste chemări constituie ideile principale ale surei; oriunde apare o chemare, sura se ocupă de o nouă idee, un set nou de interdicții și porunci sunt prezentate. Sura continuă fără piedici de la una la cealaltă din aceste șaisprezece porunci, îndemnându-ne să ne îndeplinim angajamentele.

Soția Profetului Aîşe RA (Allah să fie mulțumit de ea!) a spus: „Sura Al-Ma'ide este ultima din revelațiile Coranului. De aceea, consideră helal (faptele permise) ceea ce ai găsit în ea dintre lucrurile helal, și consideră haram (faptele interzise) ceea ce ai găsit în ea dintre lucrurile interzise.”

Această sură conține ultimul verset al legislației islamice, care a fost revelat în timpul pelerinajului de bun-rămas, în care Allah (SWT) a spus: „**...În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!...**” (Coran 5:3). Obiectivul surei începe să devină mai clar; acum pentru că religia, învățăturile ei, principiile ei sunt complete, îndeplinește-ți obligațiile tale față de Allah (SWT), menține-le și recunoaște ceea ce religia consideră helal și evită ceea ce ea consideră haram. Ea este de fapt sura helalului și a haramului în Islam.

Principalele idei ale surei

Așa cum am menționat și mai devreme, chemarea „**O, voi cei care ați crezut...**” ne conduce către o nouă idee și către o nouă poruncă detaliată. Este izbitor faptul că toate versetele surei se învârt în jurul următoarelor idei principale care demonstrează o mulțime de principii helal și haram:

1. Mâncare, băutură, vânat (pradă) și sacrificiu.
2. Familia și căsătoria.
3. Credința și keffara (acte recomandate de caritate și post, îndeplinite în semn de regret (ca o căință) pentru comiterea unui act ilegal).
4. Principii de adorare.
5. Verdicte, reguli judiciare, mărturii și realizarea dreptății.
6. Organizarea de relații musulmane cu alte religii, în special cu evreei și creștinii.

Există o subliniere deosebită în această sură a ceea ce este helal și haram în privința mâncării, băuturii, mărturiei și sacrificiului, care este pusă în legătură cu titlul surei „Al-Ma’ide” (mai exact: masa servită). Mâncarea este o necesitate biologică, însă, ceea ce este helal și haram în ea, trebuie cercetat cu atenție. Deci, cele mai mici aspecte materiale ale vieții trebuie tratate cu aceeași atenție.

În plus, legislația este rezervată numai lui Allah (SWT) Singurul, iar aceasta este accentuată în acest moment în toate privințele principiilor helal și haram, începând de la: „... **Allah orânduiește ceea ce El voiește.**” (Coran 5:1) și continuând cu cele trei versete care avertizează împotriva rătăcirii de la legea lui Allah și aplicarea alteia decât cea pe care a revelat-o Allah. Într-unul din aceste versete Allah (SWT) spune: „...**Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt nelegiuiți.**” (Coran 5:44).

Progres și coerență în Coran

Obsearvă legătura dintre surele anterioare ale Coranului și sura Al-Ma’ide. Sura Al-Baqara ne informează în legătură cu responsabilitatea omului de pământ. După aceasta, sura Al-’Imran ne îndeamnă să perseverăm și să fim statornici. Apoi, sura An-Nisa ne spune că pentru a persevera, noi trebuie să respectăm dreptatea și compasiunea cu cei slabi. Recapitulând toate acestea, sura Al-Ma’ide ne poruncește să îndeplinim toate cele sus menționate.

Astfel, sura Al-Ma’ide ne îndeamnă să fim drepecți cu soțiiile noastre, cu cei slabi și cu întreaga omenire. De asemenea, ne îndeamnă să menținem modul de viață pe care Allah (SWT) l-a trasat pentru noi în sura Al-Baqara. De aceea Allah (SWT) a inclus în ea versetul 3, care declară desăvârșirea modului de viață pe care El l-a creat.

În plus, observă aranjarea treptată a surelor din Coran în timp ce se adresează oamenilor Cărții:

Sura **Al-Baqara**: o relatare a greșelilor oamenilor Cărții și o chemare a musulmanilor de a se diferenția de ei.

Sura **Al-’Imran**: o discuție liniștită despre doctrinele lor; una dintre ele subliniază caracteristicile pe care le au în comun cu musulmanii.

Sura **An-Nisa**: o critică a caracterului excesiv al oamenilor Cărții și a deosebirilor în legătură cu Isa (AS) (Isus).

Sura **Al-Ma'ide**: o confruntare puternică, deoarece Allah (SWT) spune: **„Necredincioși sunt și aceia care spun: „Dumnezeu este al treile din trei”” (Coran 5:73).**

Din cele de mai sus menționate putem concluziona faptul că Islamul se apropie de celelalte religii într-un mod foarte progresiv și treptat.

Prima chemare: Țineți-vă cu statornicie învoielile

„O, voi cei care credeți! Țineți-vă cu statornicie învoielile. Vă este îngăduită vouă (să mâncați carne de) vită (en'am = vite, cămile, oi și capre)..” (Coran 5:1). Care poate să fie legătura dintre îndeplinirea obligațiilor și legitimarea sacrificiului și mâncarea de carne de vită? Allah (SWT) nu a început prin declararea a ceea ce este haram sau ilegal, ca să evite interpretarea respingătoare a surei. Din contră, ceea ce este helal sau legal a fost menționat imediat după porunca de îndeplinire a obligației. Astfel, **„Țineți-vă cu statornicie învoielile”** este urmat de **„Vă este îngăduită vouă”** pentru a dovedi nemărginita compasiune și îndurare cu care Allah (SWT) binecuvântează această comunitate.

Într-adevăr, aceasta este o metodă pe care chemătorii la Islam ar trebui să o utilizeze pentru a câștiga și mai multe inimi. Cei care cheamă la Islam nu ar trebui să înceapă cu ceea ce a interzis Allah (SWT), dacă ei intenționează să-i călăuzească pe oameni la calea cea dreaptă. De vreme ce la origine totul este permis, un chemător la Islam ar trebui să înceapă prin informarea oamenilor cu ceea ce le este permis și mai târziu le va indica lor ceea ce este interzis.

Ca o completare la compasiunea și bunătatea ce caracterizează discursul aici, mai există și o altă semnificație a primei chemări. Ni se spune în acest verset să ne îndeplinim obligațiile noastre astfel că, cantitatea de lucruri helal (permise) care ni s-a oferit nu s-a limitat mai apoi, așa cum s-a întâmplat în cazul evreilor.

Este izbitor faptul că aceeași idee, mai sus menționată, se află de fapt și în cele două sure care precedă și urmează sura Al-Ma'ide (Sura An-Nisa și sura Al-An'am). În sura An-Nisa, Allah (SWT) spune: **„Și din pricina ticăloșilor celor care s-au iudaizat, Noi le-am oprit o parte din cele bune care le fuseseră îngăduite...” (Coran 4:160).** Mai mult, în sura Al-An'am Allah (SWT) spune: **„Iar acelora care s-au iudaizat le-am oprit Noi pe toate cele cu o unghie...” (Coran 6:146).** Dar pentru ce a fost interdicția? **„...Astfel i-am pedepsit Noi pentru fărădelegea lor și Noi spunem numai Adevărul.” (Coran 6:146).** Ei nu și-au îndeplinit obligațiile lor față de Allah (SWT) încât El i-a privat pe ei de unele lucruri helal, care le fuseseră deja permise. Astfel, musulmani, fiți precauți să nu faceți ceea ce au făcut ei (evreii), ca să nu primiți aceeași pedeapsă.

A doua chemare: „...Nu pângăriți rânduielile lui Allah...” (Coran 5:2)

Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Nu pângăriți rânduielile lui Allah...” (Coran 5:2).** Să nu schimbați caracteristicile religiei lui Allah (SWT), în termenii poruncilor și interdicțiilor: **„...Nici luna sfântă, nici animalele de jertfă, nici zgărzile, nici pe cei care se îndreaptă spre Casa Sfântă, căutând har și mulțumire la**

Domnul lor! Dacă ați terminat Pelerinajul, atunci puteți vâna. Să nu vă întărați ura împotriva unui neam care v-a împiedicat în drumul spre Moscheea Sacră să-(i) atacați. Întrajutorați-vă în plinirea faptelor bune și în evlavie, dar nu vă ajutați la păcat și la nedreptate!...” (Coran 5:2).

Primul verset este astfel o afirmație a necesităților vieții, iar cel de-al doilea este o declarație a unui set de principii ale unei ființe deosebite:

- Dreptatea; accentuând obiectivului surei An-Nisa de stabilire a dreptății, deoarece Allah (SWT) spune: „...**Să nu vă întărați ura împotriva unui neam care v-a împiedicat în drumul spre Moscheea Sacră să-(i) atacați...**” (Coran 5:2).
- Colaborarea; accentuând unul din mesajele surei Al-’Imran, de ex. unitatea și evitarea dezacordului, deoarece Allah (SWT) spune: „...**Întrajutorați-vă în plinirea faptelor bune și în evlavie, dar nu vă ajutați la păcat și la nedreptate!...**” (Coran 5:2).
- Taqua (pietate, evlavie și frică de Allah (SWT)). Allah (SWT) spune: „**Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedespă.**” (Coran 5:2). Aceasta ne amintește că această Carte Sfântă este „...**este o călăuzire pentru cei pioși.**” (Coran 2:2), așa cum am menționat la începutul surei Al-Baqara.

Apoi urmează cel de-al treilea verset, în care Allah (SWT) spune: „**Vă sunt oprite mortăciunea, sângele (scurs)...**” (Coran 5:3), indicând faptul că prima obligație care trebuie îndeplinită este cea a mâncării helal, pentru că un musulman nu trebuie să mănânce niciodată mâncare stricată.

După această indicație urmează cel de-al cincilea verset: „**Astăzi vă sunt îngăduite vouă cele bune. Mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura este îngăduită vouă, iar mâncarea voastră le este îngăduită și lor. (Vă sunt îngăduite) femeile virtuose, dreptcredincioase, dar și femeile virtuose ale aceloră cărora le-a fost dăruită Scriptura înaintea voastră...**” (Coran 5:5). Versetul, așa cum putem observa aici, punctează două tipuri de helal: mâncare helal și femei bune, indiferent dacă sunt musulmane sau *kettabiyyat* (dintre oamenii Scripturii), atât timp cât ele sunt caste și bine manierate. Această permisiune este un gest deosebit care denotă toleranța de care dă dovadă Islamul în comportamentul cu oamenii Scripturii. Chiar și într-o sură care se adresează cu asprime lor, femeile caste sunt declarate helal pentru musulmani, indiferent dacă femeile sunt musulmane sau sunt dintre oamenii Scripturii.

În același verset, Allah (SWT) spune: „**În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!...**” (Coran 5:3). Importanța acestui verset constă în faptul că închide toate principiile Islamului. Legătura dintre acest verset în special și subiectul surei este aceea că obligațiile nu există decât dacă există un anumit fel de terminare. Din moment ce acum religia este desăvârșită, voi credincioși trebuie să vă îndepliniți obligațiile față de ea și trebuie să corespundă cu legile ei.

Odată, un evreu i-a spus lui Omar Ibn Al-Khattab (RA) (Allah să fie mulțumit de el!): “O, emir al credincioșilor! Există un verset în Cartea Sfântă, care este recitat de către voi toți (musulmanii), și care dacă ne-ar fi fost revelată nouă, am fi considerat acea zi

(ziua în care a fost revelată, zi de sărbătoare)”. Omar Ibn Al-Khattab (RA) a întrebat: „...**În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!...**” (Coran 5:3). Omar a răspuns: „Fără îndoială, noi știm când și unde a fost revelat acest verset Profetului. Era o zi de vineri, iar Profetul stătea pe (muntele) Arafat (în ziua de Hajj)” ”.

Există o caracteristică subtilă ce poate fi observată aici. Cele mai multe versete ale acestei sure se sfârșesc cu cuvinte destul de puternice, în special versetele introductive. De exemplu, Allah (SWT) spune: „...**căci Allah este aspru la pedeapsă!**” (Coran 5:2) și „...**căci Allah socotește degrabă!**” (Coran 5:4). Singura excepție este cel de-al treilea verset care menționează legislația în cazul unei situații urgente, unde Allah (SWT) spune: „...**Și dacă cineva este silit de foame (să mănânce din cele oprite) (dacă este obligat de nevoie)...**” și concluzionează prin arătarea îndurării Sale spunând: „Allah este Iertător și Îndurător”. (Coran 5:3).

Cea de-a treia chemare: bunul spiritual

Allah (SWT) spune: „**O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru Rugăciune, spălați-vă fețele voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (spălați-vă) picioarele voastre până la glezne!...**” (Coran 5:6).

Unii se pot întreba de ce acest verset a fost revelat într-o sură în care este vorba despre îndeplinirea obligațiilor. Într-adevăr, sura începe cu o afirmație despre necesitățile biologice (de ex. mâncare și căsătorie) și plăceri lumești, și deci este logic ca sura să continue cu plăceri spirituale și cu puritatea spirituală, care în mod firesc începe cu wudu' (abluțiunea). Astfel, sura atinge toate tipurile de plăceri: plăcerea adorării, și de asemenea plăcerea lumească. De aici, putem trage concluzia că legile Islamului sunt inclusive, deoarece legile legate de comportament însoțesc pe cele legate de adorare.

O altă caracteristică subtilă în sura Al-Ma'ide este aceea că, aproape după fiecare zece versete, există un verset care ne amintește de obligația noastră față de Allah (SWT). Această obligație este menționată în sură de unsprezece ori în versete clare, care pun o întrebare musulmanilor.

Acum pentru că ordinea vieții, care a fost stabilită pentru tine, este completă, îți vei îndeplini obligația față de ea?

Allah (SWT) spune în versetul cu numărul șapte: „**Și aduceți-vă aminte de harul lui Allah asupra voastră și de legământul pe care El l-a făcut cu voi, atunci când ați zis: „Am auzit și ne-am supus!” ...**”(Coran 5:7). Se observă aici că există o legătură între acest verset și versetul din sura Al-Baqara: „...**Și ei au zis: „Noi auzim și ne supunem! Iertarea Ta (o implorăm), Doamne, și la Tine este întoarcerea!”** (Coran 2:285). Credincioșii spun asta, în timp ce evreii spun: „**Am auzit, dar nu ne supunem!**” (Coran 2:93). Aceasta face și mai clar legăturile dintre obiectivele și ideile surelor Coranului.

Cea de-a patra chemare (dreptatea)

Sucesiunea versetelor continuă până când ajunge la cea de-a patra chemare, în versetul în care Allah (SWT) spune: „**O, voi cei care credeți! Fiți statornici (în**

îndatoririle voastre) față de Allah și (fiți) martori drepti! Să nu vă împingă ura împotriva unui neam să nu fiți drepti! Fiți drepti căci aceasta este mai aproape de evlavie! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Bine Știutor a ceea ce faceți voi!” (Coran 5:8).

După tratarea subiectului legat de îndeplinirea obligațiilor în ceea ce privește mâncarea, băutura, căsătoria și abluțiunea, versetele se concentrează acum pe o problemă foarte importantă, care este dreptatea. Dreptatea este o obligație care trebuie să fie îndeplinită, chiar și cu aceia pe care îi urăm sau cu care ne luptăm. Acest verset reprezintă un stâlp foarte important al toleranței Islamului și al dreptății lui față de alte părți.

Cea de-a cincea chemare (Amintește-ți de binecuvântările lui Allah asupra ta)

Cel de-al unsprezecelea verset ne amintește că Allah (SWT) îi protejează pe credincioși de trădarea dușmanilor; astfel, credincioșii trebuie să se teamă de Allah și să îndeplinească poruncile Lui. **„O, voi cei care credeți! Aduceți-vă aminte de binefacerile lui Allah asupra voastră! În ziua când unii oameni au voit să întindă mâinile lor spre voi (pentru a vă ataca), El a oprit mâinile lor de la voi. Fiți cu frică de Allah! În Allah trebuie să se încreadă dreptcredincioșii!” (Coran 5:11).**

Allah (SWT) își îndeplinește promisiunile făcute nouă. Una din aceste promisiuni divine este menționată în versetele cu numărul nouă, în care Allah (SWT) spune: **„Allah le-a făgăduit celor care cred și plinesc fapte bune iertare și răsplată nemăsurată.” (Coran 5:9).** În lumina acestui verset, vom fi noi capabili să respectăm obligațiile noastre față de Allah (SWT)?

Evreii și promisiunile lor

Allah (SWT) dă exemplul de oameni care au încălcat promisiunile lor făcute cu Allah (SWT), și nu s-au comportat conform principiului prezentat în versetul în care Allah (SWT) spune: **„am auzit și ne-am supus” (Coran 2:285)**, așa cum El a poruncit. Aceștia au fost evreii. Allah (SWT) spune: **„Allah a încheiat un legământ cu fiii lui Israel. Noi am ales doisprezece dintre mai marii lor. Și Allah a zis: „Eu voi fi cu voi, dacă veți împlini Rugăciunea, veți achita Dania, veți crede în Trimișii Mei și îi veți ajuta și veți da lui Allah un bun împrumut. Atunci Eu voi șterge faptele voastre rele și vă voi duce să intrați în Grădini pe sub care curg râuri. Acela dintre voi care se va întoarce la necredință, după aceasta, rătăcește de la drumul cel drept.”” (Coran 5:12).**

Deci, care a fost rezultatul? Allah (SWT) spune: **„Apoi, din cauza încălcării legământului lor, i-am blestemat Noi și le-am împietrit inimile...” (Coran 5:13).** Allah (SWT) ne avertizează cu fermitate în acest verset să nu fim ca aceștia care au încălcat legămintele (promisiunile) lor, dacă nu mânia și blestemul lui Allah se va abate asupra lor.

Povestea lui Musa (Moise) (AS) și a poporului său

Versetele continuă pentru a descrie ceea ce a avut loc între Musa (AS) și evrei, atunci când li s-a cerut să intre pe pământul cel sfânt (Palestina), pe care Allah (SWT) i l-a promis lor. Allah (SWT) spune: **„O, popor al meu! Intrați în pământul sfânt, pe care Allah vi l-a hărăzit și nu dați înapoi, (refuzând lupta), căci veți fi cei care pierd! Auzis ei: „O, Moise, acolo este un neam de oameni puternici. Noi nu vom intra în el până ce ei nu vor ieși din el. Dacă vor ieși ei, atunci vom intra noi!”” (Coran 5:21-22).** Ei nu s-au supus și au încălcat legământul lor făcut cu Allah (SWT), iar în consecință au fost pedepsiți de El. Allah (SWT) spune: **„Allah i-a răspuns: „(Țara) asta le va fi oprită vreme de patruzeci de ani, în care vor rătăci prin lume...”(Coran 5:26).** Deci, Allah (SWT) a refuzat intrarea lor pe pământul sfânt pe o perioadă de patruzeci de ani.

Am menționat anterior faptul că Allah (SWT) începe sura spunând: **„O, voi cei care credeți! Țineți-vă cu statornicie învoielile! Vă este îngăduit vouă (să mâncați carne de) vită, în afară de ceea ce vi s-a prescris.” (Coran 5:1).** Aceasta este pentru a încuraja îndeplinirea promisiunilor, pentru ca El (SWT) să nu-i priveze pe musulmani de lucruri permise pentru o comunitate. În această poveste, Allah (SWT) ne spune că El a stabilit multe restricții evreilor din cauza faptului că aceștia au încălcat înțelegerile lor. Astfel, mesajul principal al acestei sure este acela că dacă o persoană respectă legământul, Allah (SWT) ușurează lucrurile pentru el. Pe de altă parte, dacă o persoană încălcă legământul, Allah (SWT) face lucrurile mai greu pentru el.

Povestea celor doi fii ai lui Adem (AS)

Allah (SWT) spune: **„Istoriște-le lor povestea celor doi fii ai lui Adem, așa cum a fost ea cu advărat! Când au adus ei ofrandă (au sacrificat), cea adusă de unul dintre ei a fost primită iar cea adusă de celălalt nu a fost primită.”(Coran 5:27).** Fiul lui Adem l-a omorât pe fratele său nebunește (lipsit de chibzuință), din cauza mâniei, invidiei și a urii lui. Legătura dintre povestea celor doi fii ai lui Adem și cea a evreilor și a intrării lor pe pământul sfânt este aceea că amândouă poveștile reprezintă un exemplu al încălcării legămintelor. În timp ce evreii au încălcat legământul încheiat cu Allah (SWT) din cauza lașității, fiul lui Adem l-a încălcat din cauza nechibzuinței sale. Reprezentând cele două extreme, ambele exemple duc la nerespectarea promisiunilor făcute cu Allah (SWT). Islamul, pe de altă parte, întotdeauna ne sfătuiește să alegem calea de mijloc în toate problemele.

Imediat după această poveste urmează versetul cu numărul 32 pentru a comenta asupra lui. Allah (SWT) spune: **„De aceea am prescris Noi pentru fiii lui Israel că cel care ucide un suflet nevinovat de uciderea altui suflet sau de o altă stricăciune pe pământ, este ca și când i-ar ucide pe toți oamenii, iar cel care lasă în viață un suflet este ca și când i-ar lăsa în viață pe toți oamenii.”(Coran 5:32).**

Deci, crima nu este numai un asalt, ci de asemenea o amenințare pentru întreaga societate.

Există în consecință un drept public, care trebuie protejat.

Cea de-a șase chemare: (strădania (lupta) pe calea lui Allah)

Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Fiți cu frică de Allah, căutați calea pentru a vă apropia de El și luptați pe calea Lui. Poate că voi o să izbândeți!”**

(Coran 5:35). Astfel, după prezentarea amenințării corupției, Allah (SWT) le poruncește credincioșilor în versetul cu numărul 35 să se străduiască pe calea lui Allah și să lupte împotriva corupției.

Merită să menționăm faptul că, în Coran, hotărârea de a îndeplini jihadul (străduindu-te pe calea lui Allah) este întotdeauna justificată. De exemplu, în sura An-Nisa, jihadul este declarat pentru a-i ajuta pe aceia care se cred slabi din rândul bărbaților, femeilor și copiilor. În legătură cu aceasta Allah (SWT) spune: **„Și ce este cu voi de nu luptați pe calea lui Allah și pentru bărbații, muierile și copiii slabi ...” (Coran 4:75).**

Cea de-a șaptea, opta și noua chemare: (Niciodată să nu imiți orbește)

Versetele ajung la o nouă subdiviziune a Coranului pentru a descrie trei chemări de păstrare a identității distinctive a musulmanului. Cea de-a șapte chemare este scoasă în evidență în următorul verset, în care Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Nu-i luați pe iudei și pe creștini ca aliați! Ei sunt aliați unii cu alții. Aceia dintre voi care vi-i faceți aliați sunteți ca și cum ați face parte dintre ei. Allah nu călăuzește pe calea cea bună un neam de oameni nelegiuți. (Coran 5:51).**

Cea de-a opta chemare este ilustrată în următorul verset în care Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Acela dintre voi care se leapădă de religia sa (să știe) că Allah va aduce (în locul lui) un neam (de oameni) pe care-i iubește și care-L iubesc pe El, blânzi față de dreptcredincioși și aspri cu necredincioșii, care vor lupta pe calea lui Allah...” (Coran 5:54).**

A noua chemare, la rândul ei, se face referire la ea în versetul următor în care Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Nu-i luați ca aliați pe aceia care au luat religia voastră în derâdere și în bătaie de joc, fie dintre cei cărora le-a fost trimisă Cartea înaintea voastră, fie dintre necredincioși, și fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși! (Coran 5:57)**

Versetele precedente nu au ca scop degradarea (înjosirea) celorlalte religii, ci mai degrabă ele urmăresc păstrarea identității musulmane. Versetele sunt o chemare la obținerea unei supunerii totale față de Islam. Sura Al-Ma'ide nu interzice interacțiunea cu oamenii Cărții. Acest lucru este evident în versetele precedente, cum ar fi în versetul al cincilea: **„Astăzi vă sunt îngăduite vouă cele bune. Mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura este îngăduită vouă, iar mâncarea voastră le este îngăduită și lor. (Vă sunt îngăduite) femeile virtuozose, dreptcredincioase, dar și femeile virtuozose ale aceloră cărora le-a fost dăruită Scriptura înaintea voastră...” (Coran 5:5).** Acest verset permite căsătoria cu femeile Oamenilor Cărții.

Astfel, arătarea toleranței și îndurării sunt recomandate în relația noastră cu Oamenii Scripturii. Cu toate acestea, aceasta nu trebuie să fie dusă prea departe astfel încât să conducă la pierderea identității musulmane și a supunerii față de Islam.

Remarcă, de asemenea, faptul că subdiviziunea precedentă a Coranului avertizează împotriva judecării sau a acționării cu ceea ce Allah (SWT) nu a revelat. Acest lucru a fost remarcat în următoarele versete, în care Allah (SWT) spune:

„...Iar aceia care nu, judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt necredincioși” (Coran 5:44).

„...Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt nelegiuți” (Coran 5:45).

„...Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt netrebnci.” (Coran 5:47).

„Și, oare, voiesc ei judecata din vremea păgâniei?! Dar cine, oare, ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?” (Coran 5:50).

Legătura dintre versetele menționate anterior și cele trei chemări, în discuție, este aceea că imitarea oarbă a altora reprezintă principalul motiv de judecare și acționare după ceea ce Allah (SWT) nu a revelat. O, tineri! Îndepliniți-vă obligația de abandonare a imitării oarbe; îndepliniți-vă obligațiile supunându-vă religiei voastre și respectând decretele (hotărârile) și interdicțiile ei.

Delicatețea iubirii

Una din grațiile Sfântului Coran se regăsește în cea de-a opta chemare, în care Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Acela dintre voi care se leapădă de religia sa (să știe) că Allah va aduce (în locul lui) un neam (de oameni) pe care-i iubește și care-L iubesc pe El, blânzi față de dreptcredincioși și aspri cu necredincioșii, care vor lupta pe calea lui Allah...” (Coran 5:54).** Sfântul Coran folosește delicatețea și dragostea pentru a avertiza împotriva celei mai periculoase situații, cu care cineva poate să se confrunte: întoarcerea de la Islam (renunțarea la Islam).

Versetul nu susține faptul că aceia care renunță la Islam vor fi torturați și vor fi aruncați în Iad. Din contră, Allah (SWT) amenință folosind un ton al iubirii și nu unul aspru. După afirmațiile și poruncile severe care sunt folosite în sură urmează o chemare blândă pentru a lăsa un efect special asupra sufletului.

A zecea chemare („Nu opriți bunătățile pe care Allah vi le-a îngăduit...” (Coran 5:87)).

Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Nu opriți bunătățile pe care Allah vi le-a îngăduit, și nu călcați (poruncile), căci Allah nu-i iubește pe cei care încalcă (poruncile)!” (Coran 5:87).**

Acest verset le cere credincioșilor să nu interzică ceea ce Allah (SWT) le-a îngăduit. Numai Allah (SWT) are dreptul să satbilească ceea ce este permis și ceea ce nu este. Allah (SWT) interzice lucruri dăunătoare și permite lucruri bune și folositoare. Această idee este confirmată de versetul care urmează și în care Allah (SWT) spune: **„Mâncați din ceea ce Allah v-a dăruit, ca fiind îngăduit și bun, și fiți cu frică de Allah, în care voi credeți!” (Coran 5:88).**

Legătura dintre cea de-a zecea chemare și a doua este aceea că este păcat să interzici ceea ce este permis, legal, la fel cum este păcat să permiți ceea ce este ilegal; este un act de nesupunere față de Allah (SWT) și un act de schimbare a legilor Sale. De aceea, caracteristicile a ceea ce este legal și ilegal sunt clarificate treptat. Astfel, fiecare verset adaugă un nou concept pentru a completa regulile hotărâte musulmanilor.

Cea de-a unsprezecea chemare: (băuturi ilegale)

După ce ne-am ocupat de lucrurile bune pe care Allah (SWT) le-a permis, versetele continuă pentru a se ocupa de ceea ce este interzis (în aceeași ordine în care au fost prezentate primul și al doilea verset). Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Vinul, jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru precizare) sunt**

numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândați!”(Coran 5:90).

Din moment ce sura începe cu prezentarea mâncării interzise, ea trebuie de asemenea să indice și ce băuturi sunt interzise, de vreme ce numele ei este Al-Ma'ide (Masa). Principalul scop aici este de a avertiza musulmanii împotriva perimierii plăcerilor vieții care sunt interzise. Versetul îi invită pe musulmani să-și îndeplinească promisiunile în relația lor cu Allah (SWT) și să nu guste nici măcar un strop de vin, deoarece alcoolul poate duce la dușmănie și ură între membrii unei națiuni.

Remarcă faptul că versetul se ocupă de problema vinului cu asprime și îl asociază cu altarele și cu divinitatea care sunt rămășițe ale politeismului. Obiectivul acestei amenințări este acela de a proteja națiunea de această obișnuință distrugătoare. O altă observație este aceea că Coranul folosește „evită-l” pentru a indica în ce măsură Islamul interzice consumarea alcoolului.

Cea de-a doisprezecea și a treisprezecea chemare: (Fii conștient de ceea ce produce durere în ceea ce este permis și în ceea ce este interzis)

Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Allah vă istitește cu un vânat, pe care îl puteți prinde cu mâinile voastre sau cu lăncil voastre, pentru ca să știe Allah cine se teme de El când (omul nu) este văzut (de altcineva)...” (Coran 5:94).**

Acest verset îi avertizează pe musulmani împotriva îndurerărilor cu care se pot confrunța și care au ca scop testarea credinței lor și a aplicării constrângerilor a ceea ce este permis și interzis.

Acest verset a fost revelat atunci când companionii se aflau în starea de ihram (sfințenia pelerinului, ihramul reprezintă îmbrăcăminte pelerinului și anumite condiții pe care trebuie să le respecte atunci când se află în această stare atunci când îndeplinește hajjul sau 'Umra). Allah (SWT) i-a testat pe ei poruncindu-le lor să nu vâneze indiferent de accesibilitatea jocurilor din jurul lor. Versetul care urmează confirmă aceeași semnificație. În privința acesteia, Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Nu ucideți vânatul când sunteți în stare de sancralizare (ihram)” (Coran 5:95).** Există o coerență evidentă între începutul și sfârșitul surei în sensul că ambele se concentrează pe regulile vânatului.

Cea de-a paisprezecea chemare: (Să nu îngreunezi lucrurile pentru tine însuși)

Chemarea continuă până când ajungem la ceea ce Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Nu întrebați despre lucruri care, dacă vi s-ar descoperi, nu v-ar plăcea! Însă, dacă întrebați despre ele, în timp ce Coranul este revelat, atunci ele vi se vor descoperi. Însă Allah vă va ierta pentru ele, căci Allah este Iertător și Blând.” (Coran 5:101).** Allah (SWT) prezintă în acest verset una din regulile referitoare la problema permisului și a interzisului pe care mulți oameni au înțeles-o greșit. Cunoștințele lor limitate din acest domeniu îi determină pe ei să adopte poziții extreme. Ei, în consecință, eșuează să facă față la regulile pe care le-au făcut pentru ei înșiși, astfel

se sfârșește căderea în nesupunere față de Allah (SWT). Acest verset cheamă la un îngreunăm lucrurile pentru noi înșine.

Există o legătură extraordinară între aceste versete și povestea vacii evreilor în sura Al-Baqara. Allah (SWT) spune: **„Un popor chiar și înainte ca tu să fi întrebat de ei; după aceea ei au devenit necredincioși în ei” (Coran 2:102)**. Acest verset se referă la întrebările exagerate pe care națiunile anterioare obișnuiau să le pună Trimișilor lor. Întrebările lor exagerate au dus la fixarea unor reguli, la care în cele din urmă nu s-au supus.

Există un verset în sura Al-Baqara în care Allah (SWT) spune: **„Au zis: „Acum ai adus adevărul!” Și au înjunghiat-o, dar puțin a lipsit să nu o facă.” (Coran 2:71)**. Evreii au pus întrebări exagerate în legătură cu felul și culoarea vacii. Ei au întrebat despre lucruri pe care nu erau obligați să le știe și astfel s-a transformat o regulă completă și nerestricționată într-una restricționată.

Profetul Muhammed (SAWS) și companiile săi sunt un bun exemplu de urmat, așa cum el însuși a spus odată: „O, oameni, Allah a făcut Hajjul obligatoriu pentru voi; așa că îndepliniți Hajjul.” După care un om a spus: „O, Trimis al lui Allah (trebuie să fie îndeplinit) în fiecare an?”. El (Profetul SAWS) a păstrat tăcerea, și a repetat (aceste cuvinte) de trei ori, după care Trimisul lui Allah a spus: „Dacă aș fi spus „Da”, ar fi devenit obligatoriu (pentru voi să-l îndepliniți în fiecare an), iar voi nu veți fi capabili să faceți asta.”

În sura Al-Ma'ide există un echilibru între loialitatea față de porunci și interdicții, și îndeplinirea obligațiilor față de Allah (SWT) pe de o parte și evitarea restricțiilor care nu sunt necesare pe de altă parte.

A cinsprezecea chemare: (Să nu fii un imitator)

Așa cum prezintă versetele, atingem o altă regulă referitoare la ceea ce este legal și ilegal. Allah (SWT) spune: **„O, voi cei care credeți! Fiți cu grijă față de sufletele voastre și nu vă vor dăuna cei rătăciți, dacă sunteți pe calea cea bună!” (Coran 5:105)**.

Abu Bekr (RA) a spus odată într-un discurs: „voi ați interpretat greșit acest verset”. Oamenii au interpretat greșit versetul și au crezut că înseamnă, că nu trebuie să-i ajutăm pe ceilalți în călăuzire (îndrumare); aceia care vor să se abată de la calea cea dreaptă sunt liberi să o facă. Această înțelegere greșită a dus la abandonarea da'wa-ului (chemării la Islam). Totuși versetul înseamnă, de fapt că, dacă cineva modifică legile cu privire la ceea ce este legal sau ilegal și neglijează îndeplinirea legămintelor, credincioșii trebuie să rămână fermi și să-și îndeplinească obligațiile. Acest lucru coincide cu ceea ce a spus profetul Muhammed (SAWS): „Să nu lăsați pe cineva dintre voi să fie imitator; acționând binevoitori dacă oamenii acționează cu binevoiență și acționând cu răutate dacă oamenii acționează cu răutate. Mai degrabă, dacă oamenii acționează cu bunătate (tu trebuie) să te comporți cu bunătate, iar dacă ei se comportă urât tu nu ai voie să greșești (să fii incorect, rău).”

De aceea, în ultimele două chemări, sura se concentrează pe două aspecte ale poruncilor și interdicțiilor:

- Să nu îngreunezi lucrurile pentru tine însuși.
- Să nu fii influențat negativ de oamenii din jurul tău.

Cea de-a șase chemare: (legalul și ilegalul în ceea ce privește mărturisirea (declarația) și testamentul)

Allah (SWT) spune: „**O, voi cei care credeți! Dacă moartea se apropie de unul dintre voi, să fie martor între voi la facerea testamentului doi (bărbați) cinstiți din rândul vostru**” (Coran 5:106). Acest verset vine să completeze seria de legi revelate în sură. El demonstrează perfecțiunea Islamului în ceea ce privește problemele zilnice, începând de la mâncare și băutură; căsătorie și relații de familie până la legi de pedepsire, relații internaționale, mărturia și testamentul.

Haideți să medităm din nou asupra acestui verset care descrie înțelegerea Islamului cu privire la toate problemele zilnice. Allah (SWT) spune: „**În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!**” (Coran 5:3). Astfel, fii recunoscători lui Allah (SWT) pentru binecuvântarea oferirii acestei religii și a legilor ei onorabile.

Intenția legală (permisă) în sură

De vreme ce sura Al-Ma'ide se ocupă de problemele care sunt permise și interzise în Islam, ea este singura sură care include cele cinci intenții islamice legale (permise):

- Protejarea religiei
- Protejarea sufletului
- Protejarea minții
- Protejarea onoarei
- Protejarea banilor

Această sură, care conține versetul în care Allah (SWT) spune: „**Și, oare, voiesc ei judecata din vremea păgâniei? Dar cine oare ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?**” (Coran 5:50), clarifică faptul că setul de legi ale lui Allah (SWT) este cea mai bună garanție pentru bunăstarea umanității atât în această viață cât și în Viața de Apoi.

Aceasta este îndeplinită prin:

- 1- Protejarea religiei: Allah (SWT) spune: „**O, voi cei care credeți! Acela dintre voi care se leapădă de religia sa...**” (Coran 5:54). Astfel, prima problemă adresată de legea islamică este protejarea religiei și abandonarea necredinței în Allah (SWT).
- 2- Protejarea sufletului: Allah (SWT) spune: „**De aceea am prescris Noi pentru fiii lui Israel că cel care ucide un suflet nevinovat de uciderea altui suflet sau de o altă stricăciune pe pământ, este ca și când i-ar ucide pe toți oamenii, iar cel care lasă în viață un suflet este ca și când i-ar lăsa în viață pe toți oamenii.**” (Coran 5:32). Astfel, omuciderea este interzisă.
- 3- Protecția minții: Allah (SWT) spune: „**O, voi cei care credeți! Vinul, jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru precizie) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeytan. Deci feriți-vă de ele ca să izbândeți!**” (Coran 5:90). Principalul scop al interzicerii vinului este protejarea minții.

- 4- Protejarea onoarei: Allah (SWT) spune: : „**Astăzi vă sunt îngăduite vouă cele bune. Mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura este îngăduită vouă, iar mâncarea voastră le este îngăduită și lor. (Vă sunt îngăduite) femeile virtuose, dreptcredincioase, dar și femeile virtuose ale aceloră cărora le-a fost dăruită Scriptura înaintea voastră...**” (Coran 5:5). Acest verset interzice legăturile de dinainte de căsătorie dintre cele două sexe.
- 5- Protejarea banilor: Allah (SWT) spune: „**Cât despre hoț și hoată, tăiați-le lor mâinile, ca răsplată pentru ceea ce au dobândit (prin furt)...**” (Coran 5:38).

Deci, cele cinci intenții legale sunt menționate în sura Al-Ma'ide pentru a demonstra că scopul aderării la aceste porunci și interdincții este bunăstarea umanității în aceste cinci domenii.

Revizuirea legămintelor în Ziua Judecării

Când vor fi revizuite aceste legăminte? Ele vor fi revizuite în Ziua Judecării. Dn acest motiv, Allah (SWT) încheie această sură într-un mod minunat spunând: „**Într-o zi Allah îi va aduna pe (toți) trimișii și le va zice: „Ce vi s-a răspuns (când ați vestit)?” Ei vor zice: „Noi nu avem știință! Tu ești Marele Știutor al celor neștiute!”**” (Coran 5:109).

Ceea ce merită să remarcăm aici este coerența care caracterizează versetele acestei sure. La început, Allah (SWT) ne cere să ne îndeplinim obligațiile. La mijloc, tratează problema a ceea ce este permis și interzis, spunând: „**O, Trimisule! Vesteste ceea ce ți-a fost trimis de la Domnul tău!**” (Coran 5:67). La sfârșit, El (SWT) concluzionează cu: „**Într-o zi Allah îi va aduna pe (toți) trimișii și le va zice: „Ce vi s-a răspuns (când ați vestit)?”**” (Coran 5:109).

Sfârșitul surei ne conduce la povestea lui Isa (Isus) (AS). Acest verset îl dezvinovățește pe Isa (AS) de toate lucrurile pe care le-au făcut creștinii, care s-au abătut de la calea lui. Aceasta intenționează să trateze din nou problema imitării oarbe a altora. Cum puteți voi musulmani să-i urmați pe ei, în timp ce Isa (AS) el însuși va renunța la ei (îi va contesta) în Ziua Judecării.

Pentru a-i încuraja pe oameni să-și îndeplinească legămintele, Allah (SWT) face referire la Ziua Judecării, spunând: „**(Și) va zice Allah: „În această zi, celor care cred în adevăr le va fi de folos adevărul”** (Coran 5:119). Cei sinceri (care cred în adevăr) sunt aceia care își îndeplinesc legămintele făcute cu Allah (SWT) și cu oamenii.

Motivul alegerii acestui titlu pentru sura Al-Ma'ide

În final, avem de gând să specificăm motivul numirii surei drept Al-Ma'ide. Aceasta pentru că povestea mesei este menționată în această sură? Sura discută în principal despre îndeplinirea obligațiilor, și deci care este legătura dintre această problemă și masa? Allah (SWT) spune: „**(Amintește-ți tu) când apostolii au zis: „O, Isus, fiu al Mariei, poate, oare, Domnul tău să ne coboare o masă servită din cer?” El le-a zis: „Fiți cu frică de Allah, dacă sunteți credincioși!”**. Ei au zis: „**Voim să mâncăm din ea, ca să se liniștească inimile noastre și ca să știm că tu ne-ai spus nouă numai adevărul și să fim întru aceasta printre martori!**” Atunci a zis Isus, fiul

Mariei: „O, Allah, Stăpân al nostru! Coboară-ne nouă o masă servită din cer ca să ne fie nouă sărbătoare – pentru cel dintâi și pentru cel din urmă dintre noi – și semn de la Tine! Și blagoslovește-ne pe noi cu cele de ospăț, căci Tu ești cel mai bun dintre cei care hrănesc!” Și i-a răspuns Allah: „O voi coborî vouă, dar pe acela, care nu va crede nici după aceasta, îl voi pedepsi cu o pedeapsă cu care nu voi mai pedepsi pe nimeni din toate lumile.””(Coran 5:112-115).

Ultimul verset este important. Allah (SWT) spune: „**Și i-a răspuns Allah: „O voi coborî vouă, dar pe acela, care nu va crede nici după aceasta, îl voi pedepsi cu o pedeapsă cu care nu voi mai pedepsi pe nimeni din toate lumile.”** (Coran 5:115). Se referă la aceia care au anulat obligațiile lor, chiar și după ce Allah (SWT) le-a coborât o masă servită din cer. Astfel, povestea mesei este relatată pentru acei oameni care i-au cerut lui Allah (SWT) să le dea lor un semn, și așa a și făcut El (SWT). În schimb, Allah (SWT) a luat un jurământ stabil de la ei; un jurământ, care dacă este anulat, va avea ca rezultat o tortură severă.

Allah (SWT) a înzestrat națiunea noastră cu acest verset central, care poate fi tradus astfel: „**În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!**”(Coran 5:3).

Acest verset reprezintă un dar divin asemănător cu cel dăruit discipolilor, masa. Întrebarea care apare acum este: au de gând musulmanii să-și îndeplinească legămintele lor așa cum au făcut apostolii?

În timpul recitării acestei sure, te rog, încearcă să simți noblețea binecuvântării ce ne-a fost acordată de către Allah (SWT) desăvârșind religia. Încearcă, de asemenea, să-ți potolești poftele pentru a-ți îndeplini obligațiile față de Allah (SWT) în toate problemele zilnice.

Sura Al-An'am (Vitele)

Despre sură

Sura Al-An'am este o sură mekkană. Este prima sură mekkană în ordinea coranică (deoarece surele începând cu sura Al-Baqara și până la sura Al-Ma'ide sunt sure medinite). A fost revelată după sura Al-Hijr și este alcătuită din 165 de versete.

Noapte senină (fără nori)

Revelarea acestei sure a fost însoțită de multe semne care demonstrează distincția ei. În primul rând, întreaga sură a fost revelată Profetului Muhammed (SAWS) într-o singură noapte, pe când toate surele lungi din Coran au fost revelate sporadic. Unul din semnele minunate ale excepționalității surei constă în coborârea a 70 de mii de îngeri, slăvindu-L pe Allah (SWT) cu o voce puternică și fermecată în noaptea în care a fost revelată. Cât de extraordinară este această marea caravană, înconjurând pogorârea acestei nobile sure în întunecimea nopții. Deci, aceste semne luminează obiectivele surei cât și de asemenea conținutul ei.

Obiectivele surei

Sura al-An'am începe astfel: **„Laudă lui Allah care a creat cerurile și pământul”(Coran 6:1)**. Acest verset este de ajuns să-l facă pe orice musulman să simtă obiectivul principal precum și ideea centrală a surei încă de la bun început. Declararea credinței în unicitatea lui Allah (SWT), respingerea politeismului, și umplerea inimii tale cu dragostea lui Allah și nimic altceva în afară de dragostea Lui, acesta este motivul pentru care sura a fost revelată. Această idee a monoteismului este repetată de 49 de ori în 49 de versete diferite, care reprezintă aproximativ 30% din sură. Deci, motivul acestei revelații extraordinare și de ce este ea însoțită de 70 de mii de îngeri devine foarte clar. Mai mult, semnificația timpului revelației (noaptea), care este timpul cel mai corespunzător pentru o asemenea atmosferă spirituală, devine evidentă.

Oamenii cărora se adresează această sură

Sura Al-An'am vine în mijlocul diferitelor ideologii, metodologii și etnicități într-o lume care dezmente astfel de aberații. Dacă acestea au fost adorarea idolilor sau a forțelor naturii, așa cum a fost situația în perioada Profetului (SAWS), sau ateismul și negarea existenței lui Allah în perioada noastră modernă. Prin expunerea dovezilor universale ale Atotputerniciei și Măreției lui Allah (SWT), sura demonstrează falsitatea unor asemenea idei. Astfel, ea se adresează vouă, credincioșilor, în prima parte pentru a vă întări credința, dragostea voastră pentru Allah și sinceritatea în adorarea Lui. Mai mult, vă dă dovada cu care puteți demonstra falsele afirmații pretinse de materialism și ateism, oricât de consecvente par să fie ele. Aceasta poate să fie realizată printr-un discurs despre Atotputernicia lui Allah și prin dezmințirea afirmațiilor ateiste, cum ar fi panteismul sau principiile întâmplătoare. Incomparabila creativitate și perfecțiunea creării universului demonstrează, fără nici o îndoială, măreția și unicitatea Creatorului.

Sura se adresează de asemenea, unui alt grup, care corespund acelor care cred în Allah (SWT), dar care intenționat au deviat de la practicarea învățăturilor religiei Sale. Sura Al-An'am explică acestui grup faptul că credința este indivizibilă și că ea trebuie să fie simțită în inimă și exprimată prin fapte în același timp. O parte fără cealaltă nu se poate. Aceasta devine clar spre sfârșitul surei precum și în motivul alegerii titlului ei. În consecință, simțim semnificația revelării ei dintr-odată, care scoate în evidență natura completă a practicării și a credinței în monoteism.

Corelația dintre surele Coranului Cel Glorios

Înainte să abordăm versetele surei, succesiunea discursului cu Ahl-ul-kitab (oamenii Scripturii) prin toate surele Coranului trebuie să fie înfățișată încă o dată. Fiecare din sura Al-Baqara, Al-'Imran, An-Nisa și Al-Ma'ide discută diferite trăsături ale oamenilor Scripturii, terminând discursul cu ateștii (în special ateștii mekkani, de vreme ce sura este ea însăși mekkană), toate până la sura Al-An'am.

O altă observație subtilă asupra legăturii dintre sura Al-An'am și sura precedentă ei (sura Al-Ma'ide) este aceea că sura Al-Ma'ide se sfârșește cu ceea ce poate fi tradus ca: **„A lui Allah este împărăția cerurilor și a pământului, precum și toate care se află în ele, căci El este cu putere peste toate! (Coran 5:120)**, ca și cum prefigurează sura Al-An'am, care începe cu: **„Laudă lui Allah care a creat cerurile și pământul”(Coran 6:1).**

O pereche de cuvinte care umple inima cu dragoste („Spune” și „El este”)

Sura Al-An'am urmează strict o ordine specifică; există patru sau cinci versete despre atotputernicia lui Allah, urmate de un set de versete provocându-i pe materialişti, ateşti și panteişti. Sura este revelată în această succesiune în mod invariabil. Este foarte vizibil faptul că multe din versetele ei încep cu unul din cele două cuvinte: **„Spune” sau „El este”**. Haideți să descoperim motivul acestei repetări precum și relația dintre aceste două expresii și partea centrală a surei.

Ori de câte ori dai peste un verset care începe cu: **„El este”**, vei simți că este vorba despre atotputernicia lui Allah (SWT). De exemplu, Allah (SWT) spune: **„El, Allah, este în ceruri și pe pământ.” (Coran 6:3)**, **„El este Cel ce vă ia la Sine noaptea” (Coran 6:60)**, și **„Și El este Cel care a făcut cerurile și pământul într-adevăr...” (Coran 6:73)**. În ceea ce privește versetele confruntătoare, care se adresează Profetului (SAWS) precum și fiecărui credincios, ele ilustrează căi de dezmințire a afirmațiilor ateiste. Ele încep în mod hotărât cu:

„Spune: „Cine este cu cea mai mare mărturie?” Spune: „Allah! El este Martor între mine și între voi...””(Coran 6:19),

„Spune: „Cine vă mântuiește de întunercurile uscatului și ale mării...?” ” (Coran 6:63),

„Spune: „Allah vă mântuiește de acestea și de orice primejdie...”” (Coran 6:64),

„Spune: „El este în stare să trimită împotriva voastră pedeapsă, fie de deasupra voastră, fie de sub picioarele voastre...”” (Coran 6:65),

„Spune: „**Voiți să invocăm noi în locul lui Allah ceva care nici nu ne folosește, nici nu ne strică?**”” (Coran 6:71). Este aproape ca și cum versetele se adresează cititorilor spunându-le lor mai întâi să simtă cine este cel Atotputernic până când inimile lor sunt umplute cu dragostea Lui, apoi să se confrunte cu aceia care au suspiciuni în legătură cu credința lor în Unicitatea și Măreția lui Allah (SWT).

Un flux al versetelor legate de atotputernicie începe sura

Sura Al-An'am începe cu trei versete care indică în aceeași măsură atotputernicia lui Allah (SWT). Allah (SWT) spune:

„**Laudă lui Allah care a creat cerurile și pământul și a rânduit întunericurile și lumina! Cu toate acestea, cei care nu cred Îi fac egali Domnului lor. El este Acela care v-a creat din lut. Apoi a hotărât un termen și la el se află un (alt) termen hotărât...**” (Coran 6:1-2), apoi

„**El, Allah, este în ceruri și pe pământ. El știe ceea ce voi tănușiți și ceea ce voi roștiți, după cum știe și ceea ce agonisiți voi.**” (Coran 6:3) și

„**Și au socotit drept minciună Adevărul, atunci când le-a venit. Însă le vor veni lor vești despre acelea pe care le-au luat în derâdere.**” (Coran 6:5).

Toate aceste versete inspiră cititorilor să simtă atotputernicia lui Allah (SWT). Deci, dacă ateștii își întorc spatele prin tăgăduire, cititorii vor simți caracterul oribil al păcatelor lor și măsura în care ei aberează, și, în cele din urmă, vor avea un bun motiv să-i confrunte cu ajutorul versetelor surei.

Timp și loc

Cineva poate să observe indicația plăcută inclusă în următoarele două versete. Allah (SWT) spune: „**Spune: „Ale cui sunt cele din ceruri și de pre pământ?!” Spune: „Ale lui Allah!”**” (Coran 6:12), apoi urmează „**Ale Lui sunt (toate) cele care sălășluiesc noaptea și ziua**” (Coran 6:13). Primul verset indică faptul că Allah (SWT) este Stăpânul locului „**cerurile și pământul**”, iar cel de-al doilea verset indică faptul că El este Stăpânul „**noptii și zilei**”, Stăpânul timpului. Slavă lui Allah (SWT) care a creat timpul și locul (spațiul) și le-a supus pe ele Suveranității Lui.

Ce este semnul?

Citește acest extraordinar verset confruntător având în minte stăpânirea lui Allah a timpului și a spațiului: „**Spune: „Oare să-mi iau eu alt aliat decât Allah, Creatorul cerurilor și al pământului? El este Cel Care îi hrănește (pe alții) și Căruia nu I se dă hrană”. Spune: „Mi s-a poruncit mie să fiu primul care primește Islamul!” și să nu fii (niciodată) dintre politești! Spune: „Mi-e frică – de nu mă voi supune Domnului meu – de pedeapsa unei Zile de temut!” Cel de la care va fi îndepărtată (pedeapsa) în Ziua Aceea, pe acela l-a iertat. Și aceasta este izbândă limpede!”** (Coran 6:14-16). Aceste versete ne călăuzesc spre cunoaștere și credința adevărată prin eliberarea noastră a musulmanilor de toate formele de politeism sau frică de orice creaturi.

Te rog să remarci faptul că expresia verbală „**Spune**” apare în mod invariabil după „**El este**”, ca și cum ne spune că mai întâi trebuie să-L identificăm pe Allah (SWT)

și să ne umplem inimile noastre cu dragostea Lui, apoi să reacționăm împotriva afirmațiilor ateștilor și să spunem cine este El.

Un incident confruntător

Un grup de necredincioși au venit la Profet (SAWS) cerându-i să le prezinte o dovadă a profetiei lui, și a Unicității lui Allah (SWT), afirmând că ei i-au întrebat deja pe evrei, care au pretins că ei nu au nici o dovadă de oferit. Ca răspuns la acestea urmează versetul 19 al surei Al-An'am: „**Spune: „Cine este cu cea mai mare mărturie?” Spune: „Allah! El este martor între mine și între voi și mie mi-a fost revelat acest Coran, pentru ca să vă previn cu el pe voi și pe aceia la care va ajunge”. Și oare voi mai mărturișiți că alături de Allah mai sunt și alți dumnezei? Spune: „Nu mărturisesc!” Spune: „Doară nu este decât un singur Dumnezeu și Eu nu recunosc asociații pe care îi faceți voi (lui Allah!)” (Coran 6:19).** După mărturia lui Allah, ce altceva mai poate fi crezut?!

Deși sura Al-An'am se adresează în principal politeștilor, așa cum s-a menționat deja, versetul 20 încheie cu o aluzie făcută evreilor care au negat posedarea unei dovezi în legătură cu profetia lui Muhammed (SAWS): „**Cei cărora le-am dăruit Cartea îl cunosc (pe Muhammed), întocmai cum îi cunosc pe copiii lor” (Coran 6:20).**

Ziua Judecării: Scene de viață

Versetele te vor face uneori să-ți imaginezi scenele fiind descrise și aproape că auzi sunetele omenilor din ea (sură). Iată-i pe ei, stând în fața porților Iadului: „**Și de i-ai vedea stând la marginea Focului, cum zic ei: „O, de ne-am întoarce noi (pe pământ), n-am mai socoti semnele Domnului nostru mincinoase și am fi în rândul celor credinciosi!” (Coran 6:27).** Versetele te conduc apoi la una din cele mai sublime situații, care a fost întotdeauna negată de necredincioși; înfruntându-l pe Stăpânul cerurilor și al pământului. Allah (SWT) spune: „**Dar dacă i-ai vedea când vor sta dinaintea Domnului lor și El le va zice: „Nu este acest adevărat?” Vor răspunde ei: „Ba da, pe Domnul nostru!” . Iar El le va spune atunci: „Gustați pedeapsa pentru că nu ați crezut!”” (Coran 6:30).** Uită-te la acești oameni păcătoși și imorali care sunt împovărați cu greșelile lor și cât de extenuați sunt ei de purtarea în spinare a acestor poveri. Imaginează-ți-i doar, deoarece Allah spune: „**... iar când Ceasul le va veni deodată, vor zice ei: „Vai de noi, pentru ceea ce am nesocotit în ea! Și vor purta poverile (pentru păcatele) lor în spinările lor. Și ce poveri (grele) vor purta ei!” (Coran 6:31).**

Răbdare și fermitate în confruntare

Versetele nu-l prezintă numai pe Profet (SWAS) și toate activitățile da'wa-ului (chemării la Islam) cu suficiente dovezi și probe pentru a-i provoca pe necredincioși cu acestea, dar de asemenea, îi susțin cu puterea de a fi statornici în ciuda dezamăgirii și frustrării cu care ei se pot confrunța. Allah (SWT) spune: „**Însă au fost batjocoriți trimiși și înainte de tine, dară pe aceia care i-au batjocorit i-a cuprins tocmai aceia de care ei și-au bătut joc.” (Coran 6:10).** El (SWT) spune, de asemenea: „**Într-adevăr,**

au fost socotiți mincinoși (și alți) trimiși de dinaintea ta, (Muhammed)! Însă ei au îndurat să fie socotiți mincinoși și să fie oropsiți , până când le-a venit biruința noastră...” (Coran 6:34).

Totuși, rezumatul acestui șir de versete extrem de ajutătoare, îl putem găsi în următorul verset: **„Știm că te mârșăiește ceea ce spun ei, însă ei nu te socotesc pe tine mincinos, ci nelegiuții tăgăduiesc versetele lui Allah.” (Coran 6:33).** O, Muhammed (SAWS), acești oameni nu acuză persoana ta de minciună atât cât tăgăduiesc ei versetele lui Allah (SWT), iar El te va susține pe tine împotriva lor.

Cuvinte mișcătoare

Sura urmează stilul ei prin intermediul versetelor ei; un verset al atotputerniciei lui Allah urmat de un verset confruntător. În această succesiune urmează un verset extraordinar al atotputerniciei lui Allah (SWT), în care El spune: **„Nu este vietate pe pământ, nici pasăre care zboară cu aripile ei, decât în neamuri, ca și voi. Nu am lăsat nimic nepomenit în Carte. Apoi, la Domnul lor vor fi adunați.” (Coran 6:38).**

Atunci când necredincioșii neagă cuvintele lui Allah (SWT) un șir de versete furtunătoare vin pentru a-i confrunta: **„Spune: „Spuneți-mi mie! Atunci când va veni la voi pedeapsa lui Allah sau va veni la voi Ceasul, veți chema pe altcineva decât pe Allah, dacă voi spuneți adevărul?”” (Coran 6:40).** Allah (SWT) îi avertizează împotriva consecințelor încălcării și a păcătuirii extreme pentru a evita pedeapsa pe care Allah (SWT) a stabilit-o necredincioșilor: **„Când au uitat ei ceea ce li s-a amintit, Noi le-am deschis lor porțile tuturor lucrurilor. Iar când se bucurau ei de ceea ce li s-a dat, i-am apucat Noi deodată și iată-i pe ei deznădăjduiți.” (Coran 6:44).**

Un alt șir de versete confruntătoare începând cu cuvântul „Spune” preia conducerea: **„Spune: „Spuneți-mi! Dacă Allah v-ar lua auzul vostru și văzul vostru și v-ar pecetlui inimile, care Dumnezeu în afara lui Allah vi le-ar putea da înapoi? Privește cum tâlcuim Noi semnele, iară ei se întorc apoi (de la ele)!” Spune: „Ce credeți voi? Dacă ar veni peste voi pedeapsa lui Allah pe neașteptate sau pe față, oare ar fi pierduți (alții) decât neamul celor nelegiuți?” (Coran 6:46-47).** Conținutul versetelor domolește inimile și le umple cu o dorință de a fi aproape de Allah (SWT).

O nouă cale de confruntare

În timp ce versetele vin pentru a-l ajuta pe Profet (SAWS) în chemarea sa la Islam (Da'wa) și în confruntarea cu poporul său, ei încep să-și schimbe metodele pentru a satisface nevoile Profetului (SAWS). De exemplu, versetul 57 închide un nou acces: **„Spune: „Eu mă bizui numai pe dovada limpede de la Domnul meu și voi ați ținut aceasta de minciună...” (Coran 6:57).** Versetul accentuează credința dogmatică de bază și minunata încredere în sine care îi tulbură pe adversari, o metodă de da'wa folositoare, ce poate fi învățată din sură.

Cunoașterea totală și Atotputernicia lui Allah

Acum un nou șir de versete referitor la atotputernicia lui Allah este prezentat într-un ton impresionant: **„Și la El sunt cheile necunoscutului și nu le știe decât numai El.**

Și El cunoaște ceea ce este pe uscat și ceea ce este pe mare. Și nu cade nici o frunză fără ca El să o știe. Și nu există bob în întinericurile pământului, nimic proaspăt și nimic uscat, fără ca ele să fie (însemnate) într-o Carte Limpede.” (Coran 6:59). Este aproape ca și cum ai vedea de fapt o frunză căzând în deșert sau pe vârful unui munte, și un bob pe fundul mării.

Cine poate cere sufletele omenești în afară de Allah (SWT), care spune: „**El este Cel ce vă ia la Sine noaptea și El știe ceea ce voi ați dobândit peste zi...**” (Coran 6:60). Cum poate fi negată Unicitatea Sa? Cum poate cineva s-o tăgăduiască? Cine posedă cunoașterea cuprinzătoare a creaturilor Sale și numărul acestora în afară de Allah (SWT), care spune: „**El este Stăpân Suprem peste robii Săi. Și El trimite asupra voastră păzitori...**” (Coran 6:61), aceștia sunt îngerii care ne păzesc și care înregistrează toate faptele bune și rele ale unui om.

Cine îi scapă pe oameni de spaima pământului și a mării în afară de Allah (SWT) care spune: „**Spune: „Cine vă mântuiește de întinericurile uscatului și ale mării când voi Îl invocați cu smerenie și într-ascuns?...”**(Coran 6:63). Cum poate fi Unicitatea Sa tăgăduită? Cum poate cineva s-o tăgăduiască?

Deci, oricine care arată sau simte vreun semn de tăgăduință i se va răspunde suficient și astfel va fi liniștit, iar îndoielile lui vor fi dezmințite eficace. Allah (SWT) spune: „**Spune: „El este în stare să trimită împotriva voastră pedeapsă, fie de deasupra voastră, fie de sub picioarele voastre...”**(Coran 6:65). Cine poate scăpa de Atotputernicia Sa sau să ascundă ceva de cunoașterea Sa completă?

Un credincios care citește sura Al-An’ām va fi complet mișcat de stabilirea scenei (decorului) în care sura a fost revelată; o decor nocturn în care un grup de îngeri au coborât împreună cu sura. Un credincios aproape că va auzi vocile delicate ale îngerilor, slăvindu-L pe Allah (SWT) în această sură. Conținutul surei cauzează o schimbare a unui model general în viziunea umană, înălțându-l pe om în sfera cerurilor și a pământului, zilei și nopții, uscatului și mării, soarelui, lunii și stelelor. Ea (sura) prezintă ființele omenești Paradisului, arătându-le lor regatul lui Allah (SWT) de la un verset al atotputerniciei la altul, până când ajunge la următorul verset: „**Și El este Cel Care a făcut cerurile și pământul într-adevăr. Și în Ziua când El zice „Fii”, (acest lucru) va fi. Cuvântul Său este Adevărul și a Lui va fi împărăția în ziua când se va sufla în trâmbiță. El este Cunoscătorul celor nevăzute și al celor văzute! Și El este Înțeleptul și Bine Știutorul.”** (Coran 6:73).

O călătorie pioasă: Profetul Ibrahim (AS) „Abraham” și poporul său

Sura începe apoi să relateze povestea profetului Ibrahim (AS) și meditarea lui asupra semnelor universale ale atotputerniciei lui Allah (SWT) în același stil de atotputernicie-confruntare pe care l-a urmat sura peste tot. Povestea lui Ibrahim (AS) nu poate fi considerată separat de scopul surei. Din contră, ea este angajată să îndeplinească obiectivul ei principal. Allah (SWT) spune: „**Și așa i-am arătat Noi lui Avraam împărăția cerurilor și a pământului, pentru ca el să fie dintre aceia care cred cu convingere. Când noaptea l-a acoperit, a văzut el o planetă și a zis: „Acesta este Domnul meu!” Și când ea a asfințit, a zis el: „Eu nu-i iubesc pe cei care apun!”** (Coran 6:78). Într-adevăr, nu există nici o urmă de îndoială în legătură cu Măreția Stăpânului universului care depășește toate limitele. Astfel, Allah (SWT) spune: „**Ci eu**

îmi îndrept fața cu credință doar către Cel care a creat (din neant) cerurile și pământul ; și niciodată nu voi mai fi dintre cei care-I fac Lui asociați!” (Coran 6:79).

După prezentarea acestor semne de atotputernicie, versetele se schimbă acum către confruntare: **„Voiți voi să vă certați cu mine asupra lui Allah, când El m-a călăuzit?...” (Coran 6:80).** Cu toate acestea, Ibrahim accentuează Unicitatea lui Allah. Allah (SWT) spune: **„... Eu nu mă tem de ceea ce-I alăturați voi, căci numai ce voiește Domnul meu (se întâmplă).” (coran 6:80).** Deci, Allah (SWT) laudă această metodă în da’wa în următorul verset: **„Aceasta este dovada pe care am dat-o Noi lui Avraam împotriva neamului său...” (Coran 6:83).**

Incomparabila frumusețe a Coranului este completată de repetarea poveștilor profetilor peste tot. Repetarea, cu toate acestea, nu este inutilă. Din contră, fiecare repetare are un rol indispensabil în sensul că fiecare repetare funcționează pentru a îndeplini obiectivele surei care există în ea, într-un singur mod.

De exemplu, sura Al-An’am prezintă o parte specifică a poveștii profetului Ibrahim (AS) care se întâmplă să fie contamplarea lui asupra miracolelor lui Allah în univers. Profetul Ibrahim (AS) aplică metoda atotputerniciei și confruntării în chemarea sa la Islam. Te rog să observi faptul că, partea (poveștii) în care profetul Ibrahim este aruncat în foc nu este menționată aici, dar totuși povestea profetului încă mai susține obiectivul surei.

O avertizare puternică a politeismului

Ca o comentare asupra poveștii profetului Ibrahim (AS) urmează un verset crucial care avertizează împotriva politeismului: **„Cei care cred și nu amestecă puritatea credinței lor cu nedreptatea, aceia sunt în siguranță și ei sunt bine călăuziți.” (Coran 6:82).**

Atunci când versetul a fost revelat, companionii Profetului (SAWS) au spus: „O, Trimis al lui Allah! Cine este acela dintre noi care nu a greșit (nu a fost nedrept) față de sine însuși?” El (SAWS) a răspuns: „Nu este precum spuneți voi, deoarece „a greși (a fi nedrept)” în cadrul versetului și „...și să nu amesteci (să nu confunzi) puritatea credinței lor cu nedreptatea” înseamnă „șirk” (să-i faci asociați în adorarea lui Allah). Nu ați auzit vorbele lui Luqman adresate fiului său: **„Și i-a zis Luqman fiului său, sfătuindu-l pe el: „O, fiule! Nu-i face lui Allah asociat, căci facerea de părtași e fărădelege mare!” (Coran 31:13).**

Chiar și în versetele despre profeți, care sunt cele mai apropiate dintre toate lui Allah (SWT), pedeapsa politeismului este clar declarată. Allah (SWT) spune: **„...dar dacă ei i-ar fi alăturat Lui asociați, ar fi fost în deșert (tot) ceea ce ei au făcut.”(Coran 6:88)**

Atotputernicie și confruntare în același verset

Versetul 91 conține una din cele mai minunate dovezi ale Atotputerniciei lui Allah (SWT): **„ Ei nu-L prețuiesc pe Allah la măsura Sa dreaptă, când zic: „Allah nu a pogorât asupra oamenilor nimic!...”(Coran 6: 91)**

Într-una din zile Profetul (SAWS) a recitat acest verset companionilor săi și apoi a spus: „Preaputernicul Stăpân, Slăvitul și Gloriosul ar putea să cuprindă în mâna Sa cerurile și pământul. În acest verset, Allah (SWT) se slăvește pe Sine Însuși spunând: „Eu sunt Suvranul. Eu sunt Cel Sfânt’ ”. Profetul (SAWS) a continuat să repete cele mai frumoase nume ale lui Allah, astfel că companionii au privit spre amvon, care se cutremura împreună cu Profetul (SAWS) aflat de deasupra lui, afectat de gloria și măreția lui Allah (SWT). Neînsuflețitul lemn a simțit într-adevăr gloria lui Allah (SWT), în timp ce, încă mai există printre noi ființe omenești ale căror inimi nu au fost niciodată mișcate de gloria lui Allah (SWT), nici măcar din cauza fricii. Acești oameni sunt confrunțați în cea de-a doua parte a aceluiași verset 91. Allah (SWT) spune: „**Spune: „Cine a pogorât Cartea pe care Moise a adus-o ca lumină și îndrumare (călăuză) pentru oameni?”... Spune: „Allah (le-a trimis)!” Și apoi lasă-i să se joace în rătăcirea lor!”**(Coran 6:91).

O întoarcere la versetele Atotputerniciei: Nu poți simți dragostea Lui?

Versetele (95-103) se revarsă împreună cu manifestările Atotputerniciei lui Allah (SWT) și a extraordinarei creativități: „**Allah este Cel Care face să se crape semințele și sămburii. El dă viață la ceea ce este mort și face să moară ceea ce este viu. Acesta este Allah! Cum, atunci, vă lăsați voi abătuți (de la El)? El face să se ivească zorile și a statornicit noaptea pentru odihnă și Soarele și Luna pentru socotirea (timpului). Aceasta este hotărârea și rânduiala Celui Puternic și Atoateștiutor.”** (Coran 6: 95-96).

Prin aceste versete, Allah (SWT) demonstrează Atotputernicia Sa în două exemple diferite: într-unul în calitate de Cel care cauzează crăparea (despicarea) semințelor-boabelor și a sămburilor de la fructe, cu toate că acestea au dimensiuni minuscule; iar în celălalt El este cel care separă zorile de întunericul nopții nefârșite.

Într-adevăr, sura înduioșează firea umană sinceră, care își cunoaște bine Creatorul și crede în Unicitatea Sa, chiar dacă ea este cufundată în viața noastră lumească. Totuși, această mulțime a politeismului, uneori întunecă această fire umană, împiedicând-o să triumfe (să domine). Sura Al-An'am vine pentru a înviora această fire și pentru a șterge praful politeismului de pe această fire, pentru a-i da posibilitatea să se întoarcă la Allah (SWT) și pentru a crede în Unicitatea Sa. Din acest motiv, Allah (SWT) se adresează politeiștilor spunând: „**Făcătorul desăvârșit al cerurilor și al pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe.”** (Coran 6:101). Există cineva care poate să argumenteze (să dovedească) împotriva acestui lucru?! Allah (SWT) Singur creează și excelează în ceea ce a creat. El este Cel Atotputernic. Cel care nu are asemănare și nici asociați. Allah (SWT) spune: „**Făcătorul desăvârșit al cerurilor și al pământului! Cum să aibă El un fiu, de vreme ce El nu a avut o soață? El le-a creat pe toate și El pe toate le știe.”** (Coran 6:101). **Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu este Dumnezeu afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor! Privirile nu-L ajung, însă El prinde toate privirile. El este Cel Blând și Bine Știutor.”** (Coran 6:101-103). Aceste versete pregătesc următorul verset crucial: „**V-au venit vouă dovezi de la Domnul vostru...”** (Coran 6:104).

Deci, prin intermediul versetelor, dovada Măreției lui Allah, a Puterii Sale și Atotputerniciei Sale devine limpede ca cristalul. Allah (SWT) spune: „... **cel ce le vede limpede o face pentru sufletul său, iar cel care rămâne orb (la ele) o face împotriva lui (sufletului său)..” (Coran 6:104)**. Oricine crede va fi câștigătorul, iar oricine nu crede demonstrează o adevărată orbire; orbirea inimii care este chiar și mai rea decât orbirea ochilor.

Pentru a prezenta diferența dintre credință și necredință, sura folosește diferite exemple și comparații. În versetul anterior (104), de exemplu, ateismul este asemănat cu orbirea, în timp ce, în versetul 122 comparația depășește mult aceasta: Allah (SWT) spune: „**Oare acela care a fost mort și pe care Noi l-am readus la viață și i-am dat lui lumină, după care se călăuzește, și umblă printre oameni poate să fie asemenea cu acela care se află în întunericuri, de unde nu poate ieși? Așa li s-a împodobit celor necredincioși ceea ce ei făceau.” (Coran 6:122)**.

Acum după ce am parcurs toate aceste minunate versete, care dovedesc Unicitatea lui Allah (SWT), cum poate fi descrisă afirmația unui necredincios? Categoriec, el este asemenea unui mort. Totuși, îndurarea lui Allah (SWT) încă mai există, pentru a-i da lui o altă șansă să se întoarcă la calea cea dreaptă și să reînvie el însuși, încă o dată. Mai mult, Allah (SWT) îi va oferi lui o lumină a credinței, cu care va putea merge printre oameni cufundați în întuneric, pentru a-i călăuzi pe aceștia pe calea cea dreaptă. Ce exemplu mișcător, comparat cu aceia care erau destinați să trăiască în întunericul necredinței, și care nici nu se gândeau că vor ieși de acolo. În schimb, necredința lor este întotdeauna împodobită minunat și atrăgătoare pentru ei.

Motivul alegerii titlului: declararea credinței în Unicitatea lui Allah, atât în intenții cât și în fapte

Rămâne o ultimă întrebare: De ce este numită sura Al-An'am?

Al-An'am se referă la vitele pe care oamenii le pasc și le mănâncă; totuși care este legătura dintre al-an'am și o sură care vorbește despre credința în Unicitatea lui Allah (SWT)? Legătura dintre ele este profundă. Sura se ocupă de credința în Unicitatea lui Allah (SWT) și îi avertizează pe oameni împotriva limitării acestei credințe la repetarea expresiei: „Declar (mărturisesc) credința în unicitatea lui Allah” de una singură, în timp ce viețile lor nu confirmă acest lucru. Mai degrabă, cineva trebuie să mărturisească credința în Unicitatea lui Allah (SWT) atât intenții cât și în fapte.

Mulți mărturisesc credința în Unicitatea lui Allah (SWT) și vor confirma acest lucru, și nu există nici o urmă de îndoială în legătură cu credința lor. Cu toate acestea, dacă ar fi să examinăm viața lor, și dacă urmează legile lui Allah în toate privințele, vom găsi lucruri cu totul diferite.

Mărturisirea credinței în Unicitatea lui Allah (SWT) nu trebuie să conștie numai în termenii intenției. Din contră, noi trebuie să mărturisim acea credință, care trebuie să se reflecte în tot comportamentul nostru precum și în viața noastră cotidiană.

Sura a fost numită astfel, deoarece oamenii din Arabia obișnuiau să considere vitele o resursă principală și o necesitate pentru viața lor. Deci, ei se ocupau de ele ca și cum ar fi fost ale lor, personale și au afirmat că Allah (SWT) nu are nimic de a face cu ele. Allah (SWT) spune: „**Ei I-au hotărât lui Allah o parte din recoltele și din**

dobitoacele pe care El le-a izvodit și au zis: „Aceasta este pentru Allah – după pretenția lor mincinoasă – iar asta este pentru asociații noștri!” Dar, ceea ce a fost pentru asociații lor, nu a ajuns la Allah, pe când ceea ce a fost pentru Allah a ajuns la asociații lor. **Și cât de prost au judecat ei!” (Coran 6:136)**

Allah (SWT) spune apoi: **„Și au zis ei: „Acestea sunt vite și recolte oprite. Nu mănâncă din ele decât aceia care voim noi! După pretenția lor mincinoasă! Sunt și vite ale căror spinări au fost oprite și vite peste care nu rostesc ei numele lui Allah, născocind și punând pe seama Lui! El îi va răsplăti pentru ceea ce ei au născocit! Și au mai spus ei: „Ceea ce se află în pântecul acestor vite este menit numai bărbaților noștri și este oprit soațelor noastre!” Dacă, însă, acesta (se naște) mort, atunci sunt ei părtași. Însă Allah îi va răsplăti pentru porunca lor căci El este Înțelept și Atoateștiutor.” (Coran 6:138-139).**

De aceea, aceasta poate fi considerată ca o avertizare împotriva declarării credinței în Unicitatea lui Allah (SWT) numai în termenii intenției, fără ca ea să influențeze aspectele punerii în aplicare. Astfel, atenție la declararea credinței în Unicitatea lui Allah (SWT) numai în termenii intenției, în timp ce ea este în contradicție cu faptele tale. De aceea, Allah (SWT) alege acest exemplu al unei aplicări incorecte pentru a intitula astfel sura. El a făcut acest lucru pentru ca cineva să se înfricoșeze și să-și interogheze faptele de fiecare dată când citește versetele care se referă la credința în Unicitatea lui Allah și la interzicerea politeismului.

Calea siguranței

Devreme ce, mărturisirea credinței în Unicitatea lui Allah (SWT) cuprinde atât intenția cât și fapta, sura se încheie cu: **„Spune: „Într-adevăr, Rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor! El nu are nici un asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani! Spune: „Să caut eu un alt Domn în afară de Allah, când El este Stăpân peste toate? Nici un suflet nu va agonisi decât împotriva sa. Și nici un (suflet) purtător de poveri nu va purta povara altuia!”. Și apoi la Domnul vostru se află întoarcerea voastră și El vă va vesti despre cele asupra cărora ați fostcu păreri diferite.” (Coran 6:162-164).**

El, Cel Care are această capacitate, este cel mai demn de o mărturisire sinceră a credinței în Unicitatea Sa, în termenii tuturor aspectelor intelectuale, spirituale și practice ale vieții noastre. Toate aceste noțiuni pot fi rezumate în trei idei principale:

- **„Spune: „Oare să-mi iau eu alt aliat decât Allah, Creatorul cerurilor și al pământului?””(Coran 6:14);**
- **„(Voiți voi) să caut eu un alt judecător în afara lui Allah, când El este Cel care v-a trimis vouă Cartea lămurită?” (Coran 6:114);**
- **„Spune: „Să caut eu un alt Domn în afară de Allah, când El este Stăpân peste toate?” (Coran 6:164).**

Versetele menționate anterior se centralizează pe trei idei principale ale credinței în Unicitatea lui Allah (SWT): credința în Unicitatea lui Allah în termenii Unicității

Stăpânirii Sale, în termenii dragostei, și în termenii recurgerii la Șeri'a Sa (legislația islamică).

Sfârșitul surei: Succesiunea

Allah (SWT) pune accentul, prin intermediul versetelor acestei sure, pe stăpânirea Sa a pământului, pe puterea creatoare a creației Sale, și pe deplina Sa autoritate. El ne dă apoi, pământul nouă și ne face pe noi succesori pe el. Allah (SWT) spune: **„El este Acela Care v-a făcut pe voi urmași pe pământ...” (Coran 6:165).**

Observă aici fapta plăcută ce leagă obiectivul surei Al-An'am de cel al surei Al-Baqara (responsabilitatea noastră de acest pământ). Mai mult, sfârșitul acestei sure ne pregătește pentru sura Al-A'raf, care se ocupă de lupta dintre bine și rău pe pământ. Aceasta poate fi observată în versetul: **„... care v-a ridicat pe unii dintre voi deasupra altora, în trepte, pentru a vă cerca întru ceea ce v-a dat...” (Coran 6:165).**

Cineva poate observa relația dintre aceste trei sure minunate, ca și cum ele toate transmit un mesaj unic: O, musulmani, acum că înțelegeți importanța mărturisirii credinței în Unicitatea lui Allah atât în termenii intenției cât și aplicării (a faptelor) (Sura Al-An'am), Allah (SWT) îți oferă acest pământ pentru a pune în aplicare legea Sa (Șeri'a). În consecință, voi, comunitatea lui Muhammed (SAWS) sunteți răspunzători de pământ (Sura Al-Baqara), și deci care va fi poziția voastră în această luptă dintre bine și rău (Sura Al-A'raf)?

Sura Al-A'raf („Creste de ziduri”)

Sura Al-A'raf este o sură mekkană și a fost revelată după sura Saad. În Coran urmează după sura Al-An'am și este alcătuită din 206 de versete.

Lupta binelui împotriva răului

Această sură a fost revelată într-o perioadă, în care lupta dintre musulmani și necredincioși era puternică, în mod special atunci când Profetul (SAWS) le-a poruncit musulmanilor să facă public da'wa (chemarea la Islam). Aceasta era o nouă fază, o fază a publicității și a confruntării, când probabil unii oameni erau înfricoșați rău. Sura a fost revelată în aceste condiții și într-o asemenea atmosferă pentru a discuta despre conflictul dintre bine și rău, și pentru a sublinia faptul că această luptă este o regulă permanentă și veșnic universală, care a existat încă de la începutul creației și va continua până în Ziua Judecării.

Sura începe cu lupta dintre Adem (AS) și Satana cu începerea creației, și continuă cu conversația dintre locuitorii Raiului și cei ai Iadului. Deci, această luptă are ca rezultat aflarea unui grup în Rai și a altuia în Iad. După aceea, sura trage o linie de timp, descriind istoria omenirii, lupta dintre fiecare profet și poporul său. La sfârșitul luptei, poporul nedrept a fost întotdeauna anihilat, din cauza corupției lor. În fiecare parte a surei vei fi întrebat: Unde te situezi tu în acest conflict? Stabilește-ți poziția.

Această idee centrală se potrivește perfect cu condițiile companionilor Profetului în Mekke. Mai mult, se potrivește cu oamenii din toate timpurile și toate locurile. O luptă între bine și rău va exista în fiecare eră, la nivelul statelor și națiunilor, precum și la nivel personal, între om și el însuși.

Probabil că tu ești motivul!

Obiectivul, în jurul căruia se rotesc evenimentele și ideile, îl reprezintă necesitatea de a determina o poziție în această confruntare (dintre bine și rău). O, musulmani, trebuie să vă stabiliți o poziție: Din care grup vreți să faci parte? Nu rămâne pasiv.

Această idee apare cu claritate în poveștile profeților care sunt conținute în această sură. Sura se focalizează pe separarea credincioșilor, care au fost salvați de către Allah (SWT), de necredincioși. Totuși, sura nu menționează nici o categorie pasivă, deoarece omul trebuie să aibă o poziție determinată în viață.

De exemplu, povestea lui Nuh (Noe) se sfârșește astfel: **„Dar ei l-au socotit mincinos. Însă noi l-am mântuit pe el și pe cei care au fost cu el în corabie și i-am înecat pe cei care au socotit semnele Noastre drept minciuni pentru că ei au fost un neam de orbi.” (Coran 7:64).**

În timp ce, în legătură cu povestea lui Hud (AS) Allah spune: **„Deci, Noi l-am mântuit pe el și pe cei care au fost alături de el, prin mila Noastră, și i-am stârpit pe aceia care au ținut semnele Noastre drept mincinoase și nu au fost credincioși.” (Coran 7:72).**

În timp ce, în legătură cu povestea lui Lut (AS) Allah spune: **„Și neamul său nu a avut un alt răspuns decât a zis: „Scoateți-i pe ei din cetatea voastră! Ei sunt**

oamenii care vor să se țină neprihăniți!” Și Noi l-am mântuit pe el împreună cu familia lui, afară de muierea lui, care a fost printre cei pierduți.” (Coran 7:82-83).

În legătură cu povestea lui Șu’ayb(AS) Allah spune: „Dar au zis căpeteniile din neamul lui, care se semețeau: „Te vom alunga, o Șuayb, pe tine și pe aceia care cred împreună cu tine, afară din cetatea noastră! Sau vă întoarceți la religia noastră!” ” (Coran 7:88).

În legătură cu povestea lui Salih (AS) Allah spune: „Dar căpeteniile cele îngâmfate din neamul său au zis acelor care erau socotiți slabi, acelor care credeau dintre ei: „Știți voi de bună seamă că Salih este trimis de Domnul său?” Ei le-au răspuns: „Noi suntem cu credință în cele cu care a fost trimis!”” (Coran 7:75).

Toate versetele precedente împărtășesc aceeași perspectivă; ori te numeri printre credincioși, ori printre necredincioși. Nu există loc pentru un grup pasiv în poveștile menționate anterior.

„... și să nu fie în inima ta nici o neliniște ...” (Coran 7:2).

Începutul surei desemnează clar ideea menționată anterior. Allah (SWT) spune: „O Carte care ți-a fost revelată și să nu fie în inima ta nici o neliniște din pricina ei!” (Coran 7:2). Ți se impune să faci public învățăturile Islamului, și nu trebuie să lași ca privirile sau critica cuiva să te facă să te simți rușinat. Uneori, unii sunt jenați să proclame dreptatea, datorită puterii nedreptății și răspândirii acesteia.

În mod asemănător, o femeie musulmană nu trebuie să se simtă niciodată rușinată de hijabul (vălul) ei, iar unui musulman nu trebuie să-i fie frică că cineva i-ar putea face vreu rău. Deci, un musulman trebuie să-și determine scopul, țelul spre care tinde, deoarece Allah (SWT) spune: „... și să nu fie în inima ta nici o neliniște din pricina ei! – pentru ca tu să previi prin ea” (Coran 7:2). Aceste versete, așa cum am subliniat și mai devreme, reprezintă un simbol al fazei .....

Al treilea verset al acestei sure scoate în evidență aceeași idee. Allah (SWT) spune: „Urmați ceea ce vi s-a trimis de la Domnul vostru și nu urmați alți asociați în afară de El! Dar voi numai puțin vă aduceți aminte.” (Coran 7:3). Aceasta este o cerință insistentă de a urma dreptatea imediat și fără ezitare, fără pasivitate și fără considerație (atenție) pentru calea urmată de ceilalți.

Adem (AS) și Iblis (Satana): „Așadar, el i-a înșelat prin amăgire.” (Coran 7:22)

Versetele 7:20 – 7:22 descrie lupta dintre Adem (AS) și Iblis, de la începutul omenirii. Astfel, cum i-a dezamăgit Iblis pe Adem și pe Hauua (Eva)? Acest lucru este descris în versetul: „Așadar, el i-a înșelat prin amăgire.” (Coran 7:22). Metoda de corupere a lui Iblis a fost aceea de a-i lăsa pe ei într-o stare de nedumerire și indecizie; deci utilizarea cuvântului „fe adallehuma” (i-a amăgit pe ei, i-a înșelat pe ei), ...

Observă, Iblis se concentrează pe un tip de corupție, care este goliciunea. Acest lucru este evident în versetul: „Dar, Șeytan i-a ispitit, voind să le arate goliciunile care le fuseseră ascunse...” (Coran 7:20). În consecință: „...și când ei au gustat din acel pom, li s-au descoperit goliciunile lor și au început să-și pună peste ele frunze din Grădină.” (Coran 7:22).

Din acest motiv a fost proclamată legea divină de acoperire, și avertizarea împotriva expunerii părților private, în următorul verset: „O, fii ai lui Adem! Noi v-am dat vouă straie care să vă acopere goliciunile, ca și podoabe.” (Coran 7:26). Allah spune, de asemenea: „O, fii ai lui Adem! Să nu vă amăgească Șeytan, așa cum i-a scos

pe strămoșii voștri din Rai, dezbrăcându-i de veșmintele lor, ca să le arate goliciunile lor!” (Coran 7:27). Mai mult, Allah spune: „O, fii ai lui Adem! Puneți-vă veșmintele voastre la locurile de Rugăciune” (Coran 7:31).

De aceea, trebuie să înveți din această sură. Nu ai observat numărul avertizărilor din aceste versete? Învață din această sură că trebuie să-ți acoperi părțile intime și că trebuie să-ți pleci privirea. Tinerele femei trebuie să învețe ce înseamnă castitatea, decența și trebuie să-și stabilească atitudinea față de hijab fără ezitare.

Goliciunea este arma lui Șeytan încă de la începutul omenirii. Răspândirea ei ajută la înmulțirea viciilor și facilitează nesupunerea. Ca atare, Allah (SWT) comentează în legătură cu povestea lui Adem (AS) spunând: **„Spune: „Domnul meu a oprit ticăloșiile (ca de ex. rușinile, legăturile sexuale ilegale) – atât pe cele văzute cât și pe cele nevăzute.” (Coran 7:33)**

Nu a treia parte

Sura îi împarte pe oameni în două categorii: locuitorii Raiului (Gennetului) și locuitorii Iadului.

Sura ne duce departe, până la Ziua Judecării, pentru ca noi să auzim discuția care are loc între cele două părți. Allah (SWT) spune: **„Și vor striga atunci oaspeții Raiului către oaspeții Iadului: „Noi am găsit cu adevărat ceea ce Domnul nostru ne-a făgăduit! Dar voi ați găsit ceea ce Domnul vostru v-a făgăduit?” Vor răspunde ei: „Da!”. Însă un crainic va vesti printre ei: „Blestemul lui Allah se abate asupra nelegiuților” (Coran 7:44).**

Există, în consecință, numai două categorii de locuitori, nu este loc pentru o a treia categorie. De aici rezultă prezența unui cuvânt decisiv, în următorul verset, care separă cele două părți. Allah spune în acest verset: **„Iar între cele două (tabere) este un zid” (Coran 7:46).**

Încă mai eziți? Încă nu ți-ai stabilit poziția? Ascultă acest apel: **„Și oaspeții Iadului vor striga către oaspeții Raiului: „Vărsați și asupra noastră apă sau altceva din ceea ce v-a dăruit Allah spre viețuire!” Însă ei vor răspunde: „Allah le-a oprit pentru necredincioși”” (Coran 7:50).** Alege pentru tine ori destin, ori orice loc.

Motivul alegerii acestui titlu

Allah (SWT) spune: **„Iar între cele două (tabere) este un zid, iar pe crestele zidului se vor afla oamenii care-i cunosc pe cei din fiecare tabără după trăsăturile lor.” (Coran 7:46).** Acest verset indică faptul că există oameni pe „Al-A’raf” (Creasta zidului), între Gennet și Iad, care-i cunosc pe cei din ambele categorii. Aceștia de pe „Al-A’raf” îi strigă pe locuitorii Gennetului, așa cum ne indică și versetul: **„... Și vor striga ei către oaspeții Raiului, zicând: „Pace asupra voastră!” Ei nu au intrat în el, dar ei doresc (să intre).” (Coran 7:46).**

Lor le este frică de Iad, așa cum reiese din versetul: **„Iar când privirile lor vor fi întoarse către oaspeții Iadului, vor zice ei: „Doamne! Nu ne așeza pe noi împreună cu neamul celor nelegiuți!””** Și vor striga cei care stau pe crestele zidului („Al-A’raf”) către unii bărbați pe care îi cunosc după trăsăturile lor, zicând:

„Nefolositor este ceea ce voi ați adunat, ca și faptul că v-ați semețit!” (Coran 7:47-48).

Cine sunt atunci oamenii de pe „Al-A'raf”? Ei sunt aceia ale căror fapte bune și păcate sunt egale, pentru că ei nu și-au stabilit poziția lor și faptele lor în viață. Deoarece pedeapsa și răsplata corespunde naturii faptei, ei vor fi agățați de crestele zidurilor înalte numite „Al-A'raf”, undeva între Gennet (Rai) și Iad pentru a-i vedea pe cei din ambele locuri.

Oamenii șovăielnici includ multe categorii de oameni, și din acest motiv vor fi mai multe ziduri, și nu doar unul singur. Asigură-te că nu te vei număra printre ei. Fratele meu musulman, sora mea musulmană, ia inițiativa de a urma calea cea dreaptă pentru a nu deveni unul dintre cei care stau pe „Al-A'raf”.

Poveștile profeților; o schemă a luptei în întreaga istorie

Pentru a scoate în evidență mesajele pe care le comunică, sura narează poveștile celor cinci dintre profeții lui Allah și confruntările lor cu poporul lor. Aceste mesaje sunt:

1. Lupta dintre bine și rău este veșnică și nu va înceta niciodată.
2. Nedreptatea va fi înfrântă cu siguranță.
3. Nedreptatea va fi înfrântă, deoarece este departe de Allah (SWT), și din cauza corupției și a diferitelor sale forme: morale, economice și sociale.

Este evident că aceste povești au fost menționate de mai multe ori în Coran, și atunci de ce sunt ele mai deosebite în această sură? Prezența lor aici servește la obiectivul sursei de a determina poziția în această luptă astfel:

- prezentarea faptului că elementele confruntării dintre toți profeții și popoarele lor au fost aproape aceleași; în unele cazuri s-au folosit aceleași cuvinte. Aceasta pentru a demonstra că lupta este veche și că ea se repetă cu diferiți indivizi și cu diferite națiuni. Toți profeții au avut același da'wa, care este subliniat în versetul: **„O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți un alt Dumnezeu în afara Lui!” (Coran 7:59)**. De asemenea, poate fi văzut și în versetul: **„Eu vă vestesc mesajele Domnului meu și eu sunt pentru voi sfătuitor credincios.” (Coran 7:68)**. Chair și probele erau aceleași. Allah spune: **„Oare vă mirați că îndemnul vă vine de la Domnul vostru printr-un om dintre voi pentru a vă preveni?” (Coran 7:69)**.
- Acuzațiile necredincioșilor. Acest lucru este evident în versetul: **„Noi te vedem pe tine într-o rătăcire răzvedită!” (Coran 7:60)** și în versetul: **„Noi te vedem pe tine în prostie și te socotim pe tine dintre cei mincinoși” (Coran 7:66)**.
- Accentuarea sfârșirii nedreptății în acord cu regula conform căreia pedeapsa și răsplata corespund naturii faptei. Neamul Themud, de exemplu, obișnuia (să taie în piatră) să cioplească în munți pentru a-și face case, pentru siguranța lor. Modul de înțelegere al lor a securității i-a ispitit să se poarte arogant în legătură cu legea lui Allah (SWT). Din acest motiv au fost pedepsiți cu o agitație (gălăgie), care a fost însoțită de frică, pentru că frica este opusul sentimentului de securitate. Aceeași regulă a fost aplicată de asemenea, și neamului lui Lut (AS),

Încă mai eziți (șovăiești) după toate acestea?

Remarcă observațiile Coranului în aceste povești. Allah (SWT) spune: **„Dacă neamurile acestor cetăți ar fi crezut și ar fi avut frică, atunci Noi le-am fi dăruit binecuvântări din cer și de pe pământ” (Coran 7:96)**. Allah (SWT) fixează aceste exemple într-o regulă cosmică; dacă ai credință, stabilește-ți poziția și urmează-l pe Profet (SAWS), pentru că dacă nu faci asta vei îndura o suferință gravă și un chin îngrozitor din partea lui Allah (SWT).

Noi toți cădem sub influența acestei reguli. Încă mai eziți? Dacă nu ești de partea binelui, atunci ești de partea răului, chiar dacă intențiile tale sunt altele. Asta pentru că dacă nu adopți o poziție precisă, i-ai slăbit pe cei care urmează dreptatea. Mai mult, să nu spui niciodată: „Eu sunt doar un individ, și nu am capacitatea să schimb ceva în formula luptei”. Dacă dreptatea va avea nevoie de 100 de sinceri, iar pentru a triumfa indivizii victorioși sunt în număr de doar 99, tu poți fi acela care completează grupul. Însă, dacă ratezi să te comporți în această manieră, vei fi motivul regresului dreptății.

Povestea lui Musa „Moise” (AS)

Versetele prezintă acum povestea lui Musa cu Faraonul, vrăjitorii săi și israeliții. Este una din cele mai minunate povești, deoarece prezintă exemple de fermitate (hotărâre) și de ezitare (nehotărâre).

Merită să menționăm aici, faptul că povestea lui Musa este cea mai frecventă poveste citată în Coran. Este menționată în 29 de capitole.

Cu toate acestea, sura Al-A'raf este cea mai detaliată sură în ceea ce privește relația dintre Musa și neamul său, în special după părăsirea Egiptului. În opoziție cu ceea ce este menționat în sura Al-Qasas, sura Al-A'raf nu face referire la povestea nașterii lui Musa și la creșterea lui în palatul Faraonului. Pe de altă parte, povestea începe în mod prompt cu lupta din primul verset. Allah (SWT) spune: **„Privește, dară, cum a fost sfârșitul nelegiuitorilor!” (Coran 7:103)**, **„Și a zis Musa (Moise): „O, Faraon! Eu sunt un trimis al Stăpânului lumilor” (Coran 7:104)**. Aceasta este revelată de către Allah (SWT) în sură pentru ca noi să tragem învățături din situațiile de hotărâre și nehotărâre (ezitare).

Hotărârea (fermitatea) începe cu Sejde (Prosternare)

Atunci când vrăjitorii au venit la Faraon pentru a obține mulțumirea acestuia și pentru a se confrunța cu Musa (AS), ei au mărturisit gestul (simbolul) care dovedea mesajul lui Moise. În câteva minute, ei au semnalat hotărârea lor decisivă și fermă. **„Și astfel adevărul s-a întărit, iar ceea ce au făcut ei a fost în deșert. Și ei (Faraon și dregătorii săi) au fost biruiți acolo și s-au întors rușinați. Și s-au aruncat vrăjitorii, prosternându-se.” (Coran 7:118-120)**.

Credința lor a început cu această sinceră prosternare. Ei au aderat credinței lor, în ciuda faptului că erau amenințați cu tortură și cu moartea. În privința acestui fapt Allah (SWT) spune: **„Și au zis ei: „Credem în Domnul lumilor, În Domnul lui Moise și Aaron (Harun). Și a zis Faraon (atunci): „Ați crezut în el mai înainte ca eu să vă fi îngăduit?...” (Coran 7:121-123)**.

După aceasta, Faraon le-a spus lor: **„Vă voi tăia mâinile și picioarele voastre cruciș și apoi vă voi răstigni pe toți!”** (Coran 7:124). Care a fost impactul reacției lui asupra stării lor? Allah (SWT) spune: **„Ei au răspuns: „Noi către Domnul nostru ne întoarcem! Tu nu te răzbuni pe noi decât pentru că noi am crezut în semnele Domnului nostru, atunci când ele ne-au venit...”** (Coran 7:125-126). Așa a fost răspunsul lor irevocabil și ferm la amenințarea Faraonului. Mai mult, ei s-au rugat să moară musulmani: **„...Doamne, revarsă asupra noastră răbdare și fă-ne pe noi să murim cu desăvârșire supuși (musulmani)!”** (Coran 7:126).

Corupția lui Faraon

După ce am fost martori la diferite tipuri de corupție în poveștile precedente ale profeților, urmează apoi povestea lui Musa cu Faraonul pentru a ne arăta cea mai rea formă a corupției. Allah (SWT) prezintă acest lucru în versetul următor: **„Au zis dregătorii din neamul lui Faraon: „A răspuns el: „Îi vom măcelări pe fiii lor și le vom lăsa în viață pe muierile lor. Noi vom fi deasupra lor, biruitori!”** (Coran 7:127). Pedepsa divină, care a fost aplicată tiranului și poporului său, a fost treptată. Allah spune: **„Și am trimis Noi asupra voastră potopul, lăcustele, păduchii, broaștele și sângele, ca semne deslușite...”** (Coran 7:133). Cu toate acestea, Allah (SWT) a vrut să schimbe pedeapsa și a spus: **„Iar dacă i-am izbăvit Noi de pedeapsă până la un termen stabilit, pe care ei trebuia să-l atingă, iată că ei au călcat făgăduința.”** (Coran 7:135). Astfel, care a fost pedeapsa după aceasta? Allah (SWT) spune: **„Deci ne-am răzbunat pe ei și i-am înecat în mare, pentru că ai au luat de minciună semnele Noastre și au fost nepăsători față de ele.”** (Coran 7:136).

Evreii: Negativism și ezitare (nehotărâre)

În mod similar, versetele ne arată un alt caz al ezitării, exemplificat de evrei. Care a fost răspunsul lor, atunci când profetul lor le-a spus: **„Rugați-vă lui Allah pentru ajutor și fiți răbdători, căci al lui Allah este pământul și El îl dă moștenire cui voiește dintre robii Săi. Iar sfârșitul (fericit) este al celor care au frică.”** (Coran 7:128)? Allah (SWT) spune: **„Și au răspuns ei: „Am avut de îndurat înainte ca tu să vii la noi, ca și după ce ai venit la noi!”** (Coran 7:129).

Deci, versetele (128-129) subliniază importanța fermității (hotărârii) și evitarea ezitării (nehotărârii) ca două elemente fundamentale în testul succesiunii pe pământ; o problemă pe care evreii nu au putut s-o înțeleagă.

Chiar și în credință!

Evreii apar în alte circumstanțe ca un grup de oameni care trăiesc fără nici un țel, greșit călăuziți în ceea ce privește credința. În versetul 138, Allah (SWT) spune: **„Și i-am făcut Noi pe fiii lui Israel să treacă Marea. Și au venit ei la un neam care servea cu credință unor idoli...”** (Coran 7: 138). După puțin timp, după ce au trecut Marea și au fost martori la înecarea Faraonului și a oastei sale, la fiecare pas, au spus: **„O, Moise! Fă-ne nouă un zeu, așa cum au și ei zei! Dar el le-a răspuns: „Voi sunteți un neam care nu pricepe!”** (Coran 7:138). Aceasta este o întrebare care arată culmea ignoranței lor.

Este revelat în același verset care arată povestea salvării lor, pentru ca Allah să ne poată arăta gradul de ezitare și instabilitate al lor.

„Prinde-le, așadar, cu putere și poruncește neamului tău să primească ce e mai bun în ele!...” (Coran 7:145).

Majoritatea poruncilor lui Allah adresate evreilor îi îndeamnă pe aceștia să urmeze ordinele lui Allah și religia Sa cu fermitate. În versetul 145, Allah (SWT) spune: **„Prinde-le, așadar, cu putere și poruncește neamului tău să primească ce e mai bun în ele!...” (Coran 7:145)**, iar în versetul 171 Allah (SWT) le dă lor dispoziții: **„Țineți cu putere ceea ce v-am dat...” (Coran 7:171).**

Atunci, haideți să vedem cum răspund ei poruncilor lui Allah. Musa (AS) i-a lăsat pe ei și s-a dus să se întâlnească cu Stăpânul său, așadar ce au făcut ei? În legătură cu aceasta Allah (SWT) spune: **„Și neamul lui Moise a făcut după el, din podoabele lor un vițel cu trup care avea și muget...” (Coran 7:148).**

Versetele neagă cu tărie ceea ce au făcut ei: **„Oare n-au băgat ei de seamă că el nu le vorbește și nu-i călăuzește pe nici un drum? L-au luat pe el și au fost ei nelegiuți. Și când s-au fost căit și ei și și-au dat seama că au rătăcit, au zis: „Dacă nu se va îndura Domnul nostru de noi și nu ne va ierta, vom fi și noi printre cei pierduți.” (Coran 7:148-149).** Ei s-au plâns de neclaritate și instabilitate în religia lor și în relația lor cu Allah (SWT).

În această situație, diferența dintre vrăjitori și evrei devine clară. Cititorul poate simți diferența dintre provocarea vrăjitorilor făcută Faraonului, atunci când ei au spus: **„Hotărăște ceea ce vrei să hotărăști...” (Coran 20:72)**, și poate confirma acest sentiment atunci când recită: **„Și au răspuns ei: „Am avut de îndurat înainte ca tu să vii la noi, ca și după ce ai venit la noi!” (Coran 7:129).** El poate simți diferența dintre: **„Și au zis ei: „Credem în Domnul lumilor”” (Coran 7:121)** care a fost rostită de vrăjitori fără ezitare, și **„O, Moise! Fă-ne nouă un zeu, așa cum au și ei zei!” (Coran 7:138)** care a fost rostită de evrei în ciuda minunatului miracol la care au fost martori.

Cele trei grupuri

Imediat după povestea lui Musa (AS) cu evreii, urmează povestea celor care au încălcat Sabatul (163-167). Această poveste ilustrează pe scurt cum unii evrei au evitat (ocolit) cu viclenie porunca lui Allah. Ei au comis un păcat odios pescuind în ziua în care Allah (SWT) le-a interzis lor să muncească (Sâmbătă). Astfel, Allah (SWT) i-a pus la încercare pe ei trimițând o mulțime de pești, înaintea ochilor lor, în ziua de Sâmbătă. Ei au încercat să evite porunca lui Allah, întinzând (amplasând) năvodurile în noapte de Vineri și adunând ceea ce au găsit în ele în dimineața zilei de Sâmbătă. Unii dintre adevărații credincioși au început să îndemne la fapte bune și să oprească de la ceea ce este rău (greșit). Ei au făcut asta pentru a se elibera de vinovăție în fața lui Allah (SWT), fiind conștienți de faptul că numai Allah este Cel care călăuzește către calea cea dreaptă.

Alți credincioși au rămas într-o poziție negativă (nu au încălcat porunca lui Allah, dar nici nu i-au sfătuit și pe ceilalți). Mai mult, ei le-au reproșat celor care au îndemnat la fapte bune și au oprit de la ceea ce este interzis. Allah (SWT) spune: **„Și când a zis o mulțime dintre ei: „De ce îndemnați un neam pe care Allah voiește să-l nimicească**

sau să-l osândească la o pedeapsă grea?”, au răspuns (ceilalți): „Pentru dezvinovățire la Domnul vostru; și poate că ei vor avea frică!” ”(Coran 7:164)

Astfel, a fost un grup care a comis păcate, un grup pozitiv care a încercat să călăuzească, și un grup negativ care nu a încălcat porunca (lui Allah de a nu pescui în ziua de Sâmbătă) dar nici nu i-a îndemnat ce ceilalți. Haideți să vedem ce s-a întâmplat cu fiecare grup.

Salvare... Tortură... Neglijență

Cei care au încălcat Sabatul nu au răspuns sfatului credincioșilor. De aceea, Allah (SWT) a trimis asupra lor o pedeapsă: **„Și când au uitat ceea ce li s-a poruncit, i-am mântuit Noi pe cei care au oprit de la rău și i-am osândit pe cei care au fost nelegiuși la pedeapsă aspră, pentru nelegiuirea ce au săvârșit.” (Coran 7:165).**

Allah (SWT) a scutit grupul pozitiv de pedeapsă și i-a pedepsit aspru pe cei care nu s-au supus. Coranul nu i-a menționat pe aceia care au păstrat o poziție negativă. Oamenii de știință religioși au avut păreri diferite în legătură cu aceasta. Unii dintre ei sunt de părere că ei nu merită să fie menționați, din cauza negativismului lor, astfel, soarta lor va fi hotărâtă în Ziua Judecării conform dorinței lui Allah (SWT). Celălalt grup este de părere că aceștia (grupul negativ) au fost incluși împreună cu cei care nu s-au supus. Ei susțin că aceștia (grupul negativ) se numără printre cei despre care Allah (SWT) spune: **„...și i-am osândit pe cei care au fost nelegiuși la pedeapsă aspră...”(Coran 7:165).** Ambele grupuri (grupul negativ) și cei care nu s-au supus vor fi tratați în mod egal, deoarece au rămas tăcuți în fața păcatelor, transformându-se ei înșiși în păcătoși.

Unii dintre ei au fost dreپți iar alții au fost departe de asta

Unul dintre aspectele extraordinare ale Coranului este acela că el nu spune povești doar de dragul de a spune povești. El întotdeauna încheie orice poveste cu o lecție morală și un sfat pentru a fixa în mintea cititorului scopul intenționat în urma relatării poveștii. Astfel, sfârșitul poveștii lui Musa (AS) și a celor care au încălcat Sabatul clarifică o lecție importantă. Allah (SWT) spune: **„Și Noi i-am împărțit în comunități pe pământ. Unii dintre ei sunt dreپți, iar alții sunt mai puțin de-atât.” (Coran 7:168).**

Acesta a fost starea primei generații de evrei care a dispărut și care a fost împărțită în diferite părți pe pământ. Unii dintre ei au fost dreپți, iar alții s-au îndepărtat de la calea cea dreaptă. Totuși, a doua generație a fost alcătuită din oameni negativi și sovăitori. Allah (SWT) spune: **„Apoi după ei au venit urmași care au moștenit Cartea (Tora), însă ei aleg ceea ce este mai jos în această lume, zicând: „Ni se va ierta nouă!” Și dacă (lucruri) asemănătoare acestuia li se oferă lor, ei primesc...”(Coran 7:169).**

În mod similar, versetele se sfârșesc cu un exemplu clar pentru a simula un exemplu care să ne îndemne să aderăm cu tenacitate la ordonanțele religiei. Allah (SWT) spune: **„Iar cei ce se țin (strâns) de Carte și împlinesc Rugăciunea (să știe că) Noi nu lăsăm să se piardă răsplata celor cuvioși!” (Coran 7:170).**

Remarcă expresia „**cei ce se țin (strâns)**” și faptul că ea indică aderența puternică la poruncile lui Allah, în special Rugăciunea. Acești oameni sunt onorați de către Allah (SWT). Ei nu sunt doar oameni călăuziți către calea cea dreaptă, ci ei la rândul lor îi călăuzesc pe alții. Ei sunt oameni pozitivi și de asemenea reformatorii societății lor, țării lor și comunității lor.

Cum de nu poți hotărî din moment ce firea ta a depus mărturie

Versetele ne duc în timpurile de demult, în lumea primitivă. Atunci când Allah (SWT) ne-a făcut să mărturisim noi înșine în legătură cu măreția Sa și divinitatea Sa. Allah (SWT) spune: **„Și când Domnul Tău a scos urmași din fiii lui Adem, din coapsele lor, și le-a cerut să mărturisească ei înșiși, (zicându-le): „Nu sunt Eu Domnul vostru?”, au răspuns ei: „Ba da, facem mărturie!”, pentru ca voi să nu spuneți în Ziua Învierii: Noi am fost fără grijă de aceasta!”.** (Coran 7:172)

Atunci, cum de nu putem ajuta religia noastră, din moment ce Allah (SWT) a luat o promisiune de la noi încă de la începutul creației, chiar și înainte ca noi să venim pe această lume. O promisiune că noi vom fi de partea dreptății și a susținătorilor ei? Iubirea religiei și aderarea la ea reprezintă o natură divină cu care ne-a înzestrat Allah (SWT). Atunci, de ce unii oameni uită această promisiune și această natură (fire)?

Boala nepăsării

Allah (SWT) explică în versetul precedent următorul lucru: **„...pentru ca voi să nu spuneți în Ziua Învierii: Noi am fost fără grijă de aceasta!”.** (Coran 7:172) Este vorba de nepăsare. Este cea mai periculoasă boală care poate duce la răcirea entuziasmului de urmare a dreptății și la șovăială în ajutorarea religiei. În cazul acesta care sunt simptomele acestei boli? Ascultă versetul 179 în care Allah (SWT) spune: **„Noi am făcut pentru Gheena pe mulți dintre djinni și oameni. Ei au inimi dar nu pricep cu ele; ei au ochi, dar nu văd cu ei; ei au urechi, dar nu aud cu ele. Aceștia sunt asemenea dobitoacelor, ba ei sunt chiar și mai rățaciți. Aceștia sunt nepăsători.”** (Coran 7:179)

Astfel, nepăsarea este cauza principală a tuturor nehotărârilor (șovăielilor) și a lipsei de fermitate (hotărâre). De aceea, ultimul sfat al Profetului (SAWS), deși este Profet fără nici o îndoială, vine înainte de finalul surei unde Allah (SWT) spune: **„Pomenește-l pe Domnul tău în sufletul tău, cu umilință și frică, fără a o rosti cu glas tare, atât dimineața cât și seara, și nu fi dintre cei nepăsători!”** (Coran 7:205).

Dacă aceasta este adresată Profetului (SAWS), atunci este mai indicat pentru noi, urmașii lui, de a descoperi (observa) această boală și de a o înlătura slăvindu-l pe Allah (SWT) și rugându-ne în mod sincer la Allah (făcând un dua' sincer), și recitând sura Al-A'raf și înțelegându-i sensurile.

El este asemenea unui câine

Înainte de sfârșitul surei, aceasta menționează un număr mare de exemple care servesc aceluiași scop și îi avertizează pe credincioși împotriva nepăsării și a lipsei de fermitate cu privire la legea lui Allah și la religia Sa. Acum urmează o imagine izbitoare:

„Istorisește –le lor vestea despre acela căruia Noi i-am dat semnele Noastre, dar el s-a abătut de la ele. Șeitan și l-a supus, de aceea, și astfel s-a aflat printre cei rătăciți. Dacă Noi am fi voit, l-am fi ridicat prin ele, însă el a înclinat spre pământ și a urmat poftei sale. Pilda lui este asemenea pildei câinelui: dacă-l alungi el scoate limba gâfâind; dacă-l lași în pace, tot scoate limba gâfâind. Aceasta este pilda acelora care socotesc semnele Noastre mincinoase. Istorisește-le, dară, povestea; poate că ei vor cugeta!” (Coran 7:175-176).

Ce imagine izbitoare a celui care a primit semnele lui Allah și a fost călăuzit, dar el s-a lepădat de ele, asemenea unui șarpe care își schimbă pielea. Dacă ar fi aderat la religia Lui, Allah (SWT) l-ar fi onorat. Cu toate acestea, el a preferat caracterul umil al acestei vieți. Astfel, el se aseamănă cu un câine care obosește și își scoate limba chiar dacă este conștient sau nu. Ce imagine izbitoare, care ar trebui să-l cutremure pe orice individ leneș și nepăsător!

Copleșit de acest înțeles

Cea mai bună concluzie a acestei sure este un verset care include prosternarea. Acesta este primul verset din Coran care conține prosternarea.

Pentru a aminti hotărârea, fermitatea și voința puternică ar trebui să amintim prosternarea vrăjitorilor care l-au provocat pe Faraon cu tirania și nedreptatea lui. Versetul ne cere și nouă, de asemenea, să ne arătăm și noi supunerea față de Allah (SWT) pentru că acest act de prosternare atrage atenția sufletului să-și transpună credința în practică. Ar trebui să ne prosternăm lui Allah (SWT) atunci când citim acest verset, având în minte acest înțeles. Allah (SWT) spune: **„Chiar și cei ce sunt aproape de Domnul Tău nu se socotesc prea mari pentru a-L adora pe El, ci ei Îl preamăresc și se prosternează dinaintea Lui.” (Coran 7:206).**

Sura Al-Enfal (Sura Prăzilor)

Sura Al-Enfal este o sură medinită și a fost revelată după sura Al-Baqara. În Coran urmează după sura Al-A'raf. Este alcătuită din 75 de versete.

Ziua separării a binelui de rău

Această sură a fost revelată în urma bătăliei de la Bedr; unii învățați ai religiei au numit-o „Sura Bedr”. Bătălia de la Bedr a fost prima bătălie din Islam. Allah (SWT) o numește ziua separării în această sură, deoarece a fost ziua în care Allah (SWT) a separat între ceea ce este bine (drept) și rău (greșit). Este considerată ziua care a separat două ere în istoria umanității; o eră în care Islamul a fost slab și o alta în care Islamul va crește pentru a deveni puternic și se va transforma într-o națiune puternică (durabilă), care va apăra Islamul până în zilele noastre. A fost o zi măreață în istoria umanității. Deci, întreaga sură a fost revelată pentru a comenta asupra acelei zile.

Dacă este să măsurăm victoria în termeni materialisti, atunci (putem spune că) musulmanii nu au înregistrat nici o victorie în acea zi. Numărul musulmanilor era de 313. Ei nu erau pregătiți pentru luptă, nici psihologic și nici înarmați în mod adecvat. Pe de altă parte, numărul necredincioșilor era în jur de 1000, iar ei erau foarte bine pregătiți. Merită, de asemenea, să menționăm că în această bătălie, musulmanii aveau doar un singur cal, în timp ce necredincioșii aveau 300 de cai. Astfel, din punct de vedere al înarmării (pregătirii materiale) era imposibil pentru musulmani să câștige această bătălie.

Al-Ebrar (credincioșii evlavioși)

Al-Enfal înseamnă pradă, iar titlul acestei sure (sura prăzilor) provine de la acest cuvânt.

Companionii Profetului (SAWS) au un comentariu frumos (plăcut) în legătură cu această sură. Ei spun: „Motivul revelării surei (Al-Enfal) am fost noi, companionii Profetului, atunci când nu am fost de acord în legătură cu prăzile și ne-am comportat urât”. Acest comportament urât la care s-au referit ei, nu este același cu cel pe care îl știm noi azi. Cu toate acestea, ei și-au exprimat dezacordul ca atare, din cauza manierelor nepotrivite și umilinței lor.

Pregătiri pentru victorie – lumești și divine

Sura abordează principiile pe care se bazează victoria, o problemă (o chestiune) care este compatibilă cu atmosfera generală a surei și cu motivul care se află în spatele revelării acesteia. După ce musulmanii au ieșit victorioși în bătălia de la Bedr, această sură a fost revelată pentru a infiltra factorii universali ai victoriei în mințile musulmanilor, deoarece victoria nu a fost obținută din întâmplare. Din contră, ea a fost câștigată datorită acestor principii lumești și spirituale.

Astfel, există doi factori principali, importanți care duc la obținerea victoriei:

- 1- Credința în faptul că victoria vine numai de la Allah (SWT), deoarece Allah spune: **„Și nu este victorie decât numai la Allah.” (Coran 8:10)**

- 2- Dedicatie și angajament în privința echilibrului de puteri cu dușmanii, și chiar făcând mai bine decât ei dacă este posibil, prin folosirea schemelor și tacticilor eficiente pentru câștigarea victoriei.

Această sură pune accentul pe conceptul că omul ar trebui să se încreadă în Allah (SWT), să fie sigur că El (SWT) este Cel Atotputernic și să folosească toate mijloacele (să depună toate eforturile) pentru a câștiga victoria. Pentru acest motiv, Allah (SWT) a revelat: **„...Allah nu schimbă îndurarea pe care a revărsat-o asupra unui neam, decât dacă ei schimbă ceea ce este în sufletele lor...” (Coran 8:53).** Acest verset indică faptul că Allah (SWT) este unica forță și cauza din spatele oricărei victorii, având în vedere că omul trebuie să facă tot ceea ce îi stă în putere. De aceea, noi trebuie să avem în minte faptul că victoria este condiționată de eforturile omului și, astfel, trebuie să știm că victoria depinde de două lucruri, efortul omului și de destinul lui.

Unii cred că victoria este doar un miracol divin și, astfel îi vezi pe ei cufundați în dua' (rugi) rugându-se lui Allah (SWT) să le dea victoria, iar apoi te întrebi de ce rugile lor neîncetate au rămas fără răspuns (nu au fost acceptate). Problema este că ei nu au înțeles încă, că există alte aspecte ce trebuie luate în considerație: consacrare (încredere), planificare și efort. Ruga (dua' ul) de una singură nu este de ajuns atunci când nu este însoțită de efort. Depinzând numai de dua', acest lucru ne face inconștienți de natura religiei noastre și de legile lui Allah (SWT) pe pământ.

Pe de altă parte, sunt aceia care continuă să facă tot ceea ce le stă în putință, elaborând planuri și tactici. Totuși, atunci când ei încearcă să își măsoare puterea în comparație cu cea a dușmanilor, o găsesc relativ inadecvată (nepotrivită), și în consecință ei se văd pe sine într-o poziție slabă. Acest lucru este evident, deoarece ei se concentrează cerințe (condiții) lumești ale victoriei și sunt într-o completă uitare a faptului că victoria este obținută numai cu ajutorul lui Allah (SWT).

Sura ne îndrumă către un echilibru între aceste două antiteze; încrederea în destinul lui Allah trebuie să fie întotdeauna baza, de care să ținem cont atunci când îndeplinim condițiile lumești ale victoriei.

Victoria este de la Allah (SWT)

Sura începe cu o întrebare: **„Ei te întreabă despre prăzi. (Cuvântul arab nefl (la origine) înseamnă și: rugăciunea făcută în plus(peste limita obligației) sau cadou)...” (Coran 8:1).** Acest verset indică întrebarea adresată de oameni în legătură cu împărțirea prăzilor. **„Spune: „Prăzile sunt ale lui Allah și ale Trimisului! Și fiți cu frică de Allah, fiți cu pace între voi și fiți cu supunere față de Allah și față de Trimisul Său, dacă sunteți credincioși!” (Coran 8:1)**

Calitățile credincioșilor sunt enumerate în versetele care urmează: **„Ci cu adevărat credincioși sunt aceia ale căror inimi se cutremură când se pomenește (numele lui) Allah...” (Coran 8:2).** Este interesant aici de remarcat faptul că, răspunsul la întrebarea lor în legătură cu împărțirea prăzilor obținute în luptă, nu urmează imediat după întrebare. Mai exact, răspunsul îl găsim inclus în versetul 41, adică după 40 de versete de la întrebarea originală: **„Și să știți că a cincea parte din ceea ce ați luat drept pradă este pentru Allah, Trimisul Său și apropiați, orfani, sărmani și trecătorul de pe drum (nevoiaș)...” (Coran 8:41).**

Motivul întârzierii acestui răspuns este faptul că, atunci când musulmanii au întrebat despre prăzile obținute în luptă, toți se gândeau în acel moment că a fost victoria

lor lumescă, așa că Allah (SWT) i-a învățat pe ei că victoria este a Lui Singur și că ea a fost câștigată numai cu ajutorul Lui. Răspunsul inițial este inclus în următorul verset: **„Spune: „Prăzile sunt ale lui Allah și ale Trimisului!” (Coran 8:1)** și este o observație pentru a le aminti că prăzile nu le aparțin lor pentru început. Coranul, grațios, distrage atenția musulmanilor de la prăzi, pentru a infiltra în mințile lor principiile victoriei, înainte de orice altceva. Mai târziu, el explică cum sunt împărțite prăzile. Allah (SWT) spune spre sfârșitul surei: **„Deci mâncați voi din cele ce le-ați luat ca pradă, dacă ele sunt îngăduite și bune...” (Coran 8:69)**. Astfel, Allah (SWT) clarifică ceea ce este important și indică faptul că, caracterul lumesc al unei probleme cum ar fi împărțirea prăzii este un lucru de importanță secundă.

Sura este împărțită în două părți: prima parte se ocupă, în special de conceptul că numai Allah (SWT) aduce victoria, în timp ce a doua parte se ocupă de condițiile lumesti pe care trebuie să le îndeplinim pentru a obține victoria.

PRIMA PARTE: „...și nu este victorie decât numai la Allah...” (Coran 8:10). Prima parte indică binecuvântarea lui Allah asupra musulmanilor, deoarece El este Cel Care i-a ajutat să obțină victoria:

1- Începerea luptei

Allah spune: **„La fel, în numele Adevărului te-a scos Domnul tău din casa ta, cu toate că o parte dintre dreptcredincioși nu erau doritori” (Coran 8:5)**. Mulți dintre credincioși nu doreau să lupte, dar Allah (SWT) pregătise deja un plan pentru a restabili ordinea și pentru a dezvălui adevărul: **„(Aduceți-vă aminte) când Allah v-a făgăduit vouă că una din cele două va să fie a voastră! Și ați fi vrut voi să fie a voastră cea care nu avea arme, însă Allah a voit să se adeverească Adevărul și să curme neadevărul, cu toate că nelegiuții se împotriveau.” (Coran 8:7-8)**. Aceste versete sunt clare ca cristalul că începerea luptei a fost aranjată de Allah (SWT).

2- Pregătirea psihologică pentru luptă

Allah spune: **„(Aduceți-vă aminte) când El v-a învăluit pe voi cu un somn, ca o pavăză din partea Sa, și a pogorât asupra voastră din cer apă, ca să vă curățească pe voi cu ea și să îndepărteze de la voi murdăria lui Șeitan și să vă întărească inimile și să vă statornicească picioarele cu ea.” (Coran 8:11)**

Allah (SWT) i-a învăluit pe musulmani cu un somn ușor înainte de începerea bătăliei, iar apoi i-a trezit și a pogorât apă din cer (a trimis ploaia), pentru ca ei să poată lua abluțiunea, pentru a se înviora (pentru a prinde putere). Chiar și pregătirea psihologică a fost aranjată de Allah (SWT).

Unul dintre sahabe (companion al Profetului) descrie întâmplarea spunând că, în timp ce păzea armata musulmană l-a cuprins somnul. Când a privit la restul companionilor, i-a văzut pe ei perfect adormiți, în pofida atmosferei de teamă și spaimă ce domina situația. Tot ceea ce s-a întâmplat a fost în conformitate cu planul lui Allah (SWT).

3- Pregătirea spirituală a armatei

Nu numai începerea luptei și pregătirea psihologică a fost un plan al lui Allah, ci și starea psihologică a trupelor pentru care s-au cheltuit sume enorme de bani. Pregătirea spirituală divină a trupelor musulmane este prezentată în următorul verset: **„(Adu-ți**

aminte) cum Allah ți i-a arătat în visul tău puțini. Iar dacă ți i-ar fi arătat mulți, v-ați fi temut voi și ați fi avut păreri deosebite asupra acestui lucru. Dar Allah v-a păzit (de aceasta). El este bineștiutor al celor dinăuntru piepturilor. Și (Adu-ți aminte) cum El vi i-a arătat puțini în ochii voștri, când v-ați întâlnit, după cum v-a împuținat și pe voi în ochii lor, pentru ca Allah să împlinească un lucru ce trebuia împlinit. Și la Allah se întorc (toate) lucrurile.” (Coran 8:43-44)

Allah a făcut ca armata musulmană să-i vadă în număr mic pe necredincioși, pentru ca musulmanii să nu intre în panică și să nu le fie frică de ei, în timp ce, pe necredincioși Allah i-a făcut să-i vadă pe musulmani puțini pentru a-i subestima. Același efect a fost aplicat aceluiași incident, dar a avut două influențe total diferite pentru fiecare tabără. Slavă lui Allah (SWT), care realizează victoria și ajută la obținerea ei.

4- Coborârea îngerilor

Coborârea îngerilor este evidentă în cel de-al nouălea verset: „(Aduceți-vă aminte) când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns numaidecât: „Eu voi să vin în ajutor cu o mie de îngeri, rânduiți unul după altul!” ” (Coran 8:9)

De asemenea, poate fi observată și în versetul: „(Aduceți-vă aminte) când Domnul vostru le-a revelat îngerilor: „Eu sunt cu voi! Întăriți-i, așadar, pe cei care cred! Ei vor arunca spaimă în inimile celor care nu cred! Loviți-i, deci, peste gâturi și loviți-i peste toate vârfulurile degetelor!” (Coran 8:12)

Doar Allah (SWT) este Stăpânul Etern al Suveranității și numai El poate să facă ceea ce dorește. Nu putem să ne încredem în nimeni altcineva, în afară de Allah (SWT) pentru oferirea victoriei. Dependența de alte lucruri inferioare nu ne duce (nu ne îndreaptă) absolut nicăieri.

5- Timpul și locul bătăliei

Versetele progresează spre ceea ce este mai presus de factorii psihologici; rânduiala divină a timpului și a locului bătăliei. Chiar și câmpul de luptă a fost ales de Allah (SWT) așa cum este prezentat în următorul verset: „(Aduceți-vă aminte!) când voi erați pe malul apropiat, iar ei (dușmanii) pe malul îndepărtat (al văii), iar caravana se afla mai jos de voi. Dacă voi v-ați fi dat întâlnire, nu ați fi fost atât de înțeleși asupra timpului întâlnirii...” (Coran 8:42)

Panta (urcușul) apropiată a văii, unde tabăra musulmană era situată, avea o calitate a nisipului pe care ploaia l-a făcut mult mai solid (împotriva căderii). Ploaia a făcut terenul solid (tare, stabil) sub picioarele musulmanilor, făcând deplasarea (mișcarea) în jurul câmpului de luptă mult mai ușoară. Însă, pe cealaltă pantă ploaia a cauzat inundații ce au constituit un obstacol pentru armata necredincioșilor și pentru călăreți. Aceasta este o manifestare a puterii lui Allah, Cel Care face victoria, Susținătorul credincioșilor.

6- „Și nu voi i-ați omorât, ci Allah i-a omorât.”(Coran 8:17)

Sura continuă până când un verset clarifică rezultatul bătăliei și evoluția ei, chiar și când Profetul (SAWS) a aruncat cu nisip peste fețele necredincioșilor spunând: „Fie ca aceste fețe să fie deformate”: „Și nu voi i-ați omorât, ci Allah i-a omorât. Și când tu

(Profetul) ai aruncat (un pumn de nisip), nu tu l-ai aruncat, ci Allah l-a aruncat...”(Coran 8:17)

De aceea versetul pune accentul pe dua' (ruga la Allah (SWT)) pentru victorie, deoarece Allah spune: **„Și nu este victorie decât numai la Allah...” (Coran 8:10)**. Fără îndoială că Profetul (SAWS) a continuat să se roage cu insistență în ziua bătăliei de la Bedr până când cămașa i-a alunecat pe spate peste umeri și toți îi puteau vedea brațele, încât **Abu Bekr (RA)** i-a spus: „Ia-o ușor, O Trimis al lui Allah...” Devreme ce victoria este de la Allah (SWT), cineva ar trebui să răspundă chemării lui Allah astfel: **„O, voi cei care credeți! Răspundeți lui Allah și Trimisului Său, dacă vă cheamă la ceea ce vă dă viață!...” (Coran 8:24)**

PARTEA A DOUA: „Deci pregătiți (pentru luptă) împotriva lor tot ceea ce puteți din forță și din cai înșeuăți...” (Coran 8:60)

1- Importanța luării măsurilor necesare și impactul lor asupra victoriei

Allah (SWT) spune: **„Deci pregătiți (pentru luptă) împotriva lor tot ceea ce puteți din forță și din cai înșeuăți, cu care să-i înspăimântați pe dușmanul lui Allah și pe dușmanul vostru...” (Coran 8:60)**. Acest verset dezvăluie cu luciditate sensurile lui. Aceași sură care pune accentul pe faptul că victoria este de la Allah (SWT), subliniază de asemenea importanța pregătirii (promptitudinii) și luării de măsuri. Pe lângă faptul că trebuie să te întorci la Allah (SWT) (pentru a-i cere ajutorul), planificarea este un factor la fel important în obținerea victoriei. Mai mult, această sură abordează problema echilibrului de puteri, indicând faptul că, dacă o singură persoană se luptă cu o armată întreagă, niciodată nu va putea câștiga lupta spunând pur și simplu: **„Și nu este victorie decât numai la Allah.” (Coran 8:10)**. Aceasta este, de fapt, o concepție greșită care circulă printre noi în legătură cu religia și cu legile divine pe baza cărora funcționează universul.

Este important să precizăm în acest moment faptul că, cuvântul „a insipra teamă” este menționat cu sensul de a împiedica lupta și vărsarea de sânge. Deci, musulmanii trebuie să aibă o putere (care oprește) cu care să-i îngrozească pe dușmani și, în consecință, să facă ca lupta să fie o alegere mai puțin favorabilă pentru dușmani. Chiar și pe timp de război, Islamul, în ciuda concepțiilor greșite pe care le au în zilele noastre oamenii, cheamă la pace. Allah (SWT) spune: **„...și pe alții decât aceștia, pe care voi nu-i știți, dar pe care Allah îi știe...” (Coran 8:60)**. Așadar versetul încurajează expunerea puterii și a echipamentului musulmanilor pentru a-i împiedica pe dușmani să se lupte cu ei.

În mod corespunzător, Allah (SWT) spune în următorul verset: **„Iar dacă ei vor înclina către împăcare înclină și tu către ea. Și încrede-te în Allah...” (Coran 8:61)**

2- Echilibrul puterilor lumești

Este adevărat că Allah (SWT) îl ajută pe oricine dorește El, dar omul trebuie să aibă în minte echilibrul dintre puteri și îndeplinirea cerințelor lumești ale victoriei. Eu spun asta pur și simplu, pentru ca apoi cineva să nu spună: „Dacă există un sprijin divin al îngerilor, atunci noi de ce trebuie să mai facem pregătiri?” Allah (SWT) spune: **„O,**

Profetule! Îndeamnă-i pe dreptcredincioși la luptă! Dacă douăzeci dintre voi sunt statornici, vor birui ei două sute, iar de sunt între voi o sută, vor birui ei o mie dintre aceia care nu cred, căci aceștia sunt un neam care nu pricep. Acum, Allah v-a ușurat vouă (sarcina), căci El știe că în voi este slăbiciune. Dar dacă printre voi sunt o sută statornici, ei vor înfrânge două sute, iar dacă printre voi sunt o mie, ei vor înfrânge două mii, cu voia lui Allah, căci Allah este cu cei statornici. (Coran 8:65-66)

Expresia „**cu voia lui Allah**” indică induscutabila posesiune a lui Allah a victoriei. El (SWT) ajută pe cine voiește El. Mai mult, versetele indică faptul că răbdarea este importantă în obținerea victoriei și „**... și Allah este cu cei răbdători**” confirmă acest lucru. Slavă lui Allah Care a limitat cei doi factori ce contribuie la obținerea victoriei într-o singură sură.

3- Înțelegerea legilor de război

Versetele vor aborda acum factorii care au jucat un rol important în pierderea bătăliei de către necredincioși. Pe lângă faptul că erau necredincioși, ei nu erau echipați cu o putere materială care să-i ajute la obținerea victoriei, așa cum indică și următorul verset: „**...iar de sunt între voi o sută, vor birui ei o mie dintre aceia care nu cred, căci aceștia sunt un neam care nu pricep...**” (Coran 8:65). Aceasta înseamnă că ei nu au înțeles factorii care ar fi putut să-i ajute la obținerea victoriei. Mai mult, lor le lipsea experiența necesară în tactica militară. Musulmanii ar trebui să învețe din sura Al-Enfal, legile lui Allah (SWT) și condițiile lumești ale victoriei.

4- Supunerea față de Allah (SWT) și frăția pe calea lui Allah

Allah (SWT) ne arată că există o altă condiție lumească, care trebuie îndeplinită pentru a obține victoria, așa cum ne arată următorul verset: „**Și fiți supuși lui Allah și Trimisului Său, și nu vă certați ca să nu pierdeți și să nu piară forța voastră! Și fiți răbdători, căci Allah este cu cei răbdători!**” (Coran 8:46)

Unitatea (acordul, armonia) și renunțarea la certuri sunt cerințe vitale ale victoriei.

Allah (SWT) spune: „**Însă dacă ei vor voi să te înșele, atunci Allah îți va fi de ajuns. El este Cel care te-a susținut cu ajutorul Său și prin dreptcredincioși. Și Care a unit inimile lor. De ai fi cheltuit tu tot ceea ce se află pe pământ, tot nu ai fi unit inimile lor, însă Allah i-a unit, căci El este Puternic și Înțelept.**” (Coran 8:62-63)

În consecință, frăția este unul din factorii importanți care contribuie la victorie.

5- Evidența aroganței și a vanității

Aceasta este evidentă în versetul 47: „**Și să nu fiți ca aceia care au ieșit din casele lor mândri, de ochii lumii, pentru ca să se abată de la calea lui Allah...**” (Coran 8:47). Aceasta este o altă cerință (condiție) lumească neîndeplinită, care a condus la înfrângerea necredincioșilor; au măcelărit cămile, s-au îmbătat și au sărbătorit lăudăroși înainte de începerea bătăliei pentru a-i speria pe toți arabii. Vanitatea lor i-a făcut, cu siguranță, să îi subestimeze pe adversarii lor și în consecință au pierdut bătălia.

6- Calitățile credincioșilor; pozitive și practice (realiste)

Multe dintre versetele acestei sure armonizează cele două concepte: încrederea totală în Allah (SWT) și o pregătire completă pentru acțiune. Acesta este cu siguranță motivul pentru care sura enumeră trăsăturile credincioșilor și, apoi încheie aceste descrieri cu versetul următor: **„Aceștia sunt cu adevărat credincioși” (Coran 8:4)**. Mai mult, spre sfârșitul surei, în versetul 74 în mod special, calitățile adevăraților credincioși sunt reamintite și sunt urmate de ceea ce poate fi tradus ca: **„aceia sunt cu adevărat credincioși” (Coran 8:74)**. Aceleași cuvinte le găsim atât la începutul cât și la finalul surei; cu toate acestea există o diferență semantică între ele. Calitățile menționate la început se referă la credință, și sunt bine prezentate în versetul al doilea, în care Allah spune: **„Ci cu adevărat credincioși sunt aceia ale căror inimi se cutremură când se pomenește (numele lui) Allah și a căror credință sporește când li se citesc versetele Lui și se încred în Domnul lor” (Coran 8:2)**. Așa cum putem observa aici, versetul conține calități plăcute, deoarece versetul se află în acea parte a surei care are legătură cu credința.

Principala preocupare a celei de-a doua părți a surei o reprezintă cerințele (condițiile) lumești (ce trebuie îndeplinite pentru obținerea) ale victoriei. De aceea, calitățile credincioșilor sunt acum: **„Iar aceia care au crezut și au purces în pribegie și au luptat pe calea lui Allah, ca și aceia care au dat adăpost și au dat ajutor, aceia sunt cu adevărat credincioși...” (Coran 8:74)**. Adevărații credincioși, ca atare, posedă calitățile care sunt amintite în cele două părți ale surei. Ei se supun lui Allah (SWT), Îl adoră pe El, se străduie pe calea Lui, care sprijină și ajută religia lui Allah cu înflăcărare, trăiesc pentru Islam și iau toate măsurile în considerație. Din acest motiv urmează următorul verset central: **„O, voi, cei care credeți! Când întâlniți o oaste (de dușmani), fiți statornici și pomeniți-L pe Allah mult, pentru ca voi să izbândiți!” (Coran 8:45)**.

Acest verset conține toți factorii victoriei: **„fiți statornici”** înseamnă să faci tot ceea ce îți stă în putere (luarea de măsuri), **„pomeniți-L pe Allah mult”** înseamnă să te întorci la Allah (SWT) (pentru a-i cere ajutorul), El este Cel Care face victoria, **„pentru ca voi să izbândiți”** este cu siguranță punctul în care victoria este câștigată. Mai mult, pasajul legat de timp nu poate schimba aceste principii. Repetarea următorului verset accentuează faptul că: **„(Ei sunt asemenea) neamului lui Faraon și celor de dinaintea lor, care nu au crezut în semnele lui ...” (Coran 8:52)**. Versetul arată clar că motivul condamnării lor a fost necredința lor arogantă (trufașă) (neluarea în seamă a aspectului divin), în timp ce versetul 54 indică motivul lumesc: nedreptatea lor: **„căci toți erau neleiuți” (Coran 8:54)**.

Motivul alegerii acestui titlu „Al-Anfal” (prăzile din luptă)

Prăzile din luptă se referă la caracterul lumesc. Întâmplarea este că musulmanii, după bătălia de la Bedr s-au certat; s-au purtat dușmănos unul cu celălalt și legătura de frăție dintre ei era cât pe ce să se distrugă și toți erau atrași de lucruri lumești. Allah (SWT) îi avertizează pe credincioși să nu concureze pentru lucruri lumești în această viață, pentru că aceasta poate fi o cauză a dezbinării lor și a pierderii legăturii de frăție și în consecință va duce la pierderea materială și la pierderea soluțiilor (cheii) spirituale ale victoriei. Din acest motiv, versetele le-a poruncit lor să nu acorde deloc atenție prăzilor din luptă, deoarece Allah (SWT) spune: **„Spune: „Prăzile sunt ale lui Allah și ale**

Trimisului” ” (Coran 8:1). Factorii care au contribuit la obținerea victoriei s-au infiltrat în inimile și mințile lor. Când acești factori au fost fixați, El (SWT) i-a împărțit în 41 de versete până la versetul 69, în care inferioritatea chestiunii legate de prăzi este explicată, și că permisiunea a ceea ce a fost luat deja a fost oferită: **„Deci mâncați voi din cele ce le-ați luat ca pradă, dacă ele sunt îngăduite și bune...” (Coran 8:69).**

Cheile victoriei sunt, așa cum am menționat și mai înainte, întoarcerea la Allah (SWT) (pentru a-I cere ajutorul) și dedicarea în muncă (în cazul nostru, pregătirea pentru luptă). Printre aceste pregătiri putem menționa puternica legătură de frăție și unitatea musulmanilor, pentru că, dacă legătura de frăție s-a pierdut, iar în schimbul ei domnește separarea și dezbinarea, pierderea (înfrângerea) este gata să apară. Sura, în consecință, este intitulată „Al-Anfal” pentru a ne aminti principala cauză a pierderii.

Anularea legii moștenirii

Sura a fost întreruptă de anularea legii moștenirii între sahabe (companionii Profetului (SAWS)), care însemna că un om putea să-l moștenească pe fratele său (în Allah, în Islam) – (nu frate de sânge). Ultimul verset al surei poate fi tradus astfel: **„Totuși cei care sunt legați prin rudenie (înrușiți prin sânge) au întâietate unii față de alții...” (Coran 8:75).** Astfel, moștenirea între aceștia care erau legați prin frăție (în Islam) a fost o etapă temporară, care a precedat bătălia de la Bedr, și care a fost permisă pentru a adânci sentimentele de îndatorire și dragoste unul față de celălalt. După victoria de la Bedr, societatea musulmană a fost unită atât de puternic, așa cum nu a mai fost vreodată, deoarece victoria vindecă cele mai multe probleme psihologice ale unei societăți.

Aceasta a fost sura Al-Anfal. Trebuie să fim siguri că am înțeles în totalitate principiile victorie astfel încât Allah (SWT) să ajute comunitatea noastră. Ar trebui să ne întoarcem la Allah (SWT) și să fim siguri că El este Cel Care face victoria: **„Și nu este victorie decât numai la Allah”(Coran 8:10).** Mai mult, ar trebui să facem tot ceea ce putem pentru a câștiga victoria (să acumulăm cunoștințe, să reușim pe plan social și practic și să evităm plăcerile lumești, pământești (ca de ex. în sură: prăzile) pentru a ni se răspunde la rugă (dua’) și pentru a recâștiga demnitatea și superioritatea națiunii noastre.

Trăsături conclusive în legătură cu subiectul dezbătut:

După primele zece sure ale Coranului, trăsăturile subiectului că noi suntem reprezentanții lui Allah se cristalizează. Mai mult, obiectivele și mesajele surei se reunesc pentru a constitui un singur mesaj cititorului Coranului.

- Musulmani, sunteți răspunzători de pământ, și aici este ordinea voastră pentru a trăi. (Sura Al-Baqara).
- Credința în această ordine are o semnificație deosebită. (Sura Al-’Imran).
- Dreptatea este pilonul principal, important al succesiunii. (Sura An-Nisa).
- Importanța aplicării acestei ordini și îndeplinirea angajamentului făcut de a pune în practică această ordine. (Sura Al-Ma’ida).

- Întreținerea Unicității lui Allah (SWT) atât în credință cât și în practică este crucială pentru această ordine. (Sura Al-An'am).
- Stabilește-ți poziția (Sura Al-A'raf)
- Principiile victoriei sunt atât divine cât și lumești; ceea ce demonstrează înțelegerea și realismul acestei ordini. (Sura Al-Anfal).

Trebuie să fie vizibil până în momentul de față că sursele Coranului se reunesc pentru a forma un singur lanț de mesaje și idei consistente.

Sura At-Teube (Sura Căinței)

Sura At-Teube este o sură medinită. Ea a fost revelată după sura Al-Ma'ide. În ordinea surelor din Coran, ea urmează după sura Al-Enfal. Este alcătuită din 129 de versete și este ultima sură care a fost revelată în întregime iubitului nostru Profet (SAWS) înainte de a muri.

Sura a fost revelată într-o perioadă în care comunitatea musulmană se pregătea să răspândească mesajul Islamului în afara granițelor Peninsulei Arabice pentru a ajunge la toți oamenii de pe pământ.

Sura a fost revelată după ce a avut loc ultima bătălie în care a luptat Profetul Muhammed (SAWS), bătălia de la Tabuk, la care au participat 30 de mii de musulmani. Așa cum am menționat și mai înainte, această sură urmează imediat după sura Al-Enfal care se ocupă de bătălia de la Bedr; prima bătălie în care a luptat Profetul (SAWS) cu numai 313 musulmani. Motivul este acela ca cititorul Sfântului Coran să poată observa diferența de împrejurări, condiții, și regulile celor două bătălii, precum și comentariul coranic făcut asupra celor două sure.

Bătălia de la Tabuk a fost una din bătăliile în care efectul negativ al ipocriților a fost predominant. Existau foarte mulți ipocriți în rândul armatei musulmane. Existau, de asemenea, mulți credincioși care au fost lăsați în urmă (la casele lor), deoarece nu erau destul de energici (nu erau apti de luptă) pentru a lua parte la luptă. Cu toate acestea, musulmanii au câștigat lupta, iar această sură a fost revelată pentru a comenta acest lucru.

Simbolul diferențierii

Sura At-Teube este singura sură care nu începe cu Al-Besmelle (invocarea numelui lui Allah) în contrast cu toate celelalte sure din Coran. Când un musulman citește Coranul și începe prin rostirea: „În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător”, simte încă de la început că trece peste o limită, ce desparte o împrejurare veche de una nouă. El simte că se scufundă într-o lume spirituală mai profundă, cu inima și sufletul, lăsând în urmă lumea materialistă, în timp ce începe să audă mai mult cuvintele lui Allah și să prindă viață cu cele mai frumoase nume ale lui Allah, cum ar fi: Cel Milostiv, Cel Îndurător.

Motivul absenței „besmelle” la începutul surei, în conformitate cu părerea învățaților musulmani, se datorează faptului că această este o sură care se ocupă de necredincioși și ipocriți mai mult decât orice altă sură din Coran. Astfel ei sunt privați de besmelle împreună cu toate semnificațiile compasiunii (mili) și îndurării care sunt prezente în această expresie. Primul verset poate fi tradus astfel: **„Dezlegare din partea lui Allah și a Trimisului Său față de aceia dintre politeiști cu care voi ați încheiat un legământ!” (Coran 9:1)**

Sura At-Teube are de asemenea și alte denumiri. Este numită „*Demascarea*”, deoarece i-a demascat pe politeiști enumerând 55 de trăsături ipocrite pe care le-au manifestat în relația cu Profetul (SAWS). Este numită, de asemenea, „*Destăinuitoria*”, deoarece ea destăinuie defectele necredincioșilor și slăbiciunea lor, care îi face să abandoneze acordarea de ajutor Islamului. Este numită, de asemenea, „*Sabia*”, deoarece este sura care îi îndeamnă cel mai mult pe musulmani la gihad (lupta pe calea lui Allah),

încurajându-i să lupte împotriva dușmanilor lui Allah, și avertizându-i împotriva lenei și a slăbiciunii. Este într-adevăr o sură severă, atunci de ce a fost numită At-Teube (Căința)?

Motivul alegerii acestui titlu

Dintre toate aspectele relației noastre cu Allah (SWT), căința este într-adevăr cea mai sensibilă dintre ele. Înseamnă să te întorci la Allah (SWT), a recurge la El și renunțarea la toate păcatele. Care este atunci legătura dintre căință și trăsăturile atât a politeiștilor cât și a ipocriților și îndemnarea la gihad?

Această sură este ultima chemare pentru umanitate. Ea a fost pogorâtă chiar înainte de încheierea revelării Coranului și înainte de moartea Profetului (SAWS). Deși, sura conține avertizări severe adresate necredincioșilor și ipocriților, împreună cu chemarea musulmanilor de a lupta pentru religia lor, ea oferă o ultimă șansă de căință pentru oricare dintre ei. În multe cazuri observăm repetarea: „... **iar de se vor căi, va fi mai bine pentru ei.**” (Coran 9:74)

Dacă căutăm cuvântul „teube” (căința) și derivatele sale în această sură, vom găsi că el se repetă de 17 ori în sura At-Teube, și astfel numărul repetării acestui cuvânt în Sfântul Coran este cel mai mare. În sura Al-Baqara, cea mai lungă sură a Coranului, cuvântul „teube” se repetă doar de 13 ori. Este menționat, de asemenea, de 3 ori în sura Al-’Imran, de 12 ori în sura An-Nisa, de 5 ori în sura Al-Ma’ide, de 6 ori în sura Hud și o dată în sura Al-An’am.

O chemare la căință adresată tuturor

Astfel, concluzionăm că numărul cel mai mare al repetării acestui cuvânt „teube” este menționat în această sură. Ceea ce este demn de reținut este faptul că, sura nu omite nici o sectă sau nici un grup de a-i include în domeniul de extindere al căinței. Chemarea a fost adresată tuturor: necredincioșilor, politeiștilor, renegaților, aceia care sunt șovăitori, ipocriților, păcătoșilor, credincioșilor evlavioși, chiar și Profetului (SAWS) și companionilor săi (RA). Ori de câte ori sura menționează unul din aceste grupuri, le amintește lor de căință sau le dă lor știri îmbucurătoare că Allah (SWT) îi iartă pe ei: „**Apoi a primit căința lor...**”(Coran 9:117) și „... **iar de se vor căi, va fi mai bine pentru ei.**” (Coran 9:74)

În timp ce sura îi demască pe ipocriți, le comunică lor un mesaj clar cum că toate vicleșugurile lor sunt destăinuite credincioșilor și astfel nu le rămâne altă șansă decât să se căiască. Deci, o asemenea demascare îi conduce la căință. Este exact ca atunci când Allah (SWT) cauzează o suferință cuiva, pentru ca aceasta să fie un motiv de trezire a acestuia și de întoarcere la calea Lui. Sura At-Teube îi face pe ipocriți să simtă că ei sunt asaltați, deoarece sura îi lipsește pe ei de orice scuză neconvingătoare din moment ce Islamul este clarificat și explicat tuturor. Chiar și chemarea la luptă, adresată de Allah credincioșilor, urmărește să umple inimile necredincioșilor cu disperare și să-i convingă pe aceștia că, ei nu vor fi capabili să concureze cu credincioșii. Astfel, sura nu le lasă lor decât o singură cale de ieșire și anume căința.

Legătura dintre At-Teube și surele precedente

Atunci când împărțim Coranul în trei părți, găsim că prima parte se compune din cele șapte lungi sure, încheiată cu sura At-Teube. Este ca și cum ea a fost revelată după clarificarea metodologiei Coranului și după urmărirea îndeplinirii misiunii lui Allah, doar pentru a deschide porțile căinței și îndurării pentru oricine dă greș în urmarea poruncilor lui Allah. Este într-adevăr o binecuvântare pentru că această sură este una din ultimele sure revelate Profetului (SAWS) înainte de moartea acestuia. Deci, sfârșitul revelației și de asemenea sfârșitul Coranului marchează deschiderea porților căinței. Poți simți această semnificație?

Unii oameni vor simți severitatea acestei sure arătată necredincioșilor și ipocriților, în timp ce alții vor simți mila coplesitoare a lui Allah, deoarece El acceptă căința oricui.

Chemarea finală la căință

Sura începe într-un mod sever și care bate la ochi. Pe lângă faptul că nu începe cu besmelle, ca toate celelalte sure, începe cu cuvântul „bera’ ” (dezlegare, scutire, absolvire), deoarece Allah spune: **„Dezlegare din partea lui Allah și a Trimisului Său față de aceia dintre politeiști cu care voi ați încheiat legământ! „Peregrinați prin țară (vreme de) patru luni, dar să știți că voi nu-L veți face pe Allah neputincios și că Allah îi va acoperi de rușine pe necredincioși!” (Coran 9:1-2)**

Este un început sever și o limită de timp fixată. Așadar, este un anunț de alarmă din partea lui Allah (SWT) și Trimisului Său (SAWS) este transmis tuturor care pot auzi: **„Și este o vestire de la Allah și de la Trimisul Său către oameni în ziua Pelerinajului cel mare că Allah este dezlegat de politeiști, împreună cu Trimisul Său.” (Coran 9:3)**

De ce această strictețe? Răspunsul îl găsim în versetul: **„Dacă vă veți căi, va fi mai bine pentru voi, însă dacă voi vă întoarceți, să știți că nu-L veți putea face pe Allah neputincios!” (Coran 9:3)**. Amenințarea este aici, de fapt, un îndemn la căință și nu o răzbunare. Mai mult, amândouă: **„dezlegarea”** și **„vestirea”** sunt chemări finale la căință.

Căința politeiștilor care au luat parte la bătălie

Sura ne conduce la cel de-al cincilea verset, în care Allah spune: **„Iar când se vor încheia lunile cele sfinte, atunci omorâți-i pe idolatri oriunde îi aflați!...”**; **„Dar dacă se căiesc, împlinesc Rugăciunea și achită Dania, atunci dați-le lor drumul...” (Coran 9:5)**. În ciuda poruncilor clare de a lupta împotriva politeiștilor, încă mai există o reamintire care îi încurajează să se căiască. Este adevărat că sura este severă cu ei. Dar, este, de asemenea, adevărat îndemnul intens adresat acestora ,de a se întoarce la calea lui Allah.

După aceasta, sura ne informează că noi nu ar trebui să lăsăm nici o scuză pentru necredincioși prin chemarea lor și clarificarea acestora a religiei, înainte de a ne lupta cu ei. Allah spune: **„Și dacă vreunul dintre idolatri te roagă să-i dai adăpost , dă-i lui adăpost, pentru ca el să audă vorbele lui Allah, apoi ajută-l să ajungă la locul său de adăpost!” (Coran 9:6)**

Versetele urmează unul după altul în același ritm; amenințare dar reamintirea căinței. De exemplu, în cel de-al zecelea verset, Allah spune: **„Ei nu păzesc față de un**

credincios nici rudenie, nici legământ, iar aceștia sunt cei care întrec măsura în nelegiuirea lor!” (Coran 9:10). Următorul verset continuă: **„Însă dacă ei se căiesc și împlinesc Rugăciunea și achită Dania, atunci ei sunt frații voștri întru religie.” (Coran 9:11).** Acest verset demonstrează că, din moment ce se căiesc, nu numai că sunt iertați de Allah (SWT), ci mai mult, lor li se oferă frăția și dragostea credincioșilor.

O altă amenințare se repetă în versetele 12 și 14 în cazul în care politeștii insistă să lupte. Allah (SWT) spune: **„Dar dacă ei încalcă jurămintele lor, după ce au făcut jurământ, și hulesc religia voastră, atunci luptați-vă împotriva căpeteniilor necredinței, căci ei nu țin jurămintele! Poate că ei vor înceta!” (Coran 9:12)** și **„Luptați împotriva lor, căci Allah îi va pedepsi prin mâinile voastre și-i va acoperi de rușine și vă va ajuta să-i biruiți...” (Coran 9:14).** Acest verset este urmat de un altul care revine la căință și în care Allah spune: **„...și Allah va primi căința aceluia de la care El voiește...” (Coran 9:15).** Este un exemplu excelent al moderației Islamului și al echilibrului dintre compasiune și indulgență pe de o parte, și dintre realitate și strictețe (precizie) pe de altă parte.

Dacă aceasta este situația în cazul necredincioșilor și al ipocriților, atunci care va fi situația în cazul musulmanilor care nu se supun? Allah (SWT) îi va ierta pe ei? Atunci când Allah spune: **„Însă dacă ei se căiesc... atunci ei sunt frații voștri întru religie” (Coran 9:11)** despre necredincioși, care va fi situația în cazul unui credincios care păcătuiește?

Sura At-Teube se numără printre surele care dau cel mai mult speranță musulmanilor în legătură cu îndurarea lui Allah. Dacă Allah (SWT), Cel Atotputernic, îi încurajează în mod repetat pe necredincioși și pe ipocriți să se întoarcă la căință, și repetă cuvântul „teube” de 17 ori în această sură, cum poate El atunci să nu-i ierte pe credincioșii care nu se supun?

Căința credincioșilor slabi care abandonează acordarea de ajutor Islamului

Acum am ajuns la versetul 24, care se adresează credincioșilor și îi îndeamnă pe ei să lupte pentru victoria religiei lui Allah. Gihadul din acest verset se referă la faptul că el nu se limitează doar la războaie și bătălii, ci înțelesul său se extinde, astfel încât el cuprinde toate formele de acordare a ajutorului, a sprijinului Islamului, făcându-l astfel o prioritate în viața credinciosului. Allah (SWT) spune: **„Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, perechile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lăncezire vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu porunca Sa! Iar Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți!” (Coran 9:24).** Acest verset menționează opt feluri de dragoste permise, dar mai întâi avertizează împotriva lăsării oricăruia din acestea să fie motiv de îndepărtare de la calea lui Allah și de renunțare la gihad. Astfel, omul trebuie să îndeplinească mai întâi poruncile lui Allah, iar acestea să fie mai presus de plăcerile lumești pentru a nu atrage asupra lui pedeapsa și mânia lui Allah, fie ca Allah (SWT) să ne ferească de asta!

Sura se ocupă acum de un nou tip de căință, un tip diferit de cel al păcatelor pe care oamenii le comit în mod obișnuit, cum ar fi plecarea privirii (lăsarea în jos a privirii), întârzierea Rugăciunilor. Sura îi invită pe aceia care abandonează acordarea de ajutor Islamului să se căiască. Sura scoate în evidență faptul că acesta este un act odios (oribil),

care necesită o căință sinceră. Allah (SWT) spune: **„O, voi, cei care credeți! Ce-i cu voi? Când vi s-a zis: „Purcedeți pe calea lui Allah!”, voi v-ați lăsat grei pe pământ. Oare v-a plăcut vouă viața aceasta mai mult decât Viața de Apoi? Plăcerea acestei vieți nu va fi decât puțină în Lumea de Apoi!” (Coran 9:38)**

Un reproș blând, care este urmat de un ton exigent în următorul verset, în care Allah spune: **„Dacă voi nu purcedeți, vă va pedepsi El cu pedeapsă dureroasă și vă va schimba cu un alt neam.” (Coran 9:39).** Allah (SWT) este, cu siguranță, capabil să redea religiei Sale victoria, și El nu are nevoie de nici unul dintre noi, care să facă asta, așa cum El (SWT) spune: **„Dacă voi nu-i veniți în ajutor, (să știți că) l-a ajutat (pe Profet) Allah (mai înainte), când cei care nu credeau l-au alungat...” (Coran 9: 40).**

Aceasta este urmată de un verset care conține o poruncă netă, și care nu exclude pe nimeni și în care Allah (SWT) spune: **„Purcedeți ușori și grei și luptați cu averile și sufletele voastre pe calea lui Allah!” (Coran 9:41).** Pentru ca necredincioșii să se întoarcă pe călcăile lor și să se căiască, trebuia ca noi să lutăm cu ei. Astfel, lupta musulmanilor împotriva necredincioșilor este un ajutor pentru ei de a se căi și de a-i întoarce la calea lui Allah. În consecință, eșecul musulmanilor de a lupta împotriva lor este un motiv pentru necredincioși de a rămâne pe căi greșite. Haideți atunci să ne străduim pentru victoria religiei noastre, să îndeplinim toate tipurile de bunătate pentru a ne salva și pentru a-i ajuta pe alții să se căiască.

Căința pentru că nu am contat pe Allah (SWT)

În versetele precedente, sura s-a referit la bătălia de la Huneyn, și la faptul că musulmanii erau foarte încrezători în sine, deoarece armata lor era alcătuită dintr-un număr mare de soldați. Cu toate acestea, acest număr mare nu i-a ajutat în nici un fel, iar ei au căzut pradă concepției greșite cum că victoria depinde de cantitate, uitând că ea este numai de la Allah (SWT), așa cum El spune: **„Allah v-a ajutat să biruiți în numeroase locuri. Și (astfel v-a ajutat să biruiți) în ziua de la Huneyn, când ați fost mândri de numărul vostru mare, însă el nu v-a fost de folos întru nimic. Și îngust vi s-a părut vouă pământul, măcar că el era întins. Apoi ați întors spatele, fugind.” (Coran 9:25).** Această greșală gravă necesită căință, iar versetul 27 scoate în evidență ceea ce Allah (SWT) spune: **„Apoi Allah primește căința de la cel care El voiește, căci Allah este Iertător și Îndurător.” (Coran 9:27).**

Insuccesul în ajutarea Islamului

Versetele își schimbă apoi conținutul, pentru a-i aborda pe ipocriții care au eșuat în ajutarea religiei lui Allah. În versetul 46 Allah (SWT) spune: **„Dacă ei ar fi vrut să purcedă (la luptă), ar fi făcut ei pregătiri pentru aceasta. Însă nu l-a plăcut lui Allah purcederea lor și El i-a oprit. Și le-a zis (lor): „Ședeți (acasă) cu cei care șed!” (Coran 9:46).** Dacă ei ar fi avut o intenție sinceră de a porni la luptă, ei s-ar fi pregătit pentru bătălie și ar fi înaintat către ea. Însă, intențiile lor erau false, iar Allah (SWT) a urât faptul că ei se vor alătura armatei musulmane și îi vor desuraja. Allah (SWT) spune: **„... Însă nu l-a plăcut lui Allah purcederea lor și El i-a oprit. Și le-a zis (lor): „Ședeți (acasă) cu cei care șed!” (Coran 9:46).**

Acestea sunt într-adevăr cuvinte dureroase pentru un musulman. Dacă ți s-a refuzat ocazia de a participa la acte de caritate, atunci amintește-ți că poți fi subiectul mâniei lui Allah și că faptele tale bune ar putea să nu fie acceptate. Cine ar putea suporta asta? Cui i-ar plăcea să fie o povară în această religie? Allah (SWT) spune: **„Și de-ar fi purces ei laolaltă cu voi, n-ar fi făcut decât să sporească tulburarea voastră...” (Coran 9:47).**

Versetele urmează în succesiune cu un reproș. Allah (SWT) spune:

- **„Printre ei sunt unii care zic: „Îngăduiește-mi mie și nu mă duce pe mine în ispită!” Și oare nu în ispită au căzut ei? Și Gheena îi va cuprinde pe cei necredincioși!” (Coran 9:49),**

- **„Și (ipocriții) jură pe Allah că ei sunt cu adevărat dintre voi, însă ei nu sunt dintre voi, ci ei sunt un neam căruia îi este frică.” (Coran 9:56), și**

- **„Dacă ar găsi ei un adăpost sau peșteri, ori o hrubă în care să se ascundă, s-ar îndrepta spre acestea, luând-o la fugă.” (Coran 9:57)**

Versetele 81-87 conțin un ton sever. De exemplu, Allah (SWT) spune în versetul 86: **„Și când este revelată o sură (în care se poruncește): „Credeți în Allah și luptați împreună cu Trimisul Său”, cei cu stare dintre ei te roagă (să-i scutești de luptă) zicând: „Lasă-ne pe noi să rămânem împreună cu cei care șed (acasă)!” (Coran 9:86). „...cu cei care șed (acasă)”, ce expresie impresionantă! Cine ar accepta să rămână acasă vizionând programele TV și fără să facă nimic în ajutorul religiei sale? O asemenea persoană ar putea fi foarte religioasă, care ține să se roage la moschee, de exemplu, dar încă foarte pasivă încât nu s-ar deranja să sprijine, să ajute Islamul. Acest tip de oameni ar trebui să fie conștienți de versetul cu numărul 87, în care Allah (SWT) spune: **„Le-a plăcut lor să fie împreună cu cele rămase (acasă). Inimile lor au fost pecetluite și nu pricep.” (Coran 9:87).** Cum pot fi ei pe calea cea dreaptă din moment ce ei rămân în acea stare?**

Pe de altă parte, privește la exemplul pozitiv pe care ni-l dă Allah: **„Însă Trimisul și cei care au crezut laolaltă cu el au luptat cu averile și cu sufletele lor. Aceștia vor avea parte de lucrurile bune și aceștia sunt cei care izbâdesc.” (Coran 9:88)**

Sărbătoare în Iad

În versetul 81 există un reproș sever, în care Allah (SWT) spune: **„S-au bucurat aceia care au rămas în casele lor, în urma Trimisului lui Allah, și nu au voit să lupte...” (Coran 9:81).** Acest verset clarifică cât de dezechilibrate sunt normele lor de fericire și tristețe. Cine ar putea fi fericit și mândru de lipsa acordării de ajutor Islamului? Sărbătorind acest lucru este ca și cum ai celebra focul din Iad. Allah (SWT) spune: **„S-au bucurat aceia care au rămas în casele lor, în urma Trimisului lui Allah, și nu au voit să lupte cu bunurile lor și cu sufletele lor pe calea lui Allah și au zis ei: „Nu purcedeți la luptă pe dogoarea aceasta!” Spune: „Focul Gheenei este mult mai dogoritor! Dacă ei ar pricepe! Lasă-i să râdă puțin, căci vor plânge ei mult, drept răsplată pentru ceea ce au agonisit!” (Coran 9:81-82)**

Chemarea la căință adresată tuturor

Așa cum am menționat și mai înainte, fiecare reproș în această sură este urmat de o chemare la căință.

De exemplu, putem vedea:

- Căința ipocriților și a renegaților; Allah (SWT) spune: „...Iar de se vor căi, va fi mai bine pentru ei. Însă de vor întoarce ei spatele, plecând, Allah îi va pedepsi cu pedeapsă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, și nu vor avea ei pe pământ ocrotitor și nici ajutor.” (Coran 9:74)

- Căința celor șovăitori; Allah (SWT) spune: „Și sunt alții care au mărturisit păcatele lor, care au amestecat o faptă bună cu o alta rea. Poate că Allah va primi căința lor, căci Allah este Iertător și Îndurător.” (Coran 9:102)

- Îndemnul adresat tuturor de a se căi, Allah (SWT) spune: „Oare nu știu ei că Allah primește căința de la robii Săi și acceptă milostenii și că Allah este Primitorul căinței și Îndurătorul?” (Coran 9:104)

Există trei condiții ce trebuie îndeplinite pentru acceptarea căinței:

1. Regretul pentru păcatele săvârșite;
2. Părăsirea lor;
3. Hotărârea de a nu te mai întoarce la ele.

Ia inițiativa chiar în acest moment și căiește-te, pentru că întârzierea este un păcat în sine.

Calitățile musulmanilor care merită Raiul

După ce s-a ocupat de calitățile ipocriților, sura va discuta acum despre calitățile adevăraților credincioși, care au făcut o cumpărare valoroasă și pe care Allah o descrie în următorul verset: „Allah a cumpărat de la dreptcredincioși sufletele și bunurile lor, în schimbul Raiului, și astfel ei luptă pe calea lui Allah, omorând și fiind omorâți. Aceasta este o făgăduință cu adevărat, pe care a luat-o asupra Lui, în Tora, în Evanghelie și în Coran. Și cine este mai credincios legământului său decât Allah? Bucurați-vă așadar, pentru negoțul pe care l-ați întocmit, căci aceasta este marea izbândă.” (Coran 9:111)

Astfel, contextul coranic ne întărește să aflăm mai mult despre calitățile adevăraților credincioși. Allah spune: „Ca și pentru cei care se căiesc, cei care adoră, cei care aduc laudă, cei care purced prin lume, cei care se închină, cei care se prosternază, cei care poruncesc ceea ce se cuvine și cei care opresc de la cele neîngăduite și cei care păzesc poruncile lui Allah. Binevestește-le dreptcredincioșilor!” (Coran 9:112).

Căința elitei comunității islamice

Ce splendidă este căința pe care Allah (SWT) o reamintește Profetului (SAWS) și nobililor săi companioni spunând: „Allah a primit căința Profetului, (căința acelor) care au purces în peregrinare, și a sprijinitorilor, care l-au urmat la ceasul greului, după ce aproape că se abătuseră inimile unei părți dintre ei. Apoi a primit căința lor, căci El este Iertător și Îndurător.” (Coran 9:117).

Căința, așa cum este explicată de învățații religioși, este primul nivel de a fi un rob al lui Allah (SWT) precum și ultimul. Adevărata credință începe cu o căință sinceră. Mai mult, ea este necesară la sfârșitul vieții. Deci, putem înțelege hadithul Profetului (SAWS): „Jur pe Allah! Cer iertare de la Allah și mă întorc la El prin căință mai mult de șaptezeci de ori pe zi.”

O ultimă căință pentru cei trei lăsați în urmă

În cele din urmă, există o căință pentru trei musulmani lăsați în urmă în bătălia de la Tabuk. Dezamăgirea Islamului și eșecul în acordarea de ajutor Islamului este un păcat grav care necesită căință. Allah (SWT) spune: **„Și (a primit El căința) și de la cei trei care au fost lăsați în urmă, până ce pământul le-a fost lor prea strâmt, cu toate că el era întins, iar sufletele lor au devenit și ele prea strâmte și atunci au știut ei că nu este adăpost de Allah decât numai la El. Apoi a primit căința lor, pentru ca ei să se poată întoarce (la El), căci Allah este Primitor al căinței și Îndurător.” (Coran 9:118).**

Observi înțelesul minunat din expresia **„apoi a primit căința lor, pentru ca ei să se poată întoarce (la El)”**. Allah (SWT) trebuie să te ierte mai întâi și să te îndrume către căință. Deci, îndrumarea este de la Allah (SWT) și numai El te poate ajuta s-o găsești.

Deci, dragii mei frați și surori musulmani, întotdeauna repetă această rugă (dua’): „O, Allah, iartă-mă ca să mă pot căi.”

Cel mai bun sfârșit al celei mai bune vieți

Prima impresie pe care o are cititorul surei At-Teube este aceea că ea este plină de amenințări severe. Cu toate acestea, sura îi primește pe toți cu brațele deschise la căință. Mai mult, este un indiciu plăcut, într-adevăr, în Coran faptul că Allah (SWT) nu a numit această sură „Cea care demască”, deoarece lui Allah Îi place să ascundă faptele robului Său. O altă favoare în această sură este aceea că, în ciuda faptului că sura îi privează pe ipocriți de la îndurarea lui Allah la început, din cauza privării lor de besmelle, cu toate acestea ea îi înzestrează pe toți cu îndurare, milă la finalul surei, dându-l ca exemplu pe profetul Muhammed (SAWS), care a fost trimis ca o îndurare pentru toată omenirea, pentru toate lumile. Allah (SWT) spune: **„A venit la voi un Trimis chiar dintre voi, căruia îi sunt grele necazurile ce vă lovesc, care este plin de grijă pentru voi, iar cu dreptcredincioșii este El Iertător și Îndurător.” (Coran 9:128).**

Acest verset este cea mai bună închidere a celor mai lungi șapte sure ale Sfântului Coran. Pe lângă faptul că este ultima sură completă revelată Profetului (SAWS), ea este de asemenea, cel mai bun final al vieții lui (SAWS). Este sura be bun rămas, iar cel mai minunat rămas bun în religia noastră, este acceptarea căinței de la toți. În cazul în care această ofertă este refuzată, Allah (SWT) spune: **„Iar dacă ei se leapădă, (atunci) spune: „Allah îmi este de ajuns! Nu este Dumnezeu în afară de El! În El mă încred, căci El este Stăpânul Tronului cel mare!” (Coran 9:129).**

Stimate frate și soră, întreabă-te pe tine însuți (însăți) dacă ai de gând să te căiești sau nu. Dacă Allah (SWT) a deschis porțile căinței pentru toată omenirea, indiferent cât de aproape sau de departe sunt ei de la calea lui Allah, ce ai face, fiind un credincios care iubește învățăturile lui Allah și Cartea Lui? Haideți atunci să muncim și să trăim

împreună pentru Islam. De asemenea, trebuie să avem grijă ca nu cumva să dăm greș în ajutarea și sprijinirea Islamului. Mai mult, trebuie să avem o credință deplină că Allah (SWT) iartă pe cine dorește El.

Dintre grațiile (binecuvântările) Coranului

Încheiem, prin a sublinia faptul că ambele sure Sura At-Teube și Sura Al-Enfal sunt consecutive, conform ordinii timpului celor două bătălii de la Bedr și Tabuk. Sura Al-Enfal se ocupă de bătălia de la Bedr, prima bătălie a Profetului (SAWS), în timp ce sura At-Teube se ocupă de ultima bătălie. Succesiunea surelor subliniază diferența, în comunitatea islamică, dintre perioada în care musulmanii au început să-și îndrepte religia către victorie și ultima perioadă actuală și minunata victorie. Cele două sure deschid un domeniu de studiu pentru sociologi și cercetători, pentru a descoperi diferența dintre cele două societăți și pentru a analiza dezvoltarea lor; o analiză care necesită o observare și o gândire critică.